

EMPERYALİZME, FAŞİZME ve HER TÜR DEN GERİCİLİĞE KARŞI

MÜCADELE

Sayı: 198 Ekim 2007 Masrafı: 2 €

ATIK (Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu) Yayın Organı • İnternet: www.atik-online.org

İsviçre'de 21 Ekimde Yapılacak Seçimlerde

DEMOKRATİK HAKLARIMIZ İÇİN BİRLİKTE MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM...

İsviçre'nin son yıllarda Göçmenlere karşı izlediği politika ve bu politikaların sonuçlarını yaşamamızda his ediyor ve yaşıyoruz. İsviçre de yaşayan veya yaşamak zorunda olan Göçmenler, hiç de hak etmedikleri bir yaşama mecbur bırakılmakta, iş yerlerinde, okullarda, kısacası yaşamın her alanında ırkçı uygulamalara maruz kalmaktadırlar.

Yazısı sayfa 3'te

17. Gençlik Kültür-Sanat Festivali

Teşekkür & Art Festivali
Sesli Kültür & Sanat Festivali
Festivalin Çad & Nemezi Çıvıvı

**Temel Haklarına sahip çık!
Verteidige deine Grundrechte!**

Katılım Dalgası

Müzik
Sıir/Öykü
Tiyatro/Film
Halk Oyunları

Son başvuru tarihi:
16.11.2007

17.11.2007

Saat: 11:00 Uhr
Yer: Saalbau Stadthalle Bergen
Marktstraße 15
60388 Frankfurt/Main
Gençlik bilgi için: 0049 (0) 163 840 57 76

Müzik/Film: Muzaffer Hırdar, Yigil Tuncay, Mahmut Şahin, Özgür Özcan, Mine Erkan
Müzik: Hilal Yavaşlı, Pinar Şah, Özgür Şişir
Sıir/Öykü: Ali Barut, Nadri Erkan, Sabire Özcan
Aydın Özlü, Hüsnü Akar, İbrahim Eraylı, Ali Barut

Gençliğin başlıca temel hakları olan barış içinde yaşama hakkı, iş hakkı, meslek hakkı, eğitim hakkı, erkek ve kızların eşitliği hakkı, ırkçılığın ve faşizmin olmadığı bir ortamda yaşama hakkı, temiz bir doğada yaşama hakkı, demokrasi ve katılımcılık hakkı, kendi yaşamını kendin belirleme hakkı gün geçtikçe daha da tehlikeye atılmakta, sömürülmekte ve tamamen unutturulup yok edilmeye çalışılmaktadır. Bu noktada gençliğin en önemli görevlerinden biri bu haklara sahip çıkmaktır

devamı sayfa 30'da

**Devrimci Dostumuz
Kekil Demirel'i
Ölümsüzlüğe Uğurladık!**

Hayatını çocukluğundan beri devrimci mücadelede sürdürmüş olan Kekil Demirel'i, uzun süredir tedavi gördüğü hastanede, 19 Eylül sabahı ölümsüzlüğe uğurladık.

devamı sayfa 2'de

Devrimci Dostumuz Kekil Demirel'i Ölümsüzlüğe Uğurladık!

Hayatını çocukluğundan beri devrimci mücadelede sürdürmüş olan Kekil Demirel'i, uzun süredir tedavi gördüğü hastanede, 19 Eylül sabahı ölümsüzlüğe uğurladık.

Kekil Demirel 1 Ocak 1956 tarihinde Dersim'de doğdu. Dersim'de büyüyen Kekil, küçük yaşta devrimci mücadeleyle tanıştı. TKP-ML Hareketi saflarında devrimci mücadelesini sürdüren Kekil, 12 Eylül'de göz altına alınıp, Elazığ cezaevinde faşist cellatların işkencelerini devrimci duruşuyla boşa çıkardı. Bir dönem cezaevinde yattıktan sonra, tahliye olur olmaz kaldığı yerden devam etti mücadelesine.

1990 yılında yurtdışına çıkan Kekil Demirel, mücadelesini burada sürdürür. 1998 yılında tekrar Türkiye'ye mücadeleye dönen Kekil Demirel, burada KP-İÖ'ye yönelik bir operasyonda yakalanır ve 4 yıl cezaevinde kalır.

19 Aralık saldırısını cezaevinde karşıladı. Bu saldırıya karşı en ön saflarda devrimci bir duruş sergiledi. 19 Aralık saldırısından sonra, diğer devrimci tutsaklarla beraber ölüm orucuna yattı. 150 gün ölüm orucundan sonra tahliye edilen Kekil, tedavi olmak için yurtdışına çıktı. Tedavi gördüğü Hastanede 19 Eylül'de aramızda ayrıldı.

Kekil Demirel, her dönem ön saflarda mücadele eden, kitleler tarafından sevilip saygı duyulan bir devrimciydi. Kekil'in kitlelere verdiği güven, onun kitle çalışması ve devrimci mücadeleye bağlılığı her devrimci için örnek alınması gereken yandı. Ölümsüzlüğü uğurladığımız bu günde, onu saygıyla anıyoruz!

Impressum:

V.i.S.d.P

I. Yildirim

Postapart nummer 15809

6802 JX Arnhem

Nederland

Yazışma Adresleri:

Nelson Mandela plein 1

2575 T.H. Deen-Haag

Nederland

haber göndermek için:

mucadele1976@yahoo.de

Internet: www.atik-online.net

Mülteci Haklarına Saldırı*

1980'li yıllardan itibaren sayısız insan, siyasi mülteci olarak Türkiye'yi terk etmek zorunda kaldı. Çok sayıda insan, mülteci olarak kabul edilip, bu anlamda "mavi pasaport" denilen pasaportu aldı.

Genel olarak ilticası kabul edilen bir mülteci, Türkiye pasaportu için başvuruda bulunup bu pasaportu alsa, ülkesindeki durumlar önemli oranda ve geçici olmayacak tarzda değişirse, kişinin ülkesine dönmesi durumunda herhangi bir baskı veya takip olmayacaksa mültecilik konumu iptal edilebilir. Türkiye'de bu yöndeki bir değişim olmamasına rağmen, son 2-3 yıl içinde çok sayıda kişinin mültecilik oturumu iptal ettirilmeye çalışılıyor.

Yabancılar daireleri, bu konuda Federal Göç ve Mülteciler Dairesi'ni de (Bundesamt) devreye soktu. Yabancılar dairelerinin bu tutumu, iltica dava yasasının direktiflerinin ihlali olarak değerlendirilmeli. Yabancı daireleri, sosyal yardımın kötüye kullanılmasına veya suç işlenmesi durumunda mültecilik konumunun iptalini devreye koyabiliyor. Aynı Ödevletin güvenlik alanı" için de geçerli. Kürt davasını destekleyen ya da böyle bir şeyle suçlanan insanlar, çoğu kez ilticayı geri alma işlemiyle karşı karşıya kaldılar. Böyle durumlarda Anayasayı Koruma ...rgütü, Federal Göç ve Mülteciler Dairesi'nin federal kriminal dairesindeki ilişki memurları ile federal ve eyalet güvenlik kurumlarının oluşturduğu komisyon hareket geçiyor. Bu işlemlerin temelinde, Türkiye'deki durumların olumsuz anlamda değiştiği yönündeki iddianın ziyade bir mülteciyi Almanya'dan sınır dışı etme veya ettirme istemi yatıyordu. İdari mahkemeleri aslında resmi makamların bu uygulamalarının önüne bir set çekiyor, çünkü mahkemeler, Türkiye'de önemli gelişmeler olduğunu belirlerken iltica gerekçesi olan takibatın da sürdüğünü tespit ediyorlar. Bu da Türkiye'de ciddi bir değişimin olduğunun kanıtı oluyor.

Federal İltica Dairesi, ilticanın iptalini artık bir kampanya biçiminde sürdürüyor. Son 2 aydan beri Almanya Federal Dairesi, Türkiye'den gelen tüm ilticacıların haklarını geri almak için dosyaları yeniden inceliyor. Daire, bunu 01.01.2005'te yürürlüğe konulan Göç Yasası'na dayandırıyor. Bu yasaya göre, ilticanın kabulünden

3 yıl sonra tekrar incelenmesi gerekiyor. Yasaya göre, ilticanın geri alınıp alınmaması konusu bu sürede tekrar inceleniyor. Eskiden kabul görmüş bütün ilticaların, incelemeye alınması 01.01.2008'de sona erecek. Objektif ve bağımsız bir gözlem ile Türkiye'deki insan haklarına durumuna bakıldığında, Federal Göç ve Mülteciler Dairesi önünde fazla yapılacak bir çalışma kalmıyor. Çünkü insan hakları örgütlerinin yayınladıkları raporlar ve Almanya'daki yüksek idari mahkemelerinin verdikleri kararlar da, Türkiye'de güvenceye alınmış bir insan hakları durumu olmadığı belirtiliyor. İltica iptal davalarının büyük bir bölümünün hiçbir gerekçesi yok, ancak burada politik bir düzenleme var. Hükümetin genelgelerine bağlı olan Federal Göç ve Mülteciler Dairesi, Dışişleri Bakanlığı verilerine dayanarak Türkiye vatandaşı Kürtlerin, geri dönmeleri halinde takibe uğramayacaklarını tespitini basit bir şekilde yapıyor. Daire'nin sistematik incelemesi, şimdilik Yabancılar Yasası'nın (AuslG) 51. maddesinin 1. bendine göre, iltica hakkını alanları kapsıyor.

İnceleme, Anayasa'nın (Grundgesetz,-GG), 16. maddesinden ve Yerleşme İzni (Niederlassungserlaubnis) olanları kapsamıyor. 1995'ten önce

ilticası kabul edilenler ve yerleşme iznine sahip olmayanlar hakkında inceleme ise, daha sonra yabancılar dairesinin istemi üzeri olacak. Siyasal gelişmelere bağlı olarak Yabancılar Yasası'nın, iptal davaları göz önüne getirildiğinde daha da sertleştirileceği görülüyor. Yüksek idare mahkemelerinin bu siyasal dayatmalara ne kadar dayanacağını bekleyip görmek gerekiyor. İlticası geri alınanların, burada kalıp kalmama durumlarını yabancılar daireleri inceleyerek karara bağlayacak. Uzun süreden beri burada çalışan kesimler, Türkiye ve Avrupa Birliği arasındaki anlaşmalar kapsamında güvenli bir konumdadır.

Bundan da yararlanamayanların, oturma izinleri kendi ülkelerinin pasaportları da olsa konumları tehlikeye arz ediyor. Federal Göç ve Mülteciler Dairesi'nde "Öwiderrufsverfahren" (İptal davası) başlıkla mektup alanların verilen itiraz süreci içerisinde ya da bir hukuki danışmanına ya da bir avukata gidip durumu hakkında bilgi almalıdır. Almanya'nın sorumlu mercileri ise, güçlerini mültecileri kaçırmaya teşvik etmekten çok, Türkiye'nin insan haklarını ciddiye almasını sağlamaya harcamalı.

Avukat BERTHOLD FRESENIUS

* Bu yazı 15-16 Eylül tarihli Yeni Özgür Politika gazetesinden alınmıştır.

**Nous ne sommes pas des étrangers!
Wir sind keine Fremde!
Biz Yabancı Değiliz!**

**Kultur Programm /
Le Programme Culturel
Kültürel Program:
Haluk Levent
Grup Haykırış
Grup Kalamu
Zürich Foklör Ekibi
Ankara Tiyatro Fabrikası**

Sempozzyum:
Caeseller national AGT : Pierre Vazak
Comité Solidarité Millet Vekili :
Solidaritäts Rat von Geel :

**ILPS Sekretär : Arman Riazi
Le secrétaire d'ILPS :
ILPS Sekretär :**

**Parti Ouvrier et Populaire Neuchâtel : Alain Bringolf
Ex-Präsident der Arbeiter Volkspartei
Und jetzige Kantonsrat von Neuchâtel :**

**Sozialistische Partei Vertreter :
Sozialist Parti Temsilcisi :
La représentanti du Parti Socialiste :**

**ITIF Vertreter :
ITIF Temsilcisi :
La représentanti d'ITIF :**

**Datum / Date / Tarih:
27 Oktober / Ekim 2007**

**Uhrzeit / Heure / Saat:
14:00-20:30**

**Ort / Adresse / Yeri:
Bahnhofsaal Rheinfelden
Basel**

**İsviçre Türkiyeli İşçiler Federasyonu
Fédération des Ouvriers de Turquie en Suisse
Föderation der Arbeiter aus der Türkei in der Schweiz
Web: www.itif-online.org / www.itif.ch E-Mail: info@itif-online.org / info@vof.ch**

İsviçre'de 21 Ekimde Yapılacak Seçimlerde

DEMOKRATİK HAKLARIMIZ İÇİN BİRLİKTE MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM...

İsviçre'nin son yıllarda Göçmenlere karşı izlediği politika ve bu politikaların sonuçlarını yaşamamızda his ediyor ve yaşıyoruz. İsviçre de yaşayan veya yaşamak zorunda olan Göçmenler, hiç de hak etmedikleri bir yaşama mecbur bırakılmakta, iş yerlerinde, okullarda, kısacası yaşamın her alanında ırkçı uygulamalara maruz kalmaktadırlar.

Göçmenlere karşı uygulamaya konulan ırkçı, rasist uygulamalar tesadüf değildir... Sermayenin kendi çıkar ve menfaatleri doğrultusunda yeniden revize edilen Göçmenler yasası ile başlatılan saldırılar göçmenlerle sınırlı kalmamış İsviçre'de mülteci talebinde bulunan mültecileri kapsayacak şekilde genişleterek devam etmiştir. Sermayenin saldırıları göç-

Sistemin içinde bulunduğu kriz ve bu krizin faturasının göçmenlere çıkarılmak istenmesi; sermayenin yerli ve göçmen emekçileri karşı karşıya getirmek için oynadığı bir oyundur. Tam tersine kriz teorilerinin revaçta olduğu dönemde, UBS, CS, NESTLE, NOVARTIS vb. tekellerin yıllık karlarının ikiye katlandıkları yine bu tekeller tarafından açıklanıyordu...

Kendilerinin bir zat yaratıcıları oldukları kriz ve kaos ortamının sonuçları; yüz binlerce işsiz, onbinlerce meslek yeri bulamayan genç, mesleğini bitirmiş fakat iş bulamayan gençlerin yaratıcıları bunlardır.

İşte böyle bir ortamda gerçekleşecek olan genel seçimlerde göçmenler yine hedef tahtasına konulmaktadır. Sistem partileri bu seçimlerde göçmenleri ve mültecileri malzeme olarak kullanmakta geri durmadılar. İsviçre Nüfusunun 3/1'ni oluşturan Göçmenler, ne yazık ki kendisini ifade etmeleri, kendi demokratik hakları olan oy kullanma haklarından mahrum bırakılmaktadır... Göçmenler bu seçimde de yine bu partilerin hedefi olmaktan kurtulamadılar. Bu partilerden SVP ağıttan İsviçre'de suç işleyen göçmenleri sınır dışı etmekle, ülkede ki kırımlı olayların önüne geçileceğinden hareketle yaptırdığı büyük afişlerle seçim propagandası startını vermiştir, çalışmaları bununla da kalmayarak ırkçı, Rasist ve Faşist politikası ile oy toplama peşinde. Diğer sistem partileri olan SP, CVP, FDP ise, 21 Ekim genel seçiminde SVP'nin tam tersine kendi listelerinde göçmenleri göstererek göçmenlerin oylarını toplamayı hedeflemektedirler....

Şimdiye kadar göçmenlere yönelik saldırılarda varlık göstermeyen bu partiler her ne hikmetse göçmenleri "hatırlamaları" ve sorunlarını "sahiplenme" aldatmacasından başka bir şey değildir. Bu partileri harekete geçiren göçmenleri düşündükleri değil, İsviçre'de 500.000 in göçmenin oylarıdır. 21 Ekim seçimlerinde göçmenler kendi sorunlarının bilincinden hareketle seçimlere yaklaşmalı ve tercihlerini de ona göre yapmak durumundadırlar. İsviçre'de yaşayan göçmenlerin oluşturmuş oldukları demokratik kurumların dağınık bir birleriyle ilişkilerinin zayıflığı, dahası bu kurumların göçmenleri bir çatı örgütü etrafında toparlamayı başaramaması, 21 Ekim seçimlerinde daha güçlü bir çıkış yapmalarını

imkansız kılmaktadır. Onun için göçmenlerin zaman kaybetmeden örgütlenmeleri ve örgütlenme bilincinden hareketle var olan demokratik kurumlarda yerini alarak bu kurumları güçlendirmeli ve İsviçre'de merkezi bir çatı örgütünün oluşturulmasının zeminini yaratarak sorunları daha üst düzeyde ve bir zat muhataplarının temsil edilmesinin de yolunu açmış olacaklardır. İsviçre'de yaşayan göçmenler olarak bir yandan bu mücadeleyi verirken, diğer tarafta önümüzde ki dönem demokratik haklarımızdan asla vazgeçmeden bu mücadele de ısrar ederek 21 Ekim genel seçimlerinde de bu taleplerimizi daha yüksek sesle haykarmalıyız...

TALEPLERİMİZ:

1- İsviçre'de sermayenin değil, göçmenlerin ihtiyaçlarını esas alan, demokratik göçmenler yasasının kabulü ve inceltirilmiş ırkçı, rasist bütün yasaların iptal edilmesi.

2- Ayrımcılığa, horlanmaya karşı aktif bir eşit haklar politikasının kabulü ve kurumsal, bireysel-devletsel ayrımcılığın, dışlanmanın hukuksal takibatı.

3- İnsanlık onuruna yakışmayan ve ileri de İsviçre yi geçmişteki Almanya'ya doğru götürecektir olan bu ırkçı ve gerici yasalar ret edilerek daha adil yasalar hazırlanmalıdır...

4- İsviçre'de bulunan tüm kağıtsızlara hiç bir koşul öne sürülmeden oturma ve çalışma izni verilmelidir.

5- Avrupa Birliği ile yapılan tüm sözleşmelerin getirdiği iyileşmelerin, özellikle oturma hakları ve aile birleşimi haklarının tüm İsviçre'de yaşayan diğer göçmenler için de referans olmalıdır.

6- İsviçre'de yaşayan tüm göçmenlere eşit haklar verilmelidir.

7- İsviçre göçmenler ülkesidir, göçmenler ülkesi olduğunu kabul etmelidir.

8- Yerli ve Göçmenler arasında ki ayrımcılığa son verilmelidir....

9- Mültecilere karşı ön yargılı tutuma son verilmeli ve İsviçre'ye siyasi iltica talebinde bulunanlara iltica hakkı tanınmalıdır....

10- Vatandaşlık için öne sürülen koşullar ortadan kaldırılmalıdır.

11- Göçmenlere seçme ve seçilme hakkı tanınsın, eğitimde çifte statüye son verilmelidir.

Lasst uns gegen Anti-Demokratischen Vorgehensweise kämpfen und für unsere Demokratischen Rechte eintreten!

Luttons contre les agissements antidémocratiques, défendons nos droits démocratiques!

Anti-Demokratik Uygulamalara Karşı Mücadele Edelim, Demokratik Haklarımıza Sahip Çıkalım!

**İsviçre Türkiyeli İşçiler Federasyonu
Federazione Lavoratori Turchi in Svizzera
Fédération des Ouvriers de Turquie en Suisse
Föderation der Arbeiter aus der Türkei in der Schweiz
The Federation of Workers from Turkey in Switzerland**

**İ
T
İ
F**

**Wir sind keine fremden!
Biz Yabancı Değiliz!
Nous ne sommes pas des étrangers!**

Halbuki; İsviçre de yaşayan Göçmenlerin ülke ekonomisine katkıları görmezden geliniyor. Yıllardır İsviçre de yaşayan Göçmenler, düzenli olarak vergilerini vermeleri ve bir yerli gibi yasal prosedür yerine getirmelerine rağmen, kendi Demokratik hakkı olan kendini ifade etme, oy kullanma hakkının yok sayılması, (vatan-daş olanlar hariç) vb. gibi antidemokratik uygulamalar Göçmenler ve mülteciler yasasının yeniden revize edilmesiyle daha da imkânsız hale getirilerek, Demokrasinin kılıcı gibi göçmenlere karşı sallanmaya başlanmıştır.

men ve mültecilerle sınırlı kalmayarak İsviçreli emekçileri de içine alarak kapsamı genişletmiştir....

Kazanılmış demokratik hakları tek tek gasp ederek ve AB ile yapılan ikili anlaşmalarla AB den gelen iş gücünün rahat bir şekilde iş bulma vb.nin yolunu açarak daha ucuz iş gücü ile adeta tekel-leri özendirilmektedirler. (100.000'nin üzerinde işsiz olmasına rağmen) Sermayenin yarattığı bu durum ve bunun sonuçlarının sorumlusu "Kriz, kaos" vb.nin sorumlusu Göçmenler ve mülteciler değildir ve olamazlar....

“BİZ YABANCI DEĞİLİZ” KAMPANYAMIZ

BAŞARILI ÇALIŞMALARA İMZA ATARAK FİNAL AŞAMASINA ULAŞMAK ÜZERE...

İsviçre Türkiyeli İşçiler Federasyonu olarak başlatmış olduğumuz “Biz Yabancı Değiliz” kampanyamız çeşitli etkinlikler ve faaliyetlerle final aşamasına doğru gitmektedir.

Federasyonumuz İTİF’in 2007

discriminatoires! Des lois décomcratiques et égales pour tous! Tous les êtres sont égaux ! Non a toutes les lois discriminatoires!” yazılı imza metniyle de çıkarılan ırkçı yasaların geri çekilmesi için yaygın bir şekilde imza toplanmıştır.

yılı çalışma programının önemli bir ağırlığını başlatmış olduğumuz kampanyamız içermektedir. 24 Eylül 2006 yılında “Yeni yabancılar ve ilticacılar yasası” adı altında çıkarılan ayrımcı ve ırkçı yasalara karşı başlatmış olduğumuz bu kampanyamız, geniş bir kesime, yerli ve Göçmen emekçilere ulaştırılmaya çalışılmaktadır.

Çıkarılan yasaları, İsviçre’de ki gelişmeleri kapsayan 3 dilde (Almanca-Fransızca-Türkçe) 60 sayfalık bir broşür çıkarıldı, yine kampanyayı içeren bir afiş ve üç ayrı slogan ve üç ayrı konuyu ele alan 3 bin adet pullama çıkarıldı. Tüm bunlarla birlikte 15 Eylül tarihinde Cenevre, Neuchatel, Biel/Bienne, Basel, Zürih kantonlarında aynı gün statlar açıldı ve çıkarılan üç dilde ki broşürler yaygın bir şekilde kitlelere dağıtılarak, **“İrkçı,Ayrımcı 24 Eylül 2006 Yasaları Geri Çekilsin. Herkese Eşit Demokratik Haklar! Bütün İnsanlar Eşittir! Ayrımcı Yasalara Hayır!”** “Das Rassistische,Ungerechte 24. September 2006 Gesetze, Sollen Zürückgezogen Werden! Für Jeden Gleiche Demokratische Rechte! Alle Menschen Sind Gleichberechtigt! Nein zum Ungleichen Gesetze!” **“Retirer les lois du 24 septembre 2006 qui sont racistes et**

Zürih de ki stadımızı IDGP’nin önerisi ve Federasyonumuzun kabul etmesi temelinde ortaklaştırarak gerçekleştirdik. Diğer alanlarımızda ki statlara ise yine federasyonumuzun kararı üzerine İDGP’nin seçime ilişkin afişleri asılarak SVP’nin ırkçı kampanyasını teşhir eden bildiri-leri de dağıtıldı.

Stat çalışmalarında Pratikte karşıma çıkan sorunlar ve tecrübeler:

15 Eylül tarihinde stat çalışmalarının bir diğeri de St.Galen ve Luzern kantonlarında yürütülmek istenmiştir, ancak St.Galen de stat açma iznini başka bir tarihe vermiş olmalarından dolayı burada ki stat çalışmamız aynı tarihte, eş güdümlü bir şekilde yürütülemedi.

Luzern’de ise stat açmak için izin baş vurumuz geciktirilmiş, çeşitli gerekçelerle stat açma izni verilmemiştir.

Biel/Bienne bölgesinde stat için başvurumuz da ise dağıtacağımız broşürlerin içeriğini ‘beğenmediklerini’, broşürün içeriğinin ağır olduğunu, Avrupa da ve İsviçre de ki uygulamaları faşizan değerlendirdiğimizi vb gerekçeler gösterilerek broşürlerimizin dağıtımına izin verilmemiştir.

Stat çalışmalarında kitlelerle son politik gelişmelere ve çıkarılan bu ırkçı ve ayrımcı yasalara ilişkin birebir ve gruplar halinde ciddi ve zengin içerikli tartışmalar yürütülmüş, kitlelere federasyonumuzun sürece bakış açısı ve yaklaşımına ilişkin tartışılmış ve düşüncelerimiz aktarılmıştır.

Tartışmalarda olumlu sonuçlar elde ederken, kimi noktalarda da ırkçı ve yabancı düşmanlığı yapan kişi ve kesimler tarafından da sözlü olarak saldırılara uğradığımız söz konusudur. Özellikle de Basel ve Cenevre de bu tarz girişimler söz konusu olmuştur.

Eş güdümlü olarak, farklı 5 alanda yapılan statlarımızın sonuçlarını topladığımızda, statlardaki çalışmalara ve kampanyaya yönelik genel olarak insanların, özellikle İsviçre kökenli kitlelerin ilgisi göçmen emekçilere oranla daha fazla olduğu ortaya çıkmıştır! Göçmen emekçilerin ilgisinin az olduğunu ifade etmek gerekiyor! Bu da sistem tarafından göçmenlerin kendi sorunlarına yabancılaştırıldıkları ve bunun sonucunda yaratılan suskunluktan alınan cesaretle saldırılarını daha da artırıyor olduklarını göstermektedir. Tüm bunlara rağmen ısrarla kampanyamızı sürdürerek, genel duyarsızlığı kırmaya çalışıp ve göçmenlere kendi sorunlarına sahip çıkma noktasında bilinç taşımada daha etkili ve ısrarlı olmamız gerektiği açığa çıkmıştır.

Yine federasyonumuzun çıkardığı kampanya afişleri, pullamalar ekipler oluşturularak bir

çok yerel alanda ve kantonlarda merkezi noktalara asılmıştır ve bu çalışma daha da genişletilerek/yaygınlaştırılarak devam edecektir.

Tüm bunların ardından, Federasyonumuzun da içinde yer aldığı İsviçre Demokratik Göçmen Platformu (İDGP) tarafından Blochere ve partisine karşı, çıkardıkları ırkçı, yabancı düşmanlığı ve ayrımcılığı içeren/Kışkırtan afişlere karşı suç duyurusunda bulunuldu.

Kampanyamızı 27 Ekim de aynı sloganla örgütlediğimiz İsviçre merkezli gecemizle sonuçlandıracağız. Gecemize konuşmacı olarak katılacak olan çeşitli politik parti millet vekillerinin yanı sıra İsviçre’nin Cenevre, Basel, Zürih, Biel, Neuchatel, Bern gibi bölgelerinde ki çeşitli kurumlar, politik partiler, sendikalar, yerel gazeteler, radyo ve yerel TV’ler, çeşitli göçmen kuruluşları posta ile gönderilecek olan özel davetiyeler ile gecemize davet edileceklerdir.

Yine e-mail adreslerinden ulaşılacak kitleye ise, Almanca, Fransızca ve Türkçe dillerinde elektronik davetiye hazırlanmış, kitlelere ve kuruluşlara gönderilmeye başlanmıştır.

Gecemizin sonunda, hazırladığımız dosyaları, davet etmiş olduğumuz politik parti millet vekillerine, temsilcilerine, sendika temsilcilerine, kuruluşlara vererek gecemizi sonlandıracağız.

İsviçre Türkiyeli İşçiler Federasyonu

“YENİ” IRKÇI VE YABANCILAR YASASINA HAYIR!

24 Eylül 2006 tarihinde İsviçre de referandumla oylanan “Yeni Yabancılar ve İlticacılar Yasası”, İsviçre de sosyal siyasal ve ekonomik taleplerle sığınmış göçmenlerin sosyal haklarının çalındığı Irkçı ve ayrımcı bir yasadır! Bu yasa ile göçmenlerin ve İsviçre vatandaşlarının kazanılmış hakları ortadan kaldırılmak istenmektedir. İsviçre de yaklaşık 40 yıldır süregelen göçmen akımında yerli ulusla iş güdümlü kolektif üretime dahil olan göçmenler bu ülkenin kopmaz bir parçası durumundadırlar. Son yıllarda Irkçı ve Şoven kesimlerin gerekçe gösterdiği göçmen fazlalığından kaynaklı olduğu iddia edilen işsizlik olgusu aslında görmezden gelinen bir gerçeğin dışı vurumudur.

Daha fazla kar ve rant uğruna yatırımlarını az gelişmiş sömürge ve bağımlı ülkelere çeken sermaye, aslında işsizliğin temel sorumlusudur. Ne gariptir ki İsviçre sermayesinin desteklediği Blocher hükümetinin de son yıllarda aldığı AB ile müzakere edilen antlaşmalarda AB ülkelerinden gelen göçmenlere imtiyaz tanıyan yasa ile aslında İsviçre’de hem ucuz iş gücü hazırlanmakta, hem de istihdam politikalarıyla İsviçre halkının iş bulma hakkı elinden çalınmaktadır. Göçmen işçilerin sayılarını belirleyen, burjuvazinin dönemsel çıkarlarıdır. İsviçre de göçmenler ve İsviçreliler arasında, AB Ülkeleri ve diğer ülkelerden gelen göçmenler arasında ayrıma yol açan bu yasa, insan haklarına ve demokrasiye vurulan bir darbedir!

İsviçre devleti ve şimdiye dek oluşan hükümetler 70 yılı aşkındır İsviçre de yasayan göçmenleri ayrımcı ve ırkçı yabancılar yasalarına tabi tutarak, göçmenlerin demokratik ve eşit haklar temelinde kendilerini ifade etmelerini engellemektedir.

İsviçre de yaşayan halkları, Irkçı ve faşizan yabancılar yasalarıyla “yerli” ve “yabancılar” olarak birbirine düşürmektedir. İsviçre’de çıkarılan YABANCILAR yasalarıyla Faşist örgütlenmelerin ve ideolojilerin yayılması kolaylaştırılmaktadır. SVP gibi faşist bir partinin başkanlığını yapan Blocher gibi Irkçı ve faşistleri iktidara taşıyanda bu gerçeklerdir! İsviçre devleti sermaye güçlerinin ucuz iş gücüne duyduğu ihtiyaç sonucu gelen göçmenleri yabancılar yasalarına tabi tutması esasta göçmen ülkesi olduğu gerçeğini kabul etmek istememesinden kaynaklanmaktadır!

YENİ YABANCILAR YASASI NEYİ İÇERİYOR?

24 Eylül 2006 da kamuoyuna “Yeni Yabancılar Yasası” (Bundesgesetz über die Ausländerinnen und Ausländer) (AuG) ve yeni iltica yasası (AsylG) Halk oylamasına sunulurken kabul ettirildi. (Bu yasa, (AsylG) 1 Ocak 2008 yılından itibaren uygulanmaya başlanacak) Oysa şu an yürürlükte olan yabancılar yasası (ANAG) 1931 yılından buyana yürürlükte! 75 yıldan buyana yabancılar yasası tümüyle değiştiriliyor. Yeni yasa (AuG) ile yakalanmış bir şans çok kötüye kullanılmış oluyor. Bu haliyle (AuG) problemleri çözmek yerine yeni problemler üretecektir. Bu yasalar yıllardan beri hazırlanıyor ve bir çoğu da pratikte de uygulanmakta! Yapılmak istenen sadece işi yasal kılıfına uydurmaktır.

AuG (Yabancılar yasası) den kimler etkileniyor:???)

Bu yasadan olumsuz olarak etkilenecek göçmenler, AB ve EFTA üyesi olan ülkeler dışından gelen 624.500 kişi ile kağıtsızlar olarak adlandırılan 100.000 kişi ve sayıları 48.200 olan ilticacılarıdır. Yine bu yasadan olumsuz yönde etkilenecek diğer bir kesimde Avrupa Birliği üyelerinden herhangi birinin vatandaşı olmayan göçmenlerle evlenmiş olan İsviçre vatandaşlarıdır.

Süresiz Oturuma Engel!!!;

10 yıl İsviçre’de düzenli oturma sonrası bile, AB vatandaşı olmayanlar için süresiz oturma hakkı (C Müsaadesi) tanınmayacaktır. “Yeni Yabancılar Yasası” ile C Müsaadesi olanların oturumları ellerinden alınabilecek ve istendiğinde sınır dışı edilmeye kadar varabilen sert yaptırımlar uygulanabilecek. İş ve Kanton değiştirme olanakları ortadan kaldırılarak göçmenlerin ülke içinde serbest dolaşım hakkı sınırlandırılacaktır. Ayrıca Bu yasa ile merkezi hükümete bırakılan bazı yetkiler kantonlara devredilmiş ve kantonların keyfi uygulamalarına terk edilmiştir.

İnsani Bir Hak Olan İltica Hakkının Önüne Engel!!!;

Bu yasa aynı zamanda iltica baş vurusun da bulunan ilticacıların kimliğini ispat etme ve geliş yollarını kanıtlama zorunluluğu getiriyor. İltica etmiş bir ilticacının terki halinde, ilticacı ülkeyi yabancılar polisi tarafından belirlenen tarihte terk etmediği ve polis tarafından yakalandığı Taktirde kişiyi 2 yıl yabancılar polisine

ceza evinde tutma hakkı veriyor.

“Mültecilik bir haktır ve bu hak İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi ile de garanti altına alınmıştır.” Yeni ilticacılar yasası İnsan Hakları beyannamesinde ki bu ibarenin neresine denk düşmektedir?

Birleşmiş Milletler Mülteciler Yasası Madde 23; de; **“Taraf Devletler Ülkelerinde yasal olarak ikamet eden mültecilere, sosyal yardım ve iâşe konularında vatandaşlarına uyguladıkları muamelenin aynısını uygulayacaklardır”** yeni yabancılar yasası ile ilticacıların sosyal yardım ve konut edinme hakkı sınırlandırılarak ortadan kaldırılmaya çalışılmaktadır.

(AuG) Avrupa Birliği üyesi ülkelerin dışında ki ülkelerden gelen göçmenlere karşı özel polisiye tedbirler içeren yasadır!!!

Bu Yasa resmi Makamlara keyfi davranma hakkı vermektedir. Bu vesileyle Resmi kurumlar “Entegrasyonun” derecesini sınav yaparak ölçecekler.

“Biz Yabancı Değiliz!..”

“Nous ne sommes pas des étrangers!..”

“Wir sind keine Fremden!..”

24 Eylül 2006 yılında, Irkçı ve yabancı düşmanlığıyla tanınan faşist SVP partisinin tasarlayıp Referandumunda sunduğu ve “Yeni Yabancılar ve İlticacılar Yasaları”na karşı başlatmış olduğumuz **“Biz Yabancı Değiliz!..”** kampanyası final aşamasına doğru ilerlemektedir.

Federasyonumuzun önüne koymuş olduğumuz 1 yıllık kampanyayı oluşturan bu kampanyamızın ilk ayağını ve startını 21 Nisan tarihinde yapmış olduğumuz Federasyon pikniğimize başlattık ve kitlelere kampanyamızın içeriğini aktardık. Kampanyamızı yerlerde kitlelere birebir taşıyabilmek ve ekonomik destek alabilmek için başlattığımız 10 franklık sembolik bağış kampanyası kampanyamızın ikinci ayağını oluşturmuştur. Yine konuya ilişkin Almanca, Fransızca ve Türkçe dillerinde çıkarmış olduğumuz yaklaşık 60 sayfalık bir broşürle üçüncü ayağını oluşturduk. Bu broşür ile İsviçre de ki yasalar, göçmenlerin yaşamakta olduğu çeşitli sorunlar, çıkarılan ırkçı ve ayrımcı “24 Eylül yasaları” işlenmiş, yerli ve göçmen işçi ve emekçilerin birlikte hareket etmesinin zorunluluğu üzerine durularak örgütlenmenin can alıcı önemine

değinilmiştir.

Yasanın yürürlüğe girmemiş olmasından dolayı pratik sonuçlarına ilişkin henüz bir veri elimizde bulunmadığından kaynaklı, yasanın yürürlüğe girdiğinde ne gibi sorunlarla karşı karşıya kalınacağı üzerine önemle durulmaktadır. Tüm bunları daha geniş kesimlere taşıyabilmek için 15 Eylül tarihinde aynı anda 6 ayrı kantonda, Zürich, Basel, Biel, Neuchatel, St.Galen ve Cenevre kantonlarında açacağımız sokak statlarında dağıtmak için çıkarmış olduğumuz 5.400 adet küçük el broşürleri yer alacaktır. Bununla birlikte konuya ilişkin çıkarmış olduğumuz 3 dilde ki Afiş ve üç ayrı Pullamalar statlarımız da yer alacağı gibi, yasanın geri çekilmesi içinde Almanca (Das Rassistische, Unge-rechte 24. September 2006 Gesetze, Sollen Zurückgezogen Werden! Für Jeden Gleiche Demokratische Rechte! Alle Menschen Sind Gleichberechtigt! Nein zum Ungleichen Gesetze!) ve Fransızca (Retirer les lois du 24 septembre 2006 qui sont racistes et discriminatoires! Des lois démocratiques et égales pour tous! Tous les êtres sont égaux ! Non a toutes les lois discriminatoires!) (Irkçı,Ayrımcı 24 Eylül 2006 Yasaları Geri Çekilsin. Herkese Eşit Demokratik Haklar! Bütün İnsanlar Eşittir! Ayrımcı Yasalara Hayır!) sloganı ile çıkarmış olduğumuz imza kampanyası da başlatılmıştır. Statlar, afiş, Pullamalar, imza kampanyası kampanyamızın dördüncü ayağını oluşturmuştur. Federasyonumuzun kampanyanın startından buyana hızla hazırlıklarını sürdürmüş olduğumuz web sitesi de yayın hayatına başlamak üzeredir. Kampanyamızı sanal alemde de kitlelerle buluşturmak ve federasyonumuzu daha geniş kesimlere taşımak için Almanca, Fransızca ve Türkçe dillerinde inşa edilen sitemiz en kısa zamanda yayın hayatına www.itif-online.org ve www.itif.ch adreslerinde başlayacaktır. Yine federasyonumuzun 21 Ekim de yapılacak olan İsviçre genel seçimlerine ilişkin tavrını içeren 2 sayfalık bildiri de statlarımızda yer alacaktır. Yine resmi kurum ve kuruluşlara verilmek için Almanca, Fransızca ve Türkçe 3 dil bir arada olarak çıkarılan 1000 adet büyük boy broşürler basılmıştır. Bu broşürlerimiz de resmi kurumlara, kuruluşlara, gazetelere ve derneklere elden ve posta aracılığı ile ulaştırılarak düşüncelerimiz ve çıkan ırkçı-ayrımcı yasalara karşı tavrı-

mızda dışımızda ki yerli ve göçmen emekçilerle paylaşılacaktır. Konuya ilişkin çıkarmış olduğumuz Afis ve pullamalar da yaygın bir şekilde yapılmaya başlamıştır.

Kampanyamızın finalini aynı başlık altında 27 Ekim Cumartesi tarihinde organize etmiş olduğumuz güçlü bir gece ile sonuçlandırma çalışmalarımızda sürmektedir. Örgütlediğimiz gecemizi iki başlık altında ele aldık. Birinci bölümü; Zürich sosyalist partiden katılacak bir temsilcinin, Neuchatel İşçi Halk Partisi eski başkanı ve Neuchatel Kantonu millet vekili (POP-Parti Ouvrier et Populaire) den Alain Bringolf'un, Cenevre Solidarite genel sekreteri ve Millet vekili (Secrétaire de solidarité (Ge-

nève) et Conseiller national AGT) Pierre Vanek'in, ILPS sekreteri (Le secrétaire d'ILPS) Arman Riazi'nin ve Federasyonumuz İTİF'den bir temsilcinin katılacağı sempozyum oluşturmaktadır. Sempozyum bu çeşitli parti temsilcileri ve millet vekillerinin katıldığı **"Avrupa da ve İsviçre'de Göçmenlerin yaşamakta olduğu sorunlar"** başlığı altında yapılacaktır.

İkinci bölümü oluşturan Kültürel bölüm ise; Türkiye'den Haluk Levent'in, ve Ankara Tiyatro Fabrikası'nın, İtalya'dan Grup Kalamu'nun, Almanya'dan Grup Haykırışın ve Zürich Gençlik Kültür evinden kendi folklor ekibimizin yer alacağı bir kültürel bölüm oluşturulmuştur.

Hazırlamış olduğumuz davetiyelerle, İsviçre'de ki yazınsal ve görsel medyayı, çeşitli kurum ve kuruluşların, sendikaların, DKÖ'lerin, Göçmen örgütlenmeleri ve temsilcilerini gecemize davet edeceğiz. Yine e-mailler üzerinden ulaştırılabilecek formatta hazırlamış olduğumuz elektronik görsel ve fon müzikli davetiyelerde e-mailler üzerinden genişçe bir kesime ulaştırılacaktır. Yine gecenin programına ve içeriğine ilişkin hazırlamış olduğumuz kısa metrajlı sinevizyonda çeşitli sitelere ve federasyonumuzun sitesine yüklenerek kitleler geceye davet edilecektir. Yine İsviçre hükümeti bakanlıklarından da davetliler arasında olacak bakanlar söz konu-

su. Bu bakanlara çıkarılan "Yeni Yabancılar Yasasına" ilişkin hazırlamış olduğumuz üç dildeki dosyalar verilerek gerek kampanyamız ve gerekse gecemiz sonlandırılacaktır.

Gerek kampanyamızın sonuçlarını ve gerekse gecemizin siyasal sonuçlarını kapsamlı bir şekilde düzenleyerek, pratikte elde edilen ders ve tecrübeleri de Konfederasyonumuz ATİK ailesi ile paylaşacağız.

Birlik-Mücadele-Zafer

Yaşasın ATİK-YDG-Yeni Kadın

İsviçre Türkiyeli İşçiler Federasyonu (İTİF)

İsviçre'de Kimsenin bir türlü doğru olarak anlatamadığı ve anlayamadığı gerçek uygulama ne?

Spliesgart, her şeyden önce, genel olarak Schengen Vizesi ile ilgili koşulların değişmediğine dikkat çekiyordu. Yani, vize almak için, 0901 577 077 numaralı telefonda randevu alınacaktı. Üç ay kadar beklenecek ve detaylar bir yana, vize alabilmek için Almanya'dan bir "davetiye" gelmesi gerekiyordu.

Konunun esasını oluşturan sınır kartı ise, yeni başvuru sahiplerine artık verilmeyecekti. Süresi dolan sınır kartları da uzatılmayacaktı. Ama, eskiden verilen sınır kartının üzerinde yazılı geçerlilik süresi halen devam ediyorsa, bunlar bir defaya mahsus olmak üzere 10 yıla kadar uzatılabilecekti.

Peki nereden? Nasıl? Ve ne kadar beklemek gerekecekti? Yazılı açıklamasından sonra, akla gelen bu ilk soruları kendisine yönelttiğimiz büyükelçilik sözcüsü, hemen verdiği yazılı yanıtta, bu işlemin, kantonlarda göçmenlerin oturumlarını düzenleyen ilgili dairelerce sürdürüldüğünü açık olarak ifade ediyordu.

Alman yetkili, tek bir Schengen Vizesi olduğunu, IMES açıklamasında yer alan, "Almanya tarafından sınır bölgelerinde yaşayan AB üyesi olmayan ülke yurttaşlarına verilen vizenin, önce Almanya'ya giriş yapıldığı taktirde diğer AB ülkeleri için de geçerli olacağı" iddiasının da, kendi kimi görevlilerinin verdiği "bu vizeyle Almanya'ya girebilir, ama çıkmazsınız" bilgisinin de yanlış olduğunu vurguluyordu.

Sınır bölgelerinde yaşayanlara, vize için davetiye gerekiyor mu?

Büyükelçilik Basın Sözcüsü Wolfgang Spliesgart, yaptığı ilk

açıklamada, Schengen Vizesi verilirken ana prensibin, başvuru sahiplerinin durumlarının ayrı ayrı değerlendirilmesi olduğunu belirtiyordu. Ancak, bu açıklama üzerine, snc'nin yönelttiği soru üzerine, "sınır bölgelerinde yaşayan göçmenlerden artık davetiye istenmediğini" belirterek yine yazılı olarak şu bilgiyi veriyordu:

"Davetiye yerine süresi dolmuş olan sınır kartı ya da göçmenlerin oturum ikametgah işleriyle ilgili İsviçre resmi kurumundan alınacak kişinin sınır bölgesinde yaşadığını ya da sınır kartının süresinin ne zaman dolduğunu belirtir belge yeterlidir."

Alman yetkili bu sözlerle, IMES açıklamasında yer alan "basitleştirilmiş Schengen vize uygulamasının, sınır bölgesinde yaşayan göçmenler için başlatıldığı" duyurusunu resmen doğrulamış oluyordu. Yani artık Almanya'dan davetiye gerekmiyordu.

Sonuç: Kaos sona erdi

Almanya Büyükelçiliği tarafından snc'ye yapılan bu resmi açıklamalarla, üç aydır süren kargaşa da noktalanmış oluyordu.

Almanya tarafından resmen açıklanan uygulamadaki son durumu, kısaca bir kez daha tekrarlamak gerekirse:

- Almanya'ya sınır yerleşim birimlerinde yaşayan Türkiye, eski Yugoslavya gibi AB üyesi olmayan ülke yurttaşlarına "basitleştirilmiş" Schengen Vizesi verilmeye başlandı. Basitleştirilme, Almanya'dan artık davetiye istenmemesi anlamına geliyor.

- Süresi dolan sınır kartının ya da bunun kaybolmuş olması

halinde oturum işleriyle ilgili İsviçre resmi makamlarından alınacak "sınır kartının süresinin hangi tarihte dolduğunu" belirten belgenin Alman makamlarına sunulması yeterli bulunacak. Şimdiye kadar sınır kartı almamış göçmenlerinse, yine ikamet işlemleriyle yetkili İsviçre makamlarının vereceği kişinin "sınır bölgesinde oturduğunu" onaylayan belge, Al-

manya açısından yeterli sayılacak.

- Vize almak için, 0901 577 077 numaralı telefon numarasından randevu alma gereği ise halen devam ediyor. Burada, kolaylaştırılmış bir uygulama henüz söz konusu değil, zira, randevu için yaklaşık üç ay kadar beklemeyi göze almak gerekiyor

İsviçre'deki İnşaat İşçileriyle Dayanışma Mitingi !

İsviçre'deki inşaat işçilerinin merkezi yönetimi olan İsviçre Müteahhitler Ortaklığı (SSE) adlı kurum merkezi olarak organize ettiği ve çeşitli yerli - yabancı kurumların desteklediği miting 22 Eylül 2007 Tarihinde İsviçre'nin Zürich şehrinde 17 000

kişinin katılımıyla gerçekleşti.

İsviçre de her gecen gün yeni hak gaspların çoğalmasıyla beraber inşaat sektörü de 'çeşitli' gerekçelerle 1 Ekim 2007 tarihinden itibaren **Ulusal Sözleşme** iptal edilerek artık iş yasasında tarif edilen asgari ücreti aratan bir anlaşmayla karşı karşıya kaldığı gerçekliğiyle, İsviçre nin en büyük inşaat firmaları ücretleri düşürmek, iş saatlerini

artırmak ve bununla birlikte zorunlu 13. maaşın feshi, yılda en fazla 4 hafta izin ve hastalık durumunda işten çıkarılmalara karşı 720 günlük güvenceleri ortada kaldıracak yeni bir iş yasasını düzenlemeleri ve bu iş yasasının da 1 Ekimden itibaren uygulamaya sokmak istemeleri karşısında bir çok iş kollarının emekçileri harekete geçerek **"Daha fazla çalışmak, daha fazla yipranmak ve daha az kazanmak istemiyoruz"** talebiyle 17 binleri aşan kitle sesini yönetenlere duyurmayı çalıştı.

Mitinge UNIA

Sendikası ve Çeşitli

yerli kuruluşların yanı

sıra, göçmen kurumlardan **İTİF**-İsviçre Türkiyeli İşçiler Federasyonu ve **İGİF** - İsviçre Göçmen İşçiler Federasyonu Pankartları ile inşaat işçilerine destek veren mesajlarıyla miting alanında yerlerini aldılar. Haksız olarak gelişen bu dalgaya karşı işçi ve emekçilerin yanında olduklarını bir kez daha yineleyerek; **"Yaşasın Halkların Kardeşliği"** sloganlarıyla hep bir ağızdan haykırdılar.

AVRUPA GÖÇ YASALARI VE KADINLAR

Emperyalist küresel egemenlik dalaşının bir devamı olarak, dünya çapında ezilen halklara dayatılan ekonomik, sosyal, siyasal, hukuksal ve kültürel saldırılar günümüz koşullarında giderek daha da boyutlandırılmaktadır. Emperyalistlerin ve bağı içinde tekeli sermayenin, neo liberal politikalarına bağlı olarak dünyamız ezilen halklar için sömürü ve zulmün sürekli arttığı bir cehennem çevrilmektedir.

Ortadoğu, emperyalistler tarafından kendi çıkarları için istedikleri gibi tepindikleri bir arena'ya dönüştürülmeye çalışılırken, ezilen halklar ise; mevcut işgal, saldırganlık, katliam, soykırım politikalarına karşı kahramanca direnişlerle tarih yazmaya devam etmektedirler.

Bir zamanlar "demokrasinin beşiği", "sosyal refah ülkeleri" diye adlandırılan sanayisi gelişmiş Avrupa ülkelerinde ise; **sürekli daha fazla keskinleştirilen anti terör yasalarıyla politik hakların budanması**, sosyal yıkım politikalarıyla yüzyıllardır kan - can pahasına kazanılan hakların giderek kısıtlanması, **her geçen gün biraz daha büyüyen işsizlik sonucu işçi sınıfının sürekli yoksulluğun girdabına daha fazla sürüklenmesiyle** ezilen halkların yaşamı çekilmez hale sokulmaktadır.

Bu durumun sorumlusu olarak ta; göçün yoğun bir şekilde yaşandığı ülkelerde, sistem sahipleri tarafından **günah keçisi** olarak **göçmenler** gösterilmektedir. Dolayısıyla sistem sahipleri eliyle göçmenlere yönelik ırkçı saldırıların yoğunlaşmasına zemin hazırlanmaktadır

Okullarda ana dilin konuşulmasının yasaklanmaya çalışılması, sistemin eğitimde yarattığı çarpıklık sonucu ortaya çıkan kaosu göçmen çocuklarına mal edilmeye çalışılması, sürekli yenilenen ama her yenisinde de ırkçılığı biraz daha körükleyen vatandaşlık yasaları vb...ve bu durumun medya ve basın tarafın-

dan sürekli körüklenmesi ile gelecekteki tehlike çanlarının sesini duymamak mümkün değil... Tabii bu durumdan da en fazla göçmenler içersinde AB üyesi olmayan göçmenler, bunlarında içinde daha fazla kadınlar etkilenmektedir.

AB İstatistik Enstitüsü Eurostat'ın verilerine göre, AB vatandaşları olmayan göçmenlerin toplam sayısı, 25 milyon olup, AB'nin toplam nüfusunun

rürlüğe sokulan yeni göç yasaları, göçmen emekçilerin zaten zor olan yaşamlarını daha da zorlaştırmaktadır. Nedir bu yasalar, Göçmenleri ve göçmen kadınları nasıl etkilemektedir, biraz incelemeye çalışalım!

Başta en fazla göçmen emekçi bulunduran Fransa ve Almanya olmak üzere, Hollanda, Avusturya ve İngiltere gibi ülkelerde; son günlerde yürürlüğe sokulan "göç yasaları" göçmenler açısın-

15.300.000 ile en çok yabancı bulunduran ülke. Dolayısıyla da bu ülkede yaşayan yerli ve göçmen halklar arasında bir uyum sorununun yaşanabileceği düşünülebilir ve bu sorunun çözümü için bazı düzenlemelerin gerekliliği anlaşılabilir. Ancak, "Göçmenlerin Almanya'ya uyum sağlamaları" adına çıkarılan yeni göç yasası bu ihtiyaca cevap olmaktan oldukça uzaktır. **Uyum**; o ülkede yaşayan göç-

%5.5'ini oluşturmaktadır..Dolayısıyla sistem sahiplerinin çıkarlarına hizmet eden politikaların gerçek yüzünün saklanabilmesi, tüm olumsuzlukların (yoksulluğun, işsizliğin, sağlık ve eğitim sektöründeki hak gasplarının vb) nedeni gösterilmesi ve yerli - yabancı ayrımı yaratarak işçi sınıfının gücünü bölerek zayıflatabilmek için doğal bir potansiyel...

Bazı AB ülkelerinde, bahsettiğimiz amaçlarla son süreçte yü-

dan ne ifade etmektedir?.

Demokratik olmayan, özünde ırkçılığı ve ayrımcılığı çağrıştıran bu yasalar, **aile birleşmesini zorlaştırmakta, yerli halklar ve göçmenler arasında eşitsizliği beraberinde getirmektedir**. Öncelikle 3 milyonu Türkiye kökenli olmak üzere, yaklaşık 8 milyon göçmen emekçiyi yakından ilgilendiren; Almanya'daki Yeni "göç yasası"nı incelemeye çalışalım.

Almanya; bu gün Avrupa'da

menlerin yasalar önünde yerli halkla eşit haklara sahip olması ve ekonomik, siyasi, politik ve toplumsal katılımıyla sağlanabilir. Oysa, yürürlüğe giren yeni göç yasası yerli ve göçmen halk arasında ayrımcılığı ve ırkçılığı yükseltecek türdendir.

Bu nedenle de yeni yasa, Alman Anayasa'sına ve Avrupa İnsan Hakları sözleşmelerine ve belgelerine aykırıdır.

Çünkü; uygulamaya girmiş olan bu yasa ile ilk olarak aile birleşimi ile Almanya'ya göç edecek yabancılar hedef alınmıştır.

Yasadaki en önemli yeni düzenlemeler:

• **Aile Birleşimi**

Aile birleşimi (Alman veya Almanya'da yaşayan bir yabancı eş ile) konusunda her iki eş için prensip olarak asgari 18 yaş sınırı geçerli olmaktadır. Böylece "erken yaşta zorla evlendirilmiş kalifiye olmayan genç kadınların Almanya'ya gelmelerinin engellenmesi" amaçlanmaktadır. Bununla birlikte bundan sonra, özellikle "aile birleşimi" çerçevesinde ülkeye gelecek olan eşlerin Almanya'da "uyum sürelerini kolaylaştırmak için" Almanya'ya giriş yapmadan önce, 600+30 saatlik Almanca kursuna katılmış ve uyum sağlayacak kadar "basit?" Almanca öğrenmiş olması gerekiyor (bu kursların mali yükü de bir hayli yüksek olduğundan, bir tarafta kurslara maddi olarak gücü yetenler, diğer tarafta bu kursların maliyetini ödeyemeyenler... dolayısıyla burada da bir ayrımcılık gündeme gelmekte.)

Uyum gereksinimleri belirgin bir şekilde az olan yabancılar, dil bilgilerini kanıtlama zorunluluğundan muaf tutulurlar. Bu durum, örneğin üniversite ve yüksek okul diploması olan kişiler için geçerlidir. Mülteci statüsüne sahip kişiler, AB vatandaşları ve Almanya'ya daha öncede vizesiz giriş yapabilen yabancıların eşleri için bazı istisnalar geçerlidir. Alman vatandaşı olan bir eşle yapılan aile birleşiminde de belirli şartlar altında kendi geçimini sağlama şartı aranabilir.

• **Uyum Kursları**

Sürekli olarak Almanya'da yaşayan yabancıların uyum sağlama çabaları, uyum kursları olarak adlandırılan kurslarla desteklenir. Kurslar dil öğrenme imkânlarının yanı sıra, yabancılarla hukuki, tarihi ve kültürel bilgiler sunan bir yönlendirme kursunu kapsar. Yasada "kursu başarılı bir şekilde katılma hedefi" özellikle vurgulanmaktadır. Böylece bundan sonra katılımcıların sadece bir kursa gitmelerini değil, kursu bir bitirme sınavına girerek başarılı bir şekilde tamamlamalarını güvence altına almak amaçlanmaktadır. Kursu "öngörülen şekilde" katılmama durumunda işsizlik parası (ALG II) %30 oranında kesilebilir. "Uyumu reddedenler" bunun ötesinde 1000 Avro'ya kadar pa-

ra cezasına çarptırılacaklarını hesaba katmak zorundadırlar.

• **Kalma Hakkı**

Yeni yasanın can alıcı bir noktası, uzun yıllar müsamaha gösterilenler (resmi rakam yaklaşık 180.000 kişi) için varolan ve "yılanmış vaka düzenlemesi" olarak adlandırılan uygulamadır. Müsamaha gösterilen kişiler, oturum statüsü olmayan ama hukuki sebeplerden ötürü (örneğin yabancının hangi ülke vatandaşı olduğu açıklık kazanmadığı için) açıklık kazanamayan kişilerdir. Eğer 1 Temmuz 2007 olarak belirlenen tarihe kadar en azından 8 (yalnız yaşayanlar), ya da 6 yıldır (yaşı reşit olmayan çocukları olan aileler) Almanya'da yaşıyor, geçimlerini kendileri sağlıyor, suç işlememiş ve Almanca biliyorlar ise kendilerine OTURMA HAKKI verilmektedir. Geçimleri güvence altına alınmamışsa, kendilerine belli bir "deneme süresi" için oturum izni verilmesi ve 2009 sonuna kadar iş bulmaları için zaman tanınması öngörülmektedir. "Federal eyaletler ayrıca bu kişilere, para yardımı yerine sadece ihtiyaç malzemesi olarak yapılan yardımı vermeye devam etmekte serbesttirler?"

• **Yüksek Kalifikasyon Sahibi Göçmenler**

Almanya'da serbest meslek sahibi olarak yatırım yapmak ve istihdam yeri açmak isteyen yabancılar için engeller azaltılıyor. Şu anda serbest çalışanlara genelde en azından bir milyon Avro yatırımda buldukları ve 10 işçinin çalışabileceği yeri açtıkları zaman, oturum alma olanağı sağlanmaktadır. Bundan sonra bu asgari yatırım tutarı ve açılması gereken istihdam yeri sayısı yarı yarıya indirilecektir. Bu şekilde serbest çalışanlar arasında yüksek kalifikasyon sahibi olanların göç etmesi kolaylaştırılmış oldu.

• **İş Pazarına Giriş**

Müsamaha edilen yabancılar gelecekte iş pazarına girişte eşit haklara sahip olacaklardır. Yani 4 yıl sonra artık çalışmak istenilen iş için iş pazarında öncelik hakkına sahip Alman yada AB vatandaşlarının olup olmadığına bakılmayacaktır. Oturum iznine sahip yabancılar, gelecekte daha iki yıllık bir istihdam süresinden (şimdiye kadar üç yıl idi) ve üç yıllık ikâmetten sonra (şimdiye kadar dört yıl idi) iş pazarına eşit derecede giriş hakkına sahip olacaklardır.

• **İnsan Ticareti Mağdurları**

İnsan ticaretine maruz kalan-

lar, gelecekte geçici olarak ülkede kalabilmek üzere oturum iznine sahip olabilecekler. Hedeflenen bu kişiler, yetkili cezai takibat ve mahkemelere bağlı makamlarla işbirliğinde bulunmaları teşvik edilmektedir.

• **Vatandaşlığa Geçiş**

Vatandaşlığa geçmek isteyen yabancılar gelecekte, vatandaşlığa geçmeden önce, Alman hukuk ve toplumsal düzeni ve buradaki yaşam şartları üzerine bilgi sahibi olduklarını kanıtlamak zorundadırlar. Ayrıca Alman vatandaşlığına geçmek için, gereken Almanca dil bilgilerini kanıtlamak için öngörülen şartlar Almanya genelinde standartlaştırılacaktır. Almanya'da yaşayan 23 yaşın altındaki yabancılar istisnai olarak, şimdiye kadar Alman vatandaşlığına geçebilmeleri için kendi geçimlerini sağlamaları gerekmiyordu. Bu istisna kaldırılmıştır. Yeni Göç Yasası'na göre, bu gençler vatandaşlığa geçmek için müracaat ettiklerinde eğitim görmüyor ve geçiminde temin edemiyorsa vatandaşlığa geçme hakkından mahrum bırakılmaktadır. Ama eğer bu yaş grubuna dahil kişiler, yeterli derecede eğitim ve istihdam yeri mevcut olmaması nedeniyle, "kendi ellerinde olmayan sebeplerden dolayı!" işsizlik parası (ALG II) alıyorlar ise, önceden olduğu gibi halen vatandaşlığa geçme hakkına sahiptirler.

• *Tüm bunların yanı sıra, Yabancılar dairesinin yetkileri genişletiliyor, uyumsuzluk yarattığını düşündüğü göçmenleri göz altına alma yetkisi veriliyor.*

• *Öğretmen ve Doktorlara da kamu görevi yüklenerek, "uyumsuzluk yaratan" göçmenleri ihbar yükümlülüğü getirilmektedir.*

İlk bakışta çokta sorun yaratacakmış gibi görünmeyen hatta bazı avantajlar da sağlayan yasalar gibi görünse de madalyanın arka yüzünden bakıldığında işin hiçte bu kadar basit olmadığı ortaya çıkmakta.. Her şeyden önce yasada, yasayı yerine getirecek olan memurun, inisiyatifine bırakılan bir dizi esneklikler söz konusu...

Yasa da; "Vizeye tabi ülkeler ve vizeye tabi olmayan ülkeler" tanımlaması getirilerek, vizeye tabi ülke vatandaşlarını, bu yasa tabi tutuyor. Yani; vatandaşlarına vize uygulamadığı bir İngiltere, Amerika; İsrail, Avusturya vs. ülke vatandaşı bu yasa göre "uyum sağlayamamış göçmen" sınıfına girmiyor. Bir Alman vatandaşının birleşip aile

kurduğu bir yabancı da bu yasa göre uyum sağlamak zorunda olan bir göçmen değil..

Peki; kimdir öyleyse bu yasanın hedef aldığı göçmenler.?

Yıllar önce, çalıştırmak, sa-nayisini geliştirmek için topraklarına çağırdığı, sonrada bu insanları kendi toplumunun bir parçası olarak göremediği, sorunlarına çare bulamadığı yaklaşık 3.milyon Türkiyeli bu yasaya muhatap olanların başında gelmektedir.

Bilindiği üzere; bu ülkeyle 1961 yılında imzalanan, **İş Gücü Alımı** anlaşması ile başlayan Türkiyeli göçü, özellikle 1974 ten sonra nitelik değiştirerek yoğun bir şekilde aile birleşimi yoluyla devam etmiştir. Şimdi de bu yasa ile Türkiyeli göçmenlerin sorunlarının çözümü yerine, "Ya sev, ya Terk et" çözümsüzlüğü içine itilerek; "uyum sorunu olan Türkiyelileri" sınır dışı etmeyi, Almanya'ya gelecek kalifiye olmayan Türkiyeli göçmenleri ve yine kalifiye olmayan Türkiyelilerin Alman vatandaşlığına geçişlerini engellemeyi amaçlamaktadır.

Almanya'nın kabul etmediği şey; toplumun bütünleşmesi sağlanacak ise bunun; sınırları içinde yaşayan toplumun her bir bireyinin sosyal hak ve hizmetlerden eşit yararlanarak, yasalar önünde sosyal ve siyasal eşitliğin sağlanması ile mümkün olabileceği gerçeğidir.

Almanya; temel değerlerinin eşitlik ilkesi ve ayrımcılık yasağı olduğunu iddia ederken, yasada yer alan bu düzenleme ile bu ilkelerinin söylemden ibaret olduğunu kabul etmiştir.

Yasa bu haliyle;

1-Temel hak ve özgürlüklerle, temel insan hakları belgelerini tümünden ihlal etmektedir.

İnsan hakları; bireyleri devletin yüce çıkarları karşısında korunmasız kalmasından dolayı ortaya çıkmışken; Modern Çağda Almanya'nın anayasal nitelik kazandırdığı bu değerleri (temel hak ve özgürlükler) ihlal edecek düzenlemeler yapması kaygı vericidir.

2-Aile birleşmesi ile ilgili getirdiği yaptırımlar; toplumun en küçük birimi olan aileleri parçalayacak niteliktedir. Kendi istediği vasıflara sahip olmayan yabancıların eşlerinin "yeterli Almanca öğrenemediği için!" Almanya'ya girişini engelleyecektir.

3-Almanya'da dil ve uyum kursuna katılan Göçmenlerin, Almanca Dil ve uyum kurslarında yeterli başarıyı gösteremediği

gerekçesiyle oturma izni verilmeyecek; 6 yıldır Almanya'da bulunduğunu kanıtlayan göçmenler de aynı gerekçelerle dil ve uyum sorunu ve 2009 yılına kadar iş bulma yükümlülüklerinin yerine getirilmemiş olması gerekçeleri ile sınır dışı edileceklerdir.

4-Yabancılar Dairesinin yetkilerinin genişletilmesi, görevlilerin takdir hakkının geniş tutulması, maddelerde belirsiz ifadelerin yer alması, yasanın uygulanmasında zorluklara neden olacağı gibi, görevlilerin keyfiliğe yol açan davranışları ile yasanın kötüye kullanılmasına neden olacaktır.

5-Türkiyeliler ve Türkiye konusunda ayrımcılık yapılacaktır. Çünkü; Türkiye'den gelen eş ile her hangi bir ülkeden gelen eş arasında eşitsizlik yaratacaktır.

6- Irkçılığı ve ırkçılık söylemlerini arttıracak, aynı yerde çalışan yerli işçi ile göçmen işçi arasında birbirine yabancılaşmasına neden olacaktır. Bu da Almanya'yı her geçen gün biraz daha kaosa sürükleyecektir.

Almanya da 3 milyon Türkiyeli vardır ve bu ülkede yaşayan yabancıların çoğunluğunu oluşturmaktadır.

Diğer yabancıların çoğunluğu zaten Almanya'nın vize istemediği devletlerin vatandaşları olup, onlar; yasaya göre "**uyum sağlamak zorunda olan göçmenler**" olarak kabul edilmemiştir.

Evet; yasa da belki "Türk", "Türkler" ifadesi yer almamaktadır ama maddedeki ifadeler Türkiyelilerden başka hiçbir toplumun üstüne alınacağı ifadeler değildir.

"Türk" ve "Türkiyeliler" ifadesi yerine, **vizeye tabi ülkeler ve vizeye tabi olmayan ülkeler** şeklinde ifadeler kullanılarak bilinçli olarak amaç gizlenmiştir.

Bu durumdan kadınlar nasıl etkilenmektedir?

1 Ocak 2005 itibarı ile yürürlüğe giren "**HARTZ IV**" yasası ile, "**HARTZ IV**" öncesi "**sosyal yardım**" alan ev kadınlarına ve çocuğuna yalnız bakmak zorunda olan annelere "**çalışmaya hazır olma**" ve akabinde "**çok az bir ücretle her işte çalışmayı kabul etme mecburiyeti**" (çünkü verilen işi kabul etmemesi halinde işsizlik parasının veya yardımının kesilmesinden dolayı) getirilerek, veya yıllarca çalışmış olsa dahi, işsizlik parası veya yardımı alan kadının eşinin kazancı yeterli ise kadının parası kesilerek, kadının kocasına bağımlılığı daha fazla

pekiştirilirken **son göç yasalarıyla** henüz "**yerleşme izni**" alamamış kadınların "**süresiz yerleşme**" ve "**ikâmet izni**" almalarını yokuşa sürerek; "**HARTZ IV**" ile arttırılan kadının erkeğe bağımlılık çubuğu; daha fazla yükseletmiştir.

1.1.2005 tarihinden itibaren Almanya'ya gelen göçmenler, oturma izinlerinin uzatılması veya yerleşme izni alma başvurusunda "**Almanca yetersizliği**" halinde "**uyum kursları**"na tabii tutulmakta. Uyum kurslarının toplam süresi 600+30 saattir ve sosyal yardım almayanların kurslar için en az 1 Avro saat ücreti ödemeleri ve bitirme imtihanının da masraflarını üstlenmeleri gerekmektedir. Bu kursa katılmayanların oturma müsadeleri uzatılmamaktadır.

Neticede gerek iş hayatına katılım, gerekse oturma iznini uzatma veya yerleşme iznine başvuru durumunda, muhtemel Almanca dil yetersizliği göçmen kadınları dil kurslarına katılmaya mecbur hale getiriyor. Bu durum,

"izni"ne dönüşmesi ve yerleşme izni için **evlilerde eşin "çalışma izni"nin ve "çalışma süresi"nin dikkate alınması eklendi.** Yani; evlilik yoluyla Türkiye'den getirilen kadın iki yıl sabrettikten sonra "**bağımsız oturma izni**" almaya hak kazansa da ayrılması halinde, Almanya'da beş yılını doldurduktan sonra otomatik olarak "**yerleşme izni**" alamayacaktır. Çünkü yerleşme izni için taraflardan 60 ay, yani beş yıl süreyle "**sosyal sigortalı olarak bir işte çalışma şartı**" aranmakta ve evlilerde en az eşin beş yıldır çalışıyor olması da yeterli sayılmaktadır. Ancak eşinden ayrılmış bir kadının eşinin durumu dikkate alınmayacağından, söz konusu gelinin beş yıl çalışmadan yerleşme izni alabilmesi hayaldir. Sadece "**hamilelik**" ve "**çocuk yetiştirme süresi**" dikkate alınmaktadır.

Kısacası, kadın iki yıllık evlilik sonrasında eşinden ayrı yaşamak zorunda kalırsa, oturma iznini alabilmek için epey mücadele etmesi gerekecektir. Eğer iki yıl

cumhuriyetin değer ve yargılarını iyi bilme ve saygı durma"yı temel koşul olarak ileri sürmektedir. Aile birleşmesinin giderek zorlaştığı Fransa'da, 2006 yılında aile birleşimi için başvuran 40 binden fazla kişiden, sadece 6.924 kişi oturma ve çalışma kartı almaya hak kazandı.

Geçmişte olduğu gibi günümüzde de, yabancı ucuz işgücüne gereksinim duyan bazı AB ülkeleri, nüfus ve ekonomik faktörlerini de göz önüne alarak belli bir mesleki formasyonu olan, kaliteli ve nitelikli göçmen "seçme"ye yönelmektedirler.

Bununla ilgili olarak Ulusal Kimlik ve Göçmen Bakanı Brice Hortefeux, Fransa'nın yabancı ucuz iş gücüne olan gereksinimiyle ilgili olarak şöyle demektedir. "**Fransa'ya gelecek olan göçmenleri daha iyi seçerken ülkenin ekonomik yapısına ve nüfusuna göre mesleki gerekçelerle gelen profesyonel göçmenleri daha fazla teşvik edeceğiz!**"

Almanya ve Fransa'daki yasa-

şimdiye kadar çeşitli sebeplerle dil öğrenemeyen kadının zorunlu olarak dili öğrenerek bağımlılığını azaltması, iş bulmasını kolaylaştırması vb. noktalarda olumluk taşımakta olduğunu düşünebiliriz.

Özellikle bu durum, "**Almanya'da gözü açılacak!**" endişesiyle, dil öğrenmelerine engel çıkarılan Türkiye'den getirilen gelinler açısından oldukça önemli. Nedir ki; bu mecburiyetin tamamen gelin lehine işleyeceğinin garantisi yok. Zira 31 Aralık 2004 tarihine kadar geçerli olan ve "**Yeni Göç Yasası**" ile geçerliliğini yitiren "**Yabancılar Yasası**"nın meşhur 19. maddesine göre en az iki yıl nikahlı eş olarak beraber oturan ve kesintisiz olarak Almanya'da yaşayan "**Türkiye'den gelen gelin ve damatlar**" bağımsız "**oturma izni**" alabiliyorlardı.

Bu madde aynen yeni yasaya da aktarıldı. Ancak "**oturma izni**"nin beş yıl sonra "**yerleşme**

lı tamamlamamış, hatta iki yılını dolmasına birkaç gün kala evden kovulmuş, sokağa atılmış veya kendisi bırakıp kaçmışsa tekrar geldiği ülkenin yolunu tutmaya hazırlanmalıdır. Yasa da yer alan "**zor durum**"un (**Haertefall**) uygulamasında ancak istisnai hallerde dikkate alındığını hepimiz biliyoruz. **Bu haliyle "Yeni Göç Yasası" eski yabancılar yasasına kıyasla, kadınların aleyhine işleyebilecek gizli bir silah haline dönüşecek yapıya sahiptir.** Kısaca ifade etmek gerekirse, bir yandan "**HARTZ IV**" diğer taraftan da "**Yeni Göç Yasası**" elele vererek göçmen kadınların durumunu daha da zorlaştırmakta, erkeğe daha bağımlı hale getirerek kadının özgürleşmesinin önünü tıkamaktadır.

Fransa'da da, benzer bir durum geçerliliğini korumaktadır. UKGB'nin (Ulusal Kimlik ve Göçmen Bakanlığı), aile birleşmelerinin gerekliliği için "**Fransız dilini iyi bilme, kültürünü tanıma,**

lara benzer "**ırkçı ve ayrımcı**" bir yasa daha öncede Hollanda'da kabul edildi. Ayrıca Avusturya, İsviçre, İngiltere, İsveç ve diğer ülkelerde aile birleşmesini zorlaştırmaya, kaliteli ve nitelikli ucuz işgücü alımına yönelik yasal düzenlemeler yapılmaktadır.

Kuşkusuz bu yasalar, göçmenler ve yerli halklar arasında ırkçılığı ve ayrımcılığı geliştirdiği gibi, aynı zamanda eşitliğe ve insan temel haklarına da aykırıdır. Göçmen kadınlar açısından ise, daha fazla bağımlılık ve sömürü demektir. Kısacası, bir bütün olarak **göçmenlere karşı, en büyük insan hakları ihlalidir.**

Barışı ve insan temel haklarını savunan, her türlü ırkçılığa, eşitsizliğe ve ayrımcılığa karşı olan başta kadınlar olmak üzere herkes, bu ırkçı ve ayrımcı göç yasalarını protesto etmeli ve bu protesto eylemlerinin en geniş kitleler tarafından sahiplenilmesi için gereken çabayı göstermelidir.

İşçi ve Kapitalist Göçmenler

Genelde göçmenleri, kendi konumuz açısından Türk ve Kürt göçmenleri bir bütün olarak düşünmek olası değil. Göçmenler ekonomik ve sınıfsal konuları itibarıyla tamamen farklı iki kategoridir. Bu göçmenlere yönelik politikaların oluşturulmasında önemli bir ayırım noktasını oluşturur. İşçi-emekçi göçmenler ile işletme sahibi göçmenler. Sınıfsal ayrışma, ağırlıklı bir kesimin eski konumunu da kaybederek dibe vurduğu, azınlık kesimin ekonomik yükselişe geçtiği iki farklı göçmen dünyası ortaya çıkarmıştır.

Göçmenlerin istihdamı

Göçmenlerin istihdam edildiği iş alanları daha çok; ticaret, inşaat, enerji-maden sektörü, kömür işletmeleri, demir-çelik, imalat sektörü, otomotiv, otelcilik hizmetleri, hizmet sektörleridir. Bu panoramada Türk-Kürt işçiler çalışma koşullarının en ağır olduğu sektörlerde istihdam edilmektedir. Almanya'da; ticaret, inşaat, enerji madenleri, imalat-otomotiv, hizmet sektörleri, ulaşım, son yıllarda sigorta, bankacılık vb. alanlarda Türk ve Kürt göçmenler istihdam edilmektedir. Hollanda'da genellikle maden sanayi ve bayındırlık işlerinde, Belçika'da enerji ve su kolunda, Fransa'da inşaat, konfeksiyon ve imalat sanayinde çalışmaktadırlar.

1991 istatistiklerinde imalat sektöründe çalışan Türk ve Kürt işçilerin sayısı 385 bin 586. İnşaat sektöründe 40 bin 42, enerji ve madencilikte 21 bin 500, hizmet sektörü 95 bin 182 dir. Türkiye Araştırmalar Vakfı (TAM) istatistiklerine göre; 1994'de imalat sektöründe aynı işi yapan Alman kökenli bir işçi aylığı 4 bin 189 mark iken, bir Türk ve Kürt işçinin 3 bin 64 marktı. Göçmen işçi yerli işçiden %27 daha az ücret alıyordu.

Buna son yıllarda göçmen emekçileri birinci derecede vuran işsizlik eklenmiştir. (Örneğin, Almanya'da İşçi Bulma Kurumu'ndaki yasal prosedür şöyledir: İş öncelikle o Avrupa ülkesi vatandaşı olana, o kabul etmez ise herhangi bir AB ülkesi vatanına teklif edilir. O da kabul etmez ise yarı-sömürge ülkelerden gelenlere, arta kalırsa en son ilticacılara sıra gelir. Tek başına bu örnek dahi ırkçılığın-ayrımcılığın boyutunu göstermeye yetmektedir) Son yıllarda enerji-maden sektörlerinin kapatılması, demir-çelik işletmelerinin birleştirilmesi, otomotiv sektöründe durgunluk bahanelerinde ilk kapıya konulan göçmen işçilerdir.

Emperyalist tekellerin yeni pazarlara açılmak, rekabet gücünü artırmak için aldıkları birleşme kararları yine ilk göçmen işçileri vurmuştur. Almanya'da Tissen-Krup ortaklığının 90 bin işçinin, Mercedes-Benz ile Chrysler'in birleşmesi sonrası 100 bin işçi çıkartılması hedeflenmiştir. Ford - Generalmotor birleşmesi Volkswagen Ferari,

Renault-Volvo birleşmesi, Opel'in kriz gerekçesiyle 20 bin işçinin işine son vermesi örneklerinde olduğu gibi.

İşletme sahibi göçmenlere gelince; Yine TAM'ın istatistiklerine göre sırf Almanya'da 22 bin Türk ve Kürt yatırımcı varken 2000 yılında bu %150 artışla 59 bin 500'e ulaşıyor. Buralarda 170 bin işçi çalışmakta. 70 bini Alman ve Avrupa kökenli.

Tekelleşmeye doğru giden işletmelerin sayısı da az değil. Almanya'da Türk İşverenleri Sanayi Derneği'nde örgütlenen 1972 yılında Münih'te kurulan Micro Frucht, 1969'da Hamburg'da kurulan 677 milyon Euro'luk ciroyuyla Öger Türk Tur isimli seyahat acentası, yılda 1 milyar Euro'nun üzerinde satış yapan, 1982 yılında Aschen'de kurulan, bu gün 12 ülkede 27 şubesi bulunan bir tekstil gurubu (Santex Moden ana şirket), bir enerji üretim şirketi, bir turizm şirketi, bir Catering servisi de dahil konsorsiyum olan Kemal Şahin'in başkanı olduğu Şahinler Group, 150 Türk seyahat acentesinin oluşturduğu internasyonele transporte (Kargo şirketi) E-Kart alanında Türkişcart, Kürt sermayesinin yeniden yapılanması diye anılan Karsaz bunlardan sadece bir kısmı. 94.000 Türk girişimcinin 64.600'ü (%70) Almanya'da faaliyet gösteriyor.

TAM'ın söz konusu araştırmasındaki yer almayan yeni üyeler ve aday ülkelere de bakıldığında, buradaki Türk sermayesinin hiç de göz ardı edilmeyecek bir rakama ulaştığı gözlenmektedir. TAM'ın bir diğer araştırmasına göre; Romanya ve Bulgaristan, Türk girişimciler için en cazip ülke konumundalar. Bu iki ülkede 19 bin'in üzerinde Türk girişimci ve işletmesi bulunmaktadır. Holding sahibi Türk yatırımcılara rağmen, ferdi işletmeler ezici çoğunluğu oluşturmaktadır. Yeni üye olan ülkeler içinde özellikle Polonya, Almanya ve Berlin'li Türkler için yakınlığından dolayı ilginç bir Pazar konumundadır. Benzer durum Çek Cumhuriyeti ve Macaristan için geçerlidir.

"12 ülkede yatırım yapan 22 bin Türk şirketi bulunmaktadır. Türk girişimcilerin artık her sektörde boy gösterdiklerini ve klasik branşlardan öte, yenilikçi modern branşlara yöneldiklerini ortaya çıkarmıştır. Bu kesim 'gastronomi ve perakende ticaret' gibi alışlagelmiş alanların dışına çıkarak hizmet sektörü başta olmak üzere, bugün her türlü branşta Alman ve Türk toplumuna mal ve hizmet üretmektedir. Bu branşlara birkaç örnek; sanayi atıklarının yeniden değerlendirilmesi (recycling); eczacılık; yaşlı ve hasta ambulans bakımı; işletme enformatik hizmetleri; İnternet aracılığıyla ilan servisi ve baskı makineleri pazarlaması." (TAM)

Genişleyen!

AB tekelleri revizyonist ülkelerin yıkılmasından sonra üretim parçalarını Doğu

Avrupa ülkeleri ve Asya, Ortadoğu, Türkiye'ye kadar geniş bir alana dağıttı. Avrupa ekonomisi belirgin bir açılma ve yeniden yapılanma-merkezleşme süreci yaşadı. Sanayi üretimi, daha az ve kalifiye emek gerektiren yüksek teknolojik yatırımların olduğu bir seyir izledi. İletişim, finans, hizmet sektörleri ve silah sanayi ağırlıklı sektörler gelişti. ERT (Avrupa İşadamları Yuvarlak Masası) bunu son derece açık dile getirmektedir.

"Biz zaten tüm Avrupa'yı kesen tek bir pazarda hareket ederek, üretimi farklı yerlerdeki tesislere dağıtmanın yarattığı büyük avantajlardan yararlanıyoruz".

Üretimin parçalanması ve esnekleştirme politikaları, Avrupa'da yaşayan göçmen emekçiler ve AB'ne yeni katılan eski Doğu Avrupa ülkeleri emekçilerini kitlesel işsizlik ve esnek çalışma paydasında ortaklaştırdı. Yatırım alanları üretim ve tüketim malları sanayisinden ziyade, emek yoğun, tekstil, ayakkabı, mobilya, elektronik gibi sektörler eski Doğu Avrupa ülkelerinin motor sanayi haline geldi. 1994-2000 arasında emek yoğun sanayilerin bu ülkelerin genel üretimleri içindeki ortalama ağırlığı yüzde 34'den yüzde 44'e yükseldi. '90'lı yıllarda bu ülkeler tekellerin doğrudan yatırımlarıyla çok büyük yabancı sermaye akınına uğradı. AB'nin genişletilmesi için müzakere süreçlerinden sonrası 2004 Mayıs'ında AB'ye kabul edilen 10 eski Doğu Avrupa ülkesi emekçileri "Avrupa'ya geri dönüş" propagandası altında bu politikalara yedeklenmeye çalışıldı. Revizyonist ülkelerin çökmesi üzerinden "sosyalizmin geri yapısı" ideolojik saldırıları eşliğinde!

"Genişleme" kolay mı?

AB ile bütünleşme sürecinde "dünyanın en dinamik 10 ekonomik bölgesinden birisi" ilan edilen ve elektronik alanındaki yoğun yatırımlar nedeniyle "General Electric ülkesi" adı verilen Macaristan bu süreçte, Mannesmann, Philips, IBM, Kenwood, Samsung, Siemens gibi birçok emperyalist tekelin öncelikli yatırım bölgesi haline geldi. Macaristan'ın en büyük elektronik şirketi olan VIDEOTON ise bu şirketlere üretim altyapısı ve emek gücü kiraladı. VIDEOTON, ülkeye giren tekellerin asgari sabit maliyet ve azami esneklikle çalışmalarını sağladı. Bu sistemde örneğin IBM, Ericson ve Philips gibi tekellere mevsimlik göçmen Slovak işçi kiralama, işçileri sürekli işten çıkartarak kıdem düşürme, ücretlerin aşağı doğru çekilmesi sağlandı. Macaristan'ın Doğu'nun en büyük elektronik ihracatçısı olması dolayısıyla yarı vasıflı çoğunlukla kadın işgücü hiç bir güvencesi olmadan çalıştırılıyor.

2002 yılında dünyanın 17. otomobil ihracatçısı haline gelen 10 milyon nüfuslu Slovakya ise, VW, Peugeot, Honda ve Hyundai gibi en büyük tekellerin ve bunların yan sa-

nayilerinin olağanüstü büyük yatırımlar yaptıkları bir ülkeye dönüştü. Slovakya'nın bu dev şirketler açısından çekiciliği, ucuz, esnek, vasıflı işgücü ile bir üretim bölgesi olarak Avrupa pazarlarına olan yakınlığından kaynaklanıyor. Otomobil sanayi bu ülkedeki ücret ortalamasının üzerinde ücret verirken, 2001'de Slovak VW işçisine ödenen ücret, Almanya'nın beşte biri; Almanya'da çalışma saatleri haftada 28.8 saatken Slovakya'da 35.7 saattir ve işçiler 6 kat daha fazla emek üretkenliği ile çalıştırılıyorlardı. Tekellerin tercih ettiği genellikle genç, teknik lise mezunu işçiler, kalıcı istihdama geçmeden önce 1 yıl bir taşeron şirket tarafından geçici sözleşmeyle kiralanıyordu.

AB tekelleri; Slovakya'yı yüksek teşvikler sağlanmazsa başka yerlere kaçmakla tehdit ettikçe, Slovakya hükümeti 2004'de işgücünü tamamen esnekleştiren bir iş yasası çıkartarak, % 19'luk kelle vergisi, emeklilik yaşını 62'ye çıkartılması, enerji, ilaç ve temel gıda maddeleri fiyatlarına süper zamlar yaparak ve işsizlik yardımlarını yarıya indirerek bu teşviklere aktaracak yeni kaynaklar yarattı. (İşsizlik oranı yüzde 20 olan ülkede, 2004 Şubat ayında ülkenin en yoksul emekçi kesimini oluşturan Romanlar ülkenin doğusunda gıda isyanları başlattı. Bir kişi öldürüldü, isyan güçlükle bastırıldı. 25 demiryolu hattının kapatılması nedeniyle aynı tarihlerde ilan edilen ulaşım işçileri grevi de devlet tarafından yasadışı ilan edilerek engellendi.

Bir zamanlar Avrupa'nın en büyük 2. kömür üreticisi olan Polonya ise AB'nin madencilik, çelik ve tarım sektörlerini "aşırı kapasite" gerekçesiyle tasfiye etmesiyle, benzer gelişmelere sahne oldu. Tasfiye edilen madencilik bölgesi Silezya'daki işsizlik oranı % 36'ya ulaşırken, maden ocakları mafyatik sermayenin eline geçti. Madencilik sektörü istihdamının 1991'de 450 binden 2004'de 142 bine düşmesiyle oluşan boşluk, yüzde 80'i AB tekellerinin alt-taşeronları olan ve güvencesiz istihdama dayanan tekstil işletmeleri ile dolduruldu. Burada da; işsizliğin %18 olduğu kentlerde patlak veren işçi grevleri ve fabrika işgallerine polis saldırırken, 2004'de işçiler bu tür bir polis saldırısı karşısında molotof kokteylleri ile Ekonomi Bakanlığını bastılar. Benzer bir sürecin yaşandığı Çek Cumhuriyetinde, kemer sıkma, emeklilik yaşını yükseltme, sağlıkta özelleştirme planlarını protesto eden işçiler genel grevde polisle çatıştılar.

Avrupalı emperyalistlerin yekpare saldırıları karşısında ortak tavır koyan Avrupa işçi sınıfı ve emekçileri geçtiğimiz yakın süreçte hareketli bir dönem yaşadı. Yaşlı kıta şu an yerel ve sektörel düzeyde tekil direnişlere tanıklık ediyor.

“YENİ ANAYASA”YA ESKİ(MEYEN) DERSLER!

SİBEL ÖZBUDUN-TEMEL DEMİRER

“Ne gördüğümüz, büyük ölçüde ne için baktığımıza bağlıdır.”

Karşılıksız beklentilerin “sükut-u hayal”le nihayete ereceği, “nafile tartışma(sızlık) sonuç(suzluğu)”ndan malû anayasa meselesini en iyi betimleyen, Franz Kafka’nın, “Ev halkını koruyan Tanrı’ya inanmaktan daha keyif verici ne olabilir?” vurgusudur...

1961-1982 anayasaları ile tahkim edilmiş askeri vesayete karşı tavır alan neo-liberal soldan, kendini “AKP merkez partisidir; merkez sağ ve sol biziz,”² diye tarif etmeye kalkışan dincilerin liberal-muhafazakârlığına uzanan yelpazede, “yeni/ sivil anayasa tanrı”sına inanmanın (yanıltıcı) “keyif vericiliğine” iman konusunda bizim diyeceklerimiz genel kanıların tam tersi, “münafıkça” şeyler olacak...

Bunun altını öncelikle ve özenle çizelim...

Evet, biz anayasa deyince; devletten söz edeceğiz... Demokrasinin sınıfsal karakterinin altını çizeceğiz... “Sınıflar üstü”/ “genel” yalanlarına prim vermeyeceğiz... Özgürlükle “liberal serbesti”nin aynı değil, taban tabana zıt şeyler olduğundan söz edeceğiz...

Varsınlar dediklerimizi “dinozor”, eski, “ortodoksluklar” olarak mahkûm etmeye kalkışınlar...

Biz gerçeklerin inatçı olduğundan hâlâ şüphe duymuyoruz...

GİRİZGÂH

Hepimize Wittgenstein’in, “Hiçbir şey gizli değildir. Her şey önümüzdedir. Her şey önümüzde, her şey aşikâr olduğu için onu görmek zordur,” sözlerini anımsatan anayasa tartışmaları daha ilk adımında şimdiden, trajik-komik bir görüntü arz etmeye başladı...

Örneğin bir AKP milletvekili “Anayasanın değişiklik sınırını askerlerin çizdiği”ni kabul ederek, “bundan fazlasının mümkün olmadığı”nın altını çizerek, olacağı yine de 1982 Anayasa-

sından “daha iyi olacağı”ni ifade etti...

Darbe destekli askeri vesayet anayasası olan 1982’yi yine askeri vesayet anayasası olan 1961’den ayıran temelli çizgi nihayetinde nedir? Bunun üzerine düşünüldü mü?

1961 Anayasası üzerine koparılan kocaman gürültüler arasında bu sorunun yanıtını vermek gerekmiyor mu?

Evet, evet gerekiyor; ama ne? Ancak “güncel tartışmalar”da bu atlanıyor!

Bunu yerine “Birinci Cumhuriyet” karşısında “İkinci Cumhuriyet”i bile dillendirmekten geri adım atan burjuva liberalleri, askeri vesayetle aralarında bir orta yol arayarak, “Bir buçuğuncu Cumhuriyet de var,” diyorlar; hem de “Yeni anayasa ‘anayalanlar’ üzerine mi kurulacak? ‘Anagerçekler’ üzerine mi? Bütün mesele bu,”³ gibi kocaman laflar ettiklerini de unutarak!

Ergun Özbudun’un, “Türkiye... yakın zamanlarda görmediği yoğunlukta anayasa tartışmalarına tanık oldu. Önümüzdeki on yılların siyasî tarihçeleri, muhtemelen bu dönemi ‘anayasa savaşları’ dönemi olarak adlandırabileceklerdir,”⁴ diye tarif ettiği konjonktürden çıkartılması gereken ilk sonuç, güncel anayasa tartışmalarının askeri vesayetle pazarlığa tabi olduğudur...

Gerçekten de “Hep ‘kurtarıcı’ olarak görülen anayasa, yaklaşık 150 yıldır kamuoyunun gündeminden düşmeyen”⁵ tartışmalar eşyanın özüne dair değildir; ve asla da olmamıştır.

O hâlde burada önemli olan, anayasanın özüne/ işlevselliğine mündemiç bir (tartışmadan öte) eleştiri ile burjuva anayasa karşısındaki alternatifimizin yani yeni bir cumhuriyet ve anayasa konusunda ne dediğimizin (reel-politiker kaygılar dışında) ortaya konmasıdır...

“ANAYASA MEVZUSU”NUN TEORİK ARKA PLANI

Hepimizin bilgi sahibi olduğundan şüphe duymadığımız Marx, Engels ve Lenin’in ifade

ettikleri yanında, Gramsci ile DİA’lar (Devletin İdeolojik Aygıtları) konusunda Althusser’in dediklerini de unutmadan, “Devlet, kendi içinde toplumsal işbölümünü izler ve yeniden üretir; böylece devlet, zihni çalışmanın içinde ortaya çıkan iktidar ve bilgi bağıntılarının kopması hâline gelir,” diyen Nicos Poulantzas’ın dediklerine “kabaca” şunların da eklenmesi gerekir.

Marx’a göre, varlıklarının toplumsal üretiminde, insanlar, aralarında kendi iradelerine bağlı olmayan belirli ilişkiler kurarlar. Böylelikle Marx, Devlet biçimleri kadar hukuki ilişkilerin de ne kendi baslarına anlaşılabilir ne de insan zihninin genel bir evriminin sonucu olduğunu ileri sürmektedir. O, iktidar ve tahakküm ilişkilerinin de elbise gibi, ayakkabı gibi, makine gibi üretilen bir ilişki, bağıntılar zinciri olduğunu savunur. Her türden iktidarı oluşturan bağıntılar zincirinin ne, örneğin “zor”, “yetke”, “yetki”, “hukukilik” gibi kavramlardan yola çıkılarak ne de, örneğin Hegelci anlayışta, “mutlak tinin devlette cisimleşmesi”nde olduğu gibi zihninin genel bir evriminden veya insan doğası olarak adlandırılan psikolojik süreçlerden, örneğin Hobbes’ta olduğu gibi “korku” olgusundan hareketle anlaşılacağını dile getirmektedir. İktidar ve tahakküm ilişkilerinin köklerinin “sivil toplum”da, sivil toplumun anatomisinin ise politik ekonomi içinde olduğunu ileri sürdü. Dolayısıyla, Marksizme göre, sınıf mücadelelerinin oluşturduğu “güç dengeleri” dışında bir iktidar tahayyülünün içeriği soyut, soyut olduğu kadar da boştur.

Üretim araçlarına sahip olanlar ile üretim araçlarına sahip olmayanlar arasındaki ilişki, bir başka ifadeyle, toplumun belli bir sınıfının toplumsal varlığını üretmek için işgücünü satmak zorunda kalanlar ile işgücünü satın alanlar arasındaki ilişki kapitalist toplumda karakteristik bir ilişkidir. İnsanın sahip olduğu güçler, olanaklar, kapasiteler toplumsal dolayım

içinde oluşmuş araçlar olmaksızın yalnızca bir potansiyeldir. İşgücünü satarak toplumsal varlığını yeniden üretmek zorunda kalan sınıf ile işgücünü satın alarak, bunu değerleyerek toplumsal varlığını yeniden üreten sınıf arasındaki ilişki serbest piyasa koşullarında ne kadar adilane, ne kadar özgürce, ne kadar hukuki bir sözleşme içinde gerçekleşiyor olursa olsun, üretim araçlarından yoksunluk, işgücünü satanların sahip olduğu olanakları, kapasiteleri, güçleri sıfıra indirir. Üstelik, bu ilişki çifte iktidarla sonuçlanır. Bir yanda kapasite, diğer yanda da bu avantajın ilişki içinde sağladığı ek avantaj çifte iktidar durumu yaratır. Böylece, sınıflardan biri diğerine toplumsal varlığını sürdürebilmek için kendi güç, kapasite ve olanaklarının bir bölümünü devretmek zorunda kalır.

İktidar, hiçbir yasa tarafından sınırlandırılmak istenmeyen stratejik bir konum olması dolayısıyla her zaman diktatörlüğe dönüşme eğilimini içinde taşır. Tarih, belli bir yasa tarafından sınırlandırılan iktidarların egemenlik konumunun ya da güçler dengesindeki konumunun tehlikeye girmesiyle, söz konusu yasayla sınırlanmanın kağıt üzerinde kalmış sözde bağıntıların ilan edilmesinin örnekleriyle doludur. Modern toplumlarda iktidar olgusuna ilişkin olarak Foucault, “hukuk, iktidarın gerçek biçimidir” saptamasını yaparken bu tarihsel arka planı dikkate almamış gibidir.

Foucault’nun, Weberci kuramı izlediği görülmektedir. Ancak, toplumun rasyonelleşmesini Weber’de olduğu gibi bir bütün olarak ele almaktansa, özgül rasyonellikleri bir dizi alanda, temel bir deneyime gönderme yaparak incelemenin daha isabetli olduğunu savunur. Yine de Foucault’nun, Weber’den açık etkiler taşıyan, “hukuk sistemi, şiddet uygulama biçimlerinden biridir” görüşünün taşıdığı doğruluk, ancak, hukukun

“güçler dengesi” dışında stratejik bir konum ifade etmediği dikkate alındığında açık bir duruma gelir. Çünkü, hukuk sistemlerinin, “meşruluğun” kendinden menkul bir güç ifade etmesi düşünülemez. Bir hukuk sistemi ne zaman bir devlet iktidarı ve devlet aygıtınca desteklenip korunmuşsa işleyen bir sistem durumuna gelmiştir. Bunun dışında, kendinden işleyen bir hukuk yoktur.

Marksizmin devlet iktidarı ve devlet aygıtları üzerine yoğun bir biçimde durmasıyla, gerçekten, iktidar ve tahakküm ilişkilerinin özgül alanlarda ve temel toplumsal ilişki biçimindeki görünüşleri dikkate alınır duruma geldi.

Gramsci'den başlayarak özgül toplumsal ilişkilerde iktidar ve tahakküm ilişkilerinin analize yönelik Marksist bir ilgi oluştu. Althusser imgesinde somutlaşan bu ilginin verimleri, onun “İdeoloji ve Devletin İdeolojik Aygıtları” adlı kısa çalışmasında temel kuramsal önermeler biçiminde dile getirildi.

Althusser, “İdeoloji ve Devletin İdeolojik Aygıtları” çalışmasında Marksizmin devlet iktidar ve devlet aygıtları arasında çizdiği klasik ayrıma devletin ideolojik aygıtlarının da dahil edilmesi gereğini ileri sürdü. İdeolojik aygıtlar, birbirinden ayrı ve özelleşmiş kurumlar biçiminde, dolaysız olarak karşımıza çıkar: Dini, öğretimsel, ailesel, hukuki, siyasi, sendikal, medya ve kültürel ideolojik aygıtlar gibi gerçekliklerdir bunlar. İdeolojik aygıtlar, görünüşte, bölük-pörçük olabilir. Ama bunların belli bir toplumsal formasyonda birliğini sağlayan “egemen ideolojidir”. Uyumsuz sesler çıkaran ideolojik aygıtlar, egemen ideoloji altında bir uyum içine girer.

Sınıf egemenliği olarak devlet iktidarının sürekliliği de yalnızca devlet aygıtları yoluyla değil, ideolojik aygıtlar üzerinde hegemonya kurma gücüne bağlıdır. İdeolojik aygıtlar üzerinde hegemonya kuramayan sınıflar, yönetme gücünü yani hem devlet iktidarını hem de devlet aygıtlarını harekete geçirme güçlerini yitirirler. İktidardaki sınıf, devlet aygıtında olduğu gibi ideolojik aygıtları yönetmelik ve emirlerle yönetemez. Bu nedenle, gerek eski egemen sınıflar gerekse ezilen sınıflar ideolojik aygıtlarda elde ettikleri mevziler dolayısıyla seslerini duyurma

olanağına sahiptirler. İdeolojik aygıtlar, sınıf mücadelesinin “alanı”dır. Bu alanda sınıf mücadelesinin temel karakteristiği “ikna”, yani ideoloji kullanarak işlemeleridir. Dolayısıyla, “meşruluk” dayanağına yaslandırılan her türlü toplumsal ilişki pratiği, özgül ilişkilerdeki iktidar ilişkileri bir ideolojik biçim olarak karşımıza çıkar.⁶

Bu bağlamda “Anayasa nedir, neye yarar?” denirse...

ANAYASA NEDİR, NEYE YARAR?

“Anayasa Nedir?” sorusuna Doç. Dr. Oktay Uygun, Araş. Gör. Emre Zebekoğlu ile Araş. Gör. Olgun Akbulut'un verdiği yanıt şudur: “Anayasa, devletin temel yapısını, örgütlenişini, işleyiş kurallarını gösteren ve kişilerin haklarını güvence altına alan üstün hukuk kurallarından oluşur. Çağdaş demokratik ülkelerde, anayasalar iktidarın sınırlanması, özgürlük, eşitlik ve adalet uğruna verilen uzun mücadelelerle kazanılmış hakların, temel değerlerin ve ortak ideallerin somutlaştığı belgelerdir.”

Söz konusu tanım, “Bugün demokrasi, insanın kurtuluşunu sağlayacak bir dünyanın yaratılmasının aleti olmuştur,”⁷ türünden “genel demokrasi” yarılgılarının bir parçasıdır; ve en önemli şeyi yani anayasanın iktidarın bir enstrümanı olduğu gerçeğini atlamaktadır...

Oysa anayasa -nihayetinde- bir iktidar belgesidir; ve bu bağlamda Büyük Selçuklu veziri Nizamülmülk'ün ‘Siyasetname’si de (Türk işi, yani devleti yüceltip kollayan!) bir tür “anayasa”dır!⁸ Her neyse...

“Genel geçer” söyleneceye göre anayasa, devletin temel kuruluşu ile kişilerin hak ve özgürlüklerini düzenleyen ana, temel kanundur. Ancak bir tanıma göre anayasa vatandaşa bazı haklar ve özgürlükler veren değil, vatandaşın hak ve özgürlüklerini kabul ettirdiği bir metindir.

İlk anayasa olarak bilinen Magna Carta Libertatum (Büyük Ferman), İngiltere’de 1215 yılında dönemin kralından baronların zorla elde ettiği hakların belgesidir.

Kişilerin temel hak ve özgürlüklerini düzenleyen anayasaların en önemli yönü, sınıfsal niteliğidir. Bu temel yan unutulmadan anayasaların kişiye hak veren mi yoksa kişinin sahip olduğu hakları kabul eder nitelik-

te olup olmadığı da ayrı bir önem taşır.

Ancak kilit önemdeki husus odur ki, “Anayasalar esas olarak modern sınıf mücadeleleri tarihinin bir ürünüdürler. Daha tam ifadeyle, burjuvazinin prekapitalist sınıflara karşı verdiği mücadeleler sonucu ortaya çıkmışlardır. Burjuvazi bu sınıflara karşı verdiği mücadelede ihtiyaç duyduğu halk yığınlarının desteğini alabilmek için kendi öz sınıfsal çıkarlarını ideolojik bir örtüyle evrensel çıkarlar olarak sunmuştur. Bu zaten sınıf mücadelelerinde tüm sömürücü sınıfların temel bir özelliğidir. Hiçbir egemen sınıf ‘ben kendi sınıfsal çıkarlarım için mücadele ediyorum’ demez. Bunun yerine ‘Tanrının buyruğu bu’ der, ‘İnsanlar hür doğar ve eşittirler’ der, ‘Doğal hukuk’ der, ‘Egemenlik milletindir’ der vs...

Tümüyle sınıflar ve sınıf mücadeleleri gerçeğine bağlı olarak hayata geldikleri hâlde anayasalar baştan aşağı ideolojik metinler olarak sınıf gerçekliğini, sınıf çelişkilerini gizlemeye çalışırlar. Toplum sınıflardan oluştuğu ve toplumsal yaşam temelde bu gerçeklik üzerinde var olduğu hâlde anayasalarda sınıflar değil ‘yurttaşlar’ vardır...

[Oysa] Burjuva demokrasisinin ve anayasaların sınırlarını belirleyen, soyut idealler ilkeler değil, somut sınıf mücadeleleri olmuştur. Emekçi kitleler bastırıldığı ölçüde demokrasi ve özgürlüklerin sınırları genişlemiş, aksi hâllerde daralmıştır.”⁹

Özetle (ve hiç unutulması gerektiği üzere), sınıfsal özüne uygun devlet egemenliğinin hukuksal bir belgesine ilişkin olarak, “Anayasa asgari koşulda ahlâki normlardır... ahlâki normlarının yazılı hâle getirilmesi ve bu temel üzerinde herkesin bir arada yaşaması ve birbirinin haklarına saygı duyması ilkeleridir... Anayasa metni bir uygarlık belgesidir... Anayasa ahlâki değerlerin üst yapılanmasıdır,”¹⁰ demek moralist bir saptırmadır; ve en önemlisi de devletin ne olduğunun unutulup/ unutturulmasıdır.

Gerçekten de burjuva liberal görüş açısından devletin işlevi; “toplumda ‘asayışı sağlayan bir araç’ ve -hangi sınıftan olursa olsun- bireyler arasındaki uyumsuzlukları çözecek yansız bir kişi, bir ‘hakem’dir. ‘Genel Yarar’ın doğurduğu devlet ‘genel yarar’ın da temsilcisidir. Daha da öteye, ‘ahlâk düşüncesi”nin, giderek “akıl” bir verisidir.”¹¹

si”nin, giderek “akıl” bir verisidir.”¹¹

Ve en önemlisi güncel anayasa tartışmaları bu köklü yanılığın (neo-liberal ve ulusal solcuların katkılarıyla da) büyümektedir...

NE(LER) DENİYOR?

Güncel anayasa tartışmalarına taraf olan neo-liberal ve ulusal solcuların katkılarıyla Marksist devlet teorisinin “altüst” edilme kastına maruz bırakıldığı verili koşullarda, genelleştirilen ideolojik manipülasyonlar konusunda her zamankinden daha dikkatli olmak gerekiyor...

Örneğin “Seçeneğin ‘1924 Anayasası’ olduğu”ndan söz eden Doğu Perinçek’ten, 27 Mayıs 1960’a, “İkinci Kuvayimilliyeciliğimiz” adına darbeye anayasa öneren, Dr. Hikmet Kıvılcımlı’ya uzanan (tarihselden güncele) yelpaze, son tahlilde askeri vesayete hizmet eder...

Askeri vesayetle arasına net bir çizgi çekmek zorunda olan radikal sosyalistlerin, kesinlikle AKP’nin (asla özgürlükçü olmayan, olması da mümkün olmayan) liberal çizgisine (ve onun AB yanlılığına) sarılmaması gerekir!

Bırakınız ÖDP’li Hakan Tahmaz, “AKP’nin parlamentoya ve belli akademik çevreyle sınırlı bir anayasa hazırlık sürecine itiraz edilmeli. Demokratik katılımcılığın önü açılmalı ve bütün toplumsal kesimlerin tartışmasına fırsat verilmesi için mücadele edilmeli,” diye haykırınsın!

Ayrı, örgütlü ve (sadece verili tartışmaya taraf olmayı hedeflemekle sınırlanmayan) eleştirel itiraz ile bağımsız sınıf mücadelesi üzerinde yükseltilemediği taktirde; güncel anayasa tartışması “burjuva” sınıfların ötesine geçemeyecektir; bu gerçek ne unutulsun ne de gölgelensin!

Sorun(umuz), burjuvazinin tariflediği “reformlar”ın ötesinde yeni bir anayasa sorunudur...

Bunun yolu da, DİSK, KESK, TMMOB ve TTB’nin “Çağdaş Anayasa Hareketi”nin “bilim kurulları”yla egemenlere “akıl vermesi” falan değildir!

Aksine, Genelkurmay Başkanını Orgeneral Büyükanıt’ın, “Türk ulusunun birliğini, Türkiye Cumhuriyeti’nin laik yapısını bozmak için yürütülen sinsi planlar hergün ortaya çıkmaktadır... Unutmayın, Cumhuriyetimizin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk’ün: ‘Cumhuriyeti kuranlar, onu korumaya da

muktedir olmalıdırlar' özdeyişi daima rehberimiz olacak ve bize güç verecektir," tehdidini dillendirdiği; ya da Türkiye Barolar Birliği Başkanı Özdemir Özok'un, "AKP ideolojisi içeren anayasa için ülkeyi ayağa kaldırırız," dediği koşullarda radikal sosyalistlerin, güncel anayasa tartışmalarının "dışında", onun inkârı bağlamında yeni bir cumhuriyet ve anayasanın tarafı olmaları gerekmektedir...

Örneğin bu taraflık; "ama"sız, "fakat"sızca ve Albert Camus gibi, "Bir tek eylem vardır yararlı olan: İnsanı ve yeryüzünü yeni baştan düzelterek eylem," diyebilmekliği yanında; örneğin en önemli gündem maddelerinden olan "barış" konusunda da V. İ. Lenin'in, "Sürekli ve demokratik barış isteyen herkes, hükümetler ile burjuvaziye karşı, bir iç savaştan yana olmak zorundadır," tezini savunabilme cüret ve kararlığına sahip olmalıdır...

"Ya güncel anayasal yurttaşlık konusu" mu?

Evet, "Önemli olan, bugünkü vatandaşlık düzenlemesiyle ileri gidilemeyeceğini anlamak ve farklı varoluşları bastırmayan, onlara kendileri olarak varolma ve varlıklarını idame ettirme hakkı tanıyan yeni bir vatandaşlık düzenlemesinin, Türkiye için ertelenemez bir ihtiyaç olduğunu kabul etmektir,"¹² diyenler için "anayasal vatandaşlık" önemli olabilir; ama bu önemin "ederi", ulusal sorunun, UKTH'nın (F-Tipçi) AB standartlarında "insan hakları"na indirgenmesinin onanmasına da irca edilmemelidir!

Siz bakmayın, hayatında (üst perdeden!) "akıl dağıtmaktan" başka bir hikmet-i hüdası olmayanların, "Sivil anayasa girişimi ve tartışmaları, pekişmekte olan liberal-muhafazakâr hegemonyaya karşı özgürlükçü solun başlatması gereken karşı-hegemonya mücadelesi açısından tarihsel bir fırsattır,"¹³ demelerine!

Göreceksiniz; burjuva sınırlarını aşamayan bir burjuva belgenin -maddeler düzeyinde tartışılması!- değil burjuva hegemonyayı aşmak, onu bir başka baskın versiyonu olan AB'ciliğin pekiştirilmesinden ve Kemalizmin/ milliyetçiliğin tersten güçlendirilmesinden başka hiçbir şeye yol açmayacaktır!

Çözüm, güncel anayasa tartışmalarıyla dikte edilmek istenen sınırların aşılmasında,

bunların yüksek sesle dillendirilip, burjuva egemenliğin (ve farklı versiyonlarının) eleştirilerek, sergilenmesindedir!

Evet, evet kimilerine "çok uçuk" gibi gelebilen görüşlerimizle ne anlatmak istediğimizi, belki de en iyi, Virgil'in, "Yapabilirler, çünkü yapabileceklerini düşünüyorlar" sözleri özetler; ve elbette ne idüğü belli "sivil anayasa" tartışmasına taraf olan pragmatik/ reel politikler çizgilerin bunları kavraması mümkün değildir!

"SİVİL -VE İDEOLOJİSİZ- ANAYASA" MI! O DA NE?

Samuel Becket'in, "Godot'yu Beklerken"deki açarsızlığından malûl özellikleriyle "Sivil -ve İdeolojisiz- Anayasa" yaygaralarına; Baroların, "Dayatmayla sivil anayasa hazırlanamaz,"¹⁴ türünden anlamsız "itirazlar"ı da eşlik ediyor!

"Yalnız 'sivil anayasa' sözüyle ne demek istendiğini pek anlamadım. 'Özgürlükçü anayasa' demek istiyorlar sanırım..."¹⁵ türünden tashiylere de muhatap olan "Sivil Anayasa" haykırışlarının sahiplerine hatırlatmadan geçmeyelim: Devletin egemen sınıfların baskı aracı olduğunu bilenler için "Anayasa'nın sivil olur" mu? Bu mümkün mü?

Elbette değil!

Anayasa devletin "asli hukuksal belgesi"dir; devletin temel hukukudur; ve özü ve işlevselliği itibariyle politik/ ideolojik/ sınıfsaldır!

Devletin temel ilkelerini belirleyip, düzenleyen bir "sözleşme" olarak anayasa, devlete yani siyasal olana aittir!

Devlet ise, politik alanın merkezindeki/ eksenindeki bir baskı aygıtı olarak, sivil olamaz... Çünkü "sivil" olan devlete ait olamaz... "Sivil, devlet-dışı"lıktır... (Fransızca'dan dilimize geçmiş olan "Sivil" kelimesinin Türkçe de birden fazla anlamı vardır. "Sivil" sözcüğü hukuk dilimize Fransızların Code Civil'i ile girmiştir ki buradaki anlamının yurttaşlık olduğu bellidir ve bunun civilisation=uygarlık kavramı ile bir ilgisi bulunmamaktadır. Sivil kelimesi dilimizde en çok askerî-olmayan karşılığı olarak geniş bir kullanım alanına sahiptir.)

Ancak anayasa dediğin yerde, boylu boyunca devlet vardır; olmak zorundadır...

Kanarya Sevenler Derneği "sivil" olabilir, ama anayasa asla... Bu bir!

İkincisi de, en az birincisi kadar vahim olan şu "ideolojisizlik" manipülasyonu!

Bilmiyor olamazsınız: Kavram kargaşasının en fiyakalısı bilinçli olarak yaratılmış olandır!

Tıpkı Türker Alkan'ın ifade ettiği gibi, "Kafa karıştıracak günler geliyor, haberiniz olsun! 'Yeni anayasa' tartışmaları çok toza dumana neden olacak.

Şimdiden başladı bile. "Liberal ve demokratik bir anayasa ideolojisi yer vermemelidir" deniyor.

Çok şık ve zarif bir söz. İyi de, 'liberalizm' ideoloji değil midir?

Serbest pazar ekonomisinin kendisi ideolojik bir varsayım değil midir? Bireysel çıkarların çoğlaşması ile toplumsal yararların da çoğlaşacağı, ideolojik bir önerme değil midir?"¹⁶

Siz bakmayın Ergun Özbudun'un, "Sivil Anayasanın tümüyle yerli bir ürün" olarak ortaya çıkacağı iddiasına!¹⁷

Yukarıda defalarca ifade ettiğimiz gibi, tartıştığımız konu bir sınıfın iktidar icrasıdır; bunun yereli olmaz; bu evrenseldir; ve elbette yerel tonlar da taşıyabilir!

Kabaca "modernizmin çocuğu" olarak da tanımlanması mümkün olan anayasalara ilişkin olarak, "ölü ve sakat doğumlar" gerçeğini de göz ardı etmeden şunların altını çizelim:

"Modernite, Demokrasi ve Din"de Samir Amin'in, "Modernite, insanların bireysel ve kolektif olarak tarihlerini yaptıkları, bu amaçla yeni şeyler keşfetme ve geleneğe itaat etmeme hakları olduğu ilkesine dayanır. Bu ilkeyi ilan etmek, Feodal Hıristiyan Avrupa da dahil, tüm premodern toplumları düzenleyen temel ilkeden kopmak demektir. İşte modernite böyle bir iddia ile ortaya çıktı," dediği "... 'Modern' sözcüğü Aydınlanma, Sanayi Devrimi, çoğulcu demokrasinin ürünü olan bireycilik, laiklik ve eşitlik gibi Batılı değerlere işaret etmektedir."¹⁸ Ve nihayetinde özel mülkiyet rejimine ve onun selametine mündemictir!

Kaldı ki, XVII. yüzyılda yaşamış Benedictus de Spinoza'nın, "Siyaset Üzerine Seçmeler" başlıklı yapıtında "Ayakta kalabilen devlet, tüm yönleriyle tamamlandıktan sonra artık yasaları bozulmayan devlettir. Çünkü yasalar, devletin ruhudur. On-

lar varlıklarını korudukları ölçüde zorunlu olarak devlet de ayakta kalır. Yasaların akıldan başka dayanağı yoksa geçerlilikleri çok azdır ve kolayca dirençleri kırılır," denir ve eklenir:

"Site (devlet) ne kadar iyi düzenlenmiş olursa olsun, kurumları ne kadar yetkin olursa olsun sıkıntı anlarında herkes, çoğu kez görüldüğü gibi kendini korkulu bir bozguna kaptıncı, insanlar geleceği de yasaları da unutarak korkunun uzlaştığı yana teslim olurlar; bütün bakışlar zaferin ortaya çıkardığı adama çevrilir. O tüm yasaların üstüne konur, iktidarı genişletilir (olabileceklerin en kötüsü) ve tüm kamu işleri ona teslim edilir. Roma Devleti'nin yıkılmasına da bu neden oldu."

Yani anayasalar, olsa olsa, demir yumruğun kadife eldivenleridir; hepsi bu!

Tarihsel örneklerin de defalarca kanıtladığı üzere, kimse'nin buna "Hayır" deme şansı da yoktur!

Burada durup, bir şeyin daha altını çizmek gerekiyor: Anayasa(lar) sorununun tarihsel seyr-ü seferinde "Osmanlı-Cumhuriyet devamlılığı"¹⁹ gerçeği göz ardı edilmemelidir; hem de 1876 tarihli Kanun-i Esasi'sinden 1924'e ya da 1961'den 1982'ye kadar...

SÜREKLİLİK İÇİNDE KOPUŞ = 1961-1982 ANAYASALARI = ASKERİ VESAYET

Gerçekten de Ertuğrul Kürkçü'nün, "12 Eylül'ü tek bir cümleyle özetlemeye kalkışsak, 'gericiliği toplumun bütün dokularına bulaştırmış' olduğunu söyleyebiliriz. Bu sadece reaksiyonerlik, gericilik, tepkicilik anlamında değil, obstrankrünizm anlamında, yani cahillik, bilgisizliğin mediokriterin iyi bir şey olduğunun kabul edilmesi, vasıfsızlığın erdem gibi görülmesi anlamında, bayağı bir fikre ulaşılarak da sonuçlandı. Bu, hâlâ savuşturulabilmiş değil, hâlâ onun içinde sürükleniyoruz," diye tanımladığı ABD ile doğrusal ilişkileri olan, askeri vesayetın doruk noktası olarak askeri darbe hukuk(suzluğu), olanca netliğiyle "12 Eylül Belgesi"ne yansımıştır!

Örneğin, günlerde Kenan Evren'in, "1982 Anayasası'nı Devlet Adına Tanıtma Programı" ile ilgili yurt gezisi çerçevesinde 3 Kasım 1982'de Edirne'deki konuşmasında dediği gibi, "Bu Anayasa [yani 12 Eylül Belgesi-

b.n.] 1961 Anayasası'ndakin-den çok daha ileri, çok daha geniş, çok daha ayrıntılı ve yenidir..."

Bu saptamaya dikkat edin! "Es" geçmeyin! Evren'in ifade ettiği gibi, "1961 Anayasası ve Devlet Anlayışı"²⁰ askeri vesayetle uyum içindedir...

Gerçekten de Mümtaz Soy-sal'ın, "Unutmamak gerekir ki, 1961 ve 1982 Anayasaları, yapıpılışlarında izlenen yöntem ve ağır basan güç ne olursa olsun, halk oylamasına sunulan meşruluklarını bu yoldan kazanan ve birer 'toplum sözleşmesi' niteliği edinmelerini halkın oylarına dayandıran belgelerdir,"²¹ vurgusuyla "vaftiz" ettiği askeri vesayet (ve "millî birlik" ülküle-rinin) anayasaları "askeri"dir!

"... 'Askeri demokrasi' deyimi, 1960'da askeri darbeler çı-ğırını açan 27 Mayısçılardan biri tarafından önerilmiştir. Bu ihtilalciye göre 'Türkiye, siyasi dengeler ve bilhassa ordu-iktidar dengesi bozulduğu zamanlar bunalıma girmiş, askeri müdahalelere maruz kalmıştır.' Montesquieu'nun 'kuvvetler ayrımı' ilkesine Türkiye'ye özgü bir almaşık (!) getiren bu yaklaşım, 1961 Anayasası'na konulan MGK aracılığıyla gerçekleştirilmek istenmişti. 1981 Anayasası'nın bu 'denge'yi daha da pekiştirmeyi amaçladığını söyleyebiliriz."²²

Özetle "1961 Anayasası bazı-larının iddia ettiği gibi, bazıları-nın da sandığı gibi çok iyi bir anayasa değildir. Özgürlükleri kısıtlarken, yürütmeyi ve yönetimi başıboş bırakan, yani bir anayasanın görmesi gereken asli işlevin tam tersini yüklenen, onun için de kötü bir anayasa olan 1961 Anayasası. Demokratik kamuoyu hâlâ '1982'ye karşı 1961' ortodoks-luğuyla yanılmakta.

1961 koruyucu ve geliştirici özgürlükler rejimiyle, sivil yargının bağımsızlığına ve yargısal denetimine dayanan hukuk devleti anlayışıyla, kesinlikle 1982'den üstün bir anayasa. Ama kabul etmek gerekir ki, devlet yapısını militarize eden, askeri bürokrasiyi 'yürütmenin içinde yürütme', askeri yargıyı 'yargı içinde yargı' yapan yan-larıyla 1982'nin prototipini de oluşturan da o...

Her iki anayasa da... temel ideolojisi Kemalizm olan anayasalardır..."²³

Kemalist askeri vesayetini be-timlediği belgelerin aşılması mı?

O, gündemdeki "tartışmaların" ötesindeki bir konudur; bu ne unutulmalı, ne de unutturul-mamalıdır!

TASLAĞIN TASLAĞINA KE-NAR NOTLARI

Yukarıda bütün söylenenler bir an olsun akıldan çıkartıl-maksızın, Profesör Ergun Özbudun başkanlığında bir akade-misyenler heyetince hazırlanıp, bu satırların yazıldığı sıralarda AKP komisyonunca son biçimi verilen ve son birkaç gün içeri-sinde "sanal ortamda" dolaşım-da bulunan "Sivil" Anayasa tas-lağının, hazırlatıcıların ve hazır-layıcıların "niyetleri"nin okun-ması açısından önemli olacağı kanısındayız.

Öncelikle, çokça dile getirilen bir itirazı bir kez daha vurgula-yalım: Anayasa, Meclis'te ço-ğunluğu elinde tutan AKP hü-kümeti tarafından siparişle ha-zırlatılmış, ve hazırlık süreci 5-6 akademisyen ile sınırlı kal-mıştır. Taslağın ancak AKP kur-maylarının elinden geçtikten sonra kamuoyunun tartışması-na açılacaktır. Öte yandan, ikti-dar partisi, gelen eleştirileri Anayasa metnine -eğer yansıya-caksa- nasıl ve hangi mekaniz-mayla sonuçlanacağı konusun-da hiçbir şey söylememektedir. Neticede taslak Meclis'te oyla-narak kesinleşecektir. Yani bu belge geniş toplumsal kesimle-rin uzlaşısıyla falan değil, düpe-düz bir AKP belgesi olarak ha-zırlanmıştır. Sonuçta halk oyla-masına sunulacak olması bu durumu değiştirmez; hatırlana-cağı üzere 1981 Anayasası da halk oylamasına sunulmuş ve büyük bir çoğunlukla kabul edilmiştir.

Dahası, "halkımızın" bu tür oylamalarda fazla "eleştirel ve titiz" davranmadığı da bir veridir.²⁴

"Sivil ve özgürlükçü" ilan edi-len yeni Anayasa'ya kabaca bir göz atmak dahi, hazırlanan metnin özgürlükler konusunda hiç de "bonkör" olmadığını göz-ler önüne serecektir. Nasıl mı? Metinde hemen her özgürlük belirtildikten hemen sonra, "millî güvenliğin, kamu düzeni-nin, genel sağlığın, başkalarının hak ve hürriyetlerinin korun-ması veya suç işlenmesinin ön-lenmesi amaçlarıyla sınırlan"dı-rılabileceği ilan edilmektedir. Örnek mi? Hemen sıralayalım:

- Haberleşme, ancak "Millî güvenliğin, kamu düzeninin, genel sağlığın, genel ahlâkın ve ya başkalarının hak ve hürri-

yetlerinin korunması veya suç işlenmesinin önlenmesi sebep-leriyle usulüne uygun olarak verilmiş hâkim kararı olmadık-ça; yine bu sebeplere bağlı ola-rak gecikmesinde sakınca bulu-nan hâllerde kanunla yetkili kı-lınmış merciin yazılı emri bu-lunmadıkça", engellenemez ve gizliliğine dokunulamaz(dır). (md.22.2)

- Yerleşme hürriyeti, "suç iş-lenmesini önlemek, sağlıklı ve düzenli kentleşmeyi gerçekleştirmek, kamu mallarını koru-mak; seyahat hürriyeti ise suç soruşturma veya kovuşturması sebebiyle, genel sağlığı koru-mak yahut suç işlenmesini önlemek amaçlarıyla sınırlanabi-lir". (md.23.2)

- Düşünce, kanaat ve vicdan özgürlüğünün kullanılması; "millî güvenliğin, kamu düzeni-nin, genel sağlığın, genel ahlâ-kın, başkalarının şöhret veya haklarının, özel veya aile haya-tının korunması, suçların ön-lenmesi, devlet sırrı olarak usû-lünce belirtilmiş bilgilerin açık-lanmaması, yargının bağımsızlık ve tarafsızlığının sağlanması, savaş kışkırtıcılığının engellenmesi, her türlü ayrımcılık, düş-manlık veya kin ve nefret savu-nuculuğunun önlenmesi amaç-larıyla sınırlanabilir." (md.26.3) Tabii "hürdür, sansür edilemez" denilen basın da. (md.27.2) Da-hası, "sürelî ve süresiz yayınlar hâkim kararıyla, gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde ise kanunun yetkili kıldığı merciin emriyle toplatılabilir"eektir. (md.27.7)

- "Herkes, dilediği alanda ça-lışma, teşebbüs ve sözleşme hürriyetlerine sahiptir." (md.29.1), ama, "Çalışma, te-şebbüs ve sözleşme hürriyetleri, millî güvenliğin, genel sağlığın, genel ahlâkın veya başkalarının hak ve hürriyetlerinin korun-ması amaçlarıyla sınırlanabilir" (md.29.2).

- "Herkes, önceden izin al-maksızın dernek kurma, bunla-ra üye olma ve üyelikten ayrıl-ma hürriyetine sahiptir," (md.30.1) ama; "Dernek kurma hürriyeti millî güvenliğin, kamu düzeninin, genel sağlığın, genel ahlâkın, başkalarının hak ve hürriyetlerinin korunması veya suç işlenmesinin önlenmesi amaçlarıyla sınırlanabilir (md.30.2); hatta, "Dernekler, kanunun öngördüğü hâllerde hâkim kararıyla kapatılabilir veya faaliyetten alıkonulabilir. Ancak, gecikmesinde sakınca

varsa millî güvenliğin, kamu düzeninin, suç işlenmesini veya suçun devamını önlemenin ya-hut yakalamanın gerektirdiği hâllerde, kanunla yetkili kılınan merci, derneği faaliyetten men edebilir." (md.30.3)

- Toplantı ve gösteri yürü-yüşleri düzenlemek tabii ki serbesttir, ama "millî güvenliğin, kamu düzeninin, genel sağlığın, genel ahlâkın, başkalarının hak ve hürriyetlerinin korunması veya suç işlenmesinin önlenme-si amaçlarıyla sınırlanabilir"ler. (md.31.2)

- Siyasi partiler, "demokratik siyasi hayatın vazgeçilmez un-surları"dır (md.37.1) tabii, ama, "tüzük ve programları ile fiilleri, insan haklarına, Devletin ba-ğımsızlığı ve bölünmez bütünlü-ğüne, demokrasiye, cumhuriyete ve lâikliğe aykırı olamaz" (md.38.1). Ya olursa mı? Anaya-sa Mahkemesi tarafından kapatılmalarına karar verilebilir. (md.38.6)

- Ve nihayet, "Sendika kurma hakkı, millî güvenlik, kamu dü-zeni, başkalarının hak ve hürri-yetlerinin korunması ile suç iş-lenmesinin önlenmesi sebeple-riyle sınırlanabilir" (md.47.3); "Toplu iş sözleşmesi ve grev hakları, millî güvenliğin, kamu düzeninin, genel sağlığın, baş-kalarının hak ve hürriyetlerinin korunması veya suç işlenmesi-nin önlenmesi amaçlarıyla sı-nırlanabilir" (md.48.3).

"Peki bu hükümlerin, "yeni" Anayasa'nın gerekçesinde 'oto-riter ve devletçi felsefe'den ma-lûl olduğu ilan edilen 1982 Ana-yasası'ndan farkı ne?" diye sor-duğunuzu duyar gibiyiz. Hayır, AKP Anayasası, "millî güvenlik" konularında 12 Eylül rejimi ka-dar hassas gözükmüyor.

AKP Anayasası'nın "liberal"li-ği başka alanlarda ortaya çıkı-yor. Örneğin, vakıf üniversitele-rini "kazanç amaçlı olmama" koşuluna bağlı olmaktan çıkar-dığında (md.100.1); Devletin, "para, kredi, sermaye, mal ve hizmet piyasalarının sağlıklı ve düzenli işlemelerini sağlayıcı ve geliştirici (...) tedbirleri" alacağı-nı ilan ettiğinde (md.126.1); 1982 Anayasası'ndaki, "Tarım, hayvancılık ve bu üretim dalla-rında çalışanların korunması" hükmünü kaldırdığında, "Or-man olarak muhafazasında bi-lim ve fen bakımından hiçbir yarar görülme-yen ve tarım alan-larına veya başka alanlara dö-nüştürülmesinde kesin yarar olduğu tespit edilen yerler; 23

Temmuz 2007 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş olan tarla, bağ, meyvelik, zeytinlik gibi çeşitli tarım alanlarında veya hayvancılıkta kullanılmasında yarar olduğu tespit edilen araziler ve şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerler”in orman vasfını yitirdiğini ve bunların gerçek ve tüzel kişilere satılabileceğini ilan ettiğinde (md.131.4a,b,c); “Tabii servetler ve kaynakların (...) arama ve işletmesinin Devletin özel teşebbüsle ortaklık suretiyle veya doğrudan doğruya özel teşebbüs eliyle yapılması”na (md.130); kıyılarla sahil şeritlerinin özel kullanımına cevaz verdiğinde (md.132.3); kısacası yağmacılığın önünü açtığında...

Tabii bir de şu malûm ve mahut “laiklik” meselesi var. AKP Anayasası, bu konuda da oldukça girişimci gözüküyor. “Sivil” Anayasa’nın gerekçesinde “Devletin, tüm dinî inanışlar karşısında eşit mesafede durarak, herkesin inançlarına uygun şekilde yaşaması için gerekli ortamı sağlama yükümlülüğü”nden söz ediliyor edilmesine, ama Diyanet İşleri Başkanlığı, aynen korunuyor! (md.103)

Daha da vahimi, yurttaşlar, “tüm dinî inanışlar karşısında eşit mesafede duracak” Devletin, çocuklarının “eğitim ve öğretiminin ana ve babanın dinî ve felsefî inançlarına göre yapılmasını isteme hakkına” sahip kılmıyorlar (md.24.4). Bir başka deyişle devlet, Nakşibendî’ye Nakşibendî, Ticanî’ye Ticanî, Nurcu’ya Nurcu inançlarına uygun eğitim vermekle yükümlendiriliyor!

Fazla söze hacet yok; AKP Anayasa taslağı, emek cephesi ve toplumsal muhalefete karşı “1982 ruhu”nu aynen koruyup baskıcı niteliğini büyük ölçüde değiştirmeksizin sürdürürken, sermayenin elini genişletmektedir. Bu alanda herhangi bir burjuva liberal partiden tek farkı, dinsel çevrelere tanıdığı “bonus”dur...

“SONUÇ” (MU?)!

Foucault’nun, “İktidarın olduğu yerde direnme vardır” ifadesinden hareketle; iktidar belgesi olan anayasa tartışmalarının da bir direnme ve dolayısıyla da teşhir ile örgütlenme alanı olduğu ya da Sun-Tzu’nun, “Taktikleri olmayan strateji zaffer giden en uzun yoldur. Stratejisi olmayan taktikler ise ye-

nilgiden önceki gürültüdür,” uyarısı bir an dahi unutulmamalıdır.

Ancak bu yetmez; söz konusu alanın sadece (bir devlet biçimi olarak!) “demokrasi” ve “demokratikleşme” söylencelerine terk edilmeden; burjuva iktidar ilişkilerinin aşılması için kullanılması kilit önemdedir.

Hayır; “Hukukun üstünlüğü”nü tartışmak, durmadan bundan söz etmek, bunu ak kağıtlara kaydetmek bir iktidar tartışması değildir.

Burjuva iktidar, “Hukukun üstünlüğü”nden söz etse de, (Altın Post’u, Gladio’su, Kontgerilla’sı, Susurluk’u, Şemdinli’siyle!) bunun güvencelerini vermez, veremez...

Çünkü burjuva iktidarı anayasası ne kadar “kusursuz” olursa olsun, güvencesini vermediği “raison d’état”ın gerekliliklerini varsayar...

O hâlde anayasayı, sadece “Hukukun üstünlüğü” belgesi olarak düşünüp, tarif ederek tartışmak yanlıştır; doğru olan bu tartışmanın merkezine iktidar ilişkilerini koymak, koyabilmektir...

O hâlde, şimdi mevcut anayasa tartışmalarının “Cumhuriyet”i,²⁵ “Cumhuriyet Devleti”ni (tarihi + gerçeğini + resmi ideolojisini) tartışması gerekmektedir...

Buna hazır mıyız? Bunu başarabilecek miyiz?

Ya da burjuva iktidar koşullarında hukukun üstünde mutlak bir şeyler olduğundan; yani egemenlik kayıtsız şartsız milletin değil, aksine burjuvazinin olduğunu dillendirip; tartışılan eski ve “yeni” anayasanın sözde olmasa da özde burjuvazinin, parabolalarının olduğu gerçeğini yığınlara mal edebilecek miyiz?

Veya bizlere “normal” olarak sunulan bu tartışmada, “normal”in egemen ideolojinin “anormali” olduğunu yani bizlere “muhalefetsizlik”i dayattığını kavrayabilecek miyiz?

Diyeceklerimizi, “Ne yapılmalı”nın yanıtını veren Paulo Freire’nin şu satırlarıyla noktalayalım:

“O hâlde, ezilenlerin büyük insani ve tarihi görevi şudur: Kendilerini ve aynı zamanda da ezilenleri özgürleştirmek. İktidarını kullanarak ezen, sömüren ve gasp eden ezenler, bu iktidardan ne ezilenleri ne de kendilerini özgürleştirme gücünü

alamazlar. Sadece ezilenlerin zayıflığından doğan erk, hem ezilenleri hem de ezenleri özgürleştirecek kadar kuvvetli olacaktır. Ezilenlerin zayıflığı karşısında ezenlerin erkinin ‘yumuşatmak’ yolundaki herhangi bir girişim kendini hemen hemen her zaman sahte yüce gönüllülük şeklinde ortaya koyar, hatta asla bunun ötesine geçmez. ‘Yüce gönüllükleri’ni sürekli ifade etme fırsatına sahip olmak için ezenler aynı zamanda adaletsizliği de ebedileştirmek zorundadırlar. Adaletsiz bir sosyal düzen; ölüm, çaresizlik ve sefaletle beslenen bu yüce ‘yüce gönüllük’ün sürekli kaynağıdır; bu da sahte yüce gö-

nüllük dağıtıcılarının, bu yüce gönüllüğün kaynağına en ufak bir tehdit yöneldiğinde niçin paniğe kapıldıklarını açıklar.

Gerçek yüce gönüllük, sahte yardımseverliği besleyen nedenleri yok etme mücadelesinin ta kendisindedir. Sahte yardımseverlik, korku içindikileri, boyun eğdirilmişleri, ‘hayatın reddedilmişleri’ni, titrek ellerle avuç açmak zorunda bırakır. Gerçek yüce gönüllük bu ellerin ister bireylere ister halklara ait olsunlar- yardıma giderek daha az gerek duymasını, iş gören ve dünyayı dönüştüren insan elleri hâline gelmesini sağlamaya çalışmaktan geçer”!²⁶

1 John Lubbock.

2 Edibe Sözen, “Merkez Sağ ve Sol Biziz”, Tercüman, 3 Ağustos 2007, s.9.

3 H. Gökhan Özgün, “Türkiye Anayalanları”, Radikal, 14 Eylül 2007, s.7.

4 Ergun Özbudun, “Anayasa Savaşları”, Zaman, 23 Ağustos 2007, s.20.

5 Soner Yalçın, “İlk Anayasayı ‘İslâmcı Liberaller’ Hazırladı”, Hürriyet, 5 Ağustos 2007, s.21.

6 Yaşar Güneş, “İktidarın Neliğine Yönelik Bazı İlgiler”, Felsefe Yazın, No:4, Ocak-Şubat 2005, s.31-32.

7 Cem Eroğul, Demokrat Parti Tarihi ve İdeolojisi, İmge Yay., İkinci baskı, 1990, s.182.

8 Nizamülmülk, Siyasetname, Dergâh Yay., 1981.

9 Levent Toprak, “Anayasa Sorununa Sınıfsal Bakış”, Marksist Tutum, No:30, Eylül 2007, s.3-4-5.

10 Prof. Dr. İbrahim Ortaş, (Çukurova Üniversitesi), “Anayasa Nedir? Ne Değildir? Yeni Bir Anayasaya Gereksinim Var mı?-1”, asportas@cu.edu.tr, 14 Eylül 2007 17:53:46.

11 Server Tanilli, Devlet ve Demokrasi, s.3.

12 Vahap Coşkun, “Anayasal Vatandaşlık”, Radikal İki, 2 Eylül 2007, s.1-8.

13 Ahmet İnsel, “74 Yıl Sonra Yeniden Sivil Anayasa”, Radikal İki, 2 Eylül 2007, s.1-8.

14 Demet Bilge Ergün, “... ‘Sivil’ Anayasa Taslağı Neden Sivillerden Gizli?”, Radikal, 4 Eylül 2007, s.6.

15 Türker Alkan, “Sivil Anayasa Ne Demek?”, Radikal, 15 Eylül 2007, s.5.

16 Türker Alkan, “İdeolojisiz Anayasa!”, Radikal, 11 Eylül 2007, s.5.

17 “Sivil Anayasa Tümöyle ‘Yerli’ Olacak”, Zaman, 24 Ağustos 2007, s.13.

18 Nilüfer Göle, Modern Mahrem, Metis Yay. s.20.

19 Kadir Cangızbay, Hiçkimsenin Cumhuriyeti, Ütopya Yay., 2000, s.11-19.

20 27 Mayıs 1960 Devrimi, Kurucu Meclis ve 1961 Anayasası, Editör: Suna Kili, Boyut Yay., 1998 içinde Suna Kili, “1961 Anayasası ve Devlet Anlayışı”, s.51-70.

21 Mümtaz Soysal, 100 Soruda Anayasanın Anlamı, Gerçek Yay., Gözden geçirilmiş yedinci baskı, 1987, s.12.

22 Taner Timur, Türkiye’de Çok Partili Hayata Geçiş, İletişim Yay., 1991, s.111.

23 Taha Parla, Türkiye’de Anayasalar, İletişim Yay., 1991, s.135-136.

24 Aksi durumda, “Transatlantik Eğilimler 2007” araştırmasının, “Türkiye’de son 1 yılda ABD’ye sempatiyle bakanların oranı yüzde 20’den yüzde 11’e, AB’ye olumlu bakanların oranı ise yüzde 45’ten yüzde 26’ya düştü”ğünü ortaya koyduğu bir ortamda, “ABD’ci ve AB’ci” AKP’nin oyların yüzde 47’sini almasını açıklamak mümkün değildir. (“ABD ve AB’ye Soğuş”, Cumhuriyet, 7 Eylül 2007, s.10.)

25 Bkz: David Held, “Cumhuriyetçilik: Özgürlük, Öz-Yönetim ve Aktif Yurttaş”, Cogito, No:15, Yaz 1998, s.37-67.

26 Paulo Freire, Ezilenlerin Pedagojisi, çev: D. Hattatoğlu-E. Özbek, Ayrıntı Yay., 2003, s.22-23.

Ne 'iyi' ne de 'kötü'

Avrupalı bütün sınıf kardeşlerimizle omuz omuz

Göçmenlerin 'Potansiyel Suçlu' Olarak Görülmesinin Temelleri Ve

Emek Güçlerinin Sınıfsal Kardeşliği Eksenindeki Eşitlik Mücadelemizin Sorunları:

Avrupa devletlerinin ezici çoğunluğunun resmi politikalarında göçmen statüsünde olmak, adeta 'potansiyel bir suçlu' olmak, önlenmesi ve yönlendirilmesi gereken 'tehlike'li vaka ile eşdeğer görülür oldu. Korkular, fobiler, salkıncalar ve egemen çıkarlar üzerine inşa edilen bir göç ve göçmenlik politikası büsbütün hakim hale getirildi.

Avrupa ülkeleri içinde **Almanya**, İngiltere, **Hollanda**, Fransa, **Avusturya**, Danimarka, **İsviçre**, Belçika gibi ülkelerde ırkçılık ve potansiyel göçmen karşıtlığı hatta düşmanlığı korkunç boyutlar kazanarak ilerlemektedir.

Sermaye egemenlerinin azami kar hırsları ve burjuva egemen çıkarları merkeze alan genel politikaları politikaları, göçmenlik mevzusunda da temel insan hakları konsensüslerini sosyal pratikte göreceli 'birlik' halindeki toplumsal yaşamdan alışıya eden bir yönelim yaratmaya devam ediyor.

Yukarda sayılan her bir ülke hükümetleri, son yıllarda temel hak ve özgürlükleri -sanki birbiriyle yarışarcasına ve tırpanlarca-sına- budamaktadırlar. Göçmenleri 'ucuz üretici güç', 'toplumu karşıtlara bölmenin bir aracı', 'işçi ücretlerini düşürmenin bir yöntemi' olarak gören geleneksel-resmi yabancılar politikaları, 2000'li yıllardan sonra yeni bir biçim daha almaya başladı.

Göçmenlere yönelik yeni saldırı politikaları:

Toplumsal demografik değişimler ve boyutlanan iç ve dış ekonomik-siyasi krizler, göçmen emekçilere yönelik resmi politikalarda 'yeni durum tespitleri' ve saldırganlık politikaları yaratmaya başladı. Emperyalistlerin, günümüz dünyasında, evrensel düzlemde tedricen daha keskin yöntemlerle, dayattıkları sömürü, baskı, talan ve savaş politikaları, büyük-monopol sermayen

yeni-dönemsel çıkarları ve tabii ki bütün bu nedenlerin sonucu olarak ta her yıl artarak devam eden, milyonlarca insanı bilinmezlere sürükleyen göç akımları, egemenleri bu süreçteki çıkarlarına uygun yeni düzenlemelere ve politikalara itmektedir.

Vasıflı, eğitilmiş, bilgili ve Avrupa dillerini bilen zihin emekçilerini kendi sömürü metropollerindeki üretim ilişkilerinin içine çekmek yoluyla bağımlı ülkelerde yeni bir gerile(t)me mekanizması yaratıyorlar. Avrupa'da var olan

Kendi aralarında da kıyasıya bir tartışma yürütüyorlar. Muhafazakarlar ve liberaller göçmen emekçilerin nasıl daha iyi sömürüleceğinin tartışmasını yürütüyorlar.

AB, Avustralya, Canada, şimdilerde Japonya ve ABD arasında göçmen zihin ve kol emekçilerini kendi ülkelerine daha fazla ve rasyonel biçimlerde çekmenin yöntemlerini hararetilce tartışıyorlar. Bu ekseninde en 'randımanlı' **inceltilmiş özgün sömürü politikaları** üretenlerin ABD, Canada ve Avustralya olduğu biliniyor.

meyen ilerici-demokrat, eşitlik yanlısı bütün kesimler bu kampaşmanın sonuçlarıyla uğraşıyorlar. Artık, göçmenlerle ilgili zirvelere bu iki yaklaşımın yandaşları gerici göçmen kurumlarının, taraflı mesleki kuruluşların ve burjuva sivil kuruluşların davet edilmesi bunun içindir. Almanya'da gerici-dinci-faşist örgütlenmelerin 'göçmenlerin temsilcisi' olarak hükümetin organize ettiği zirvelere çağırılması ve orada hizaya getirilmeleri, işte bunun bir sonucu olarak ortaya çıkmış bir durumdur.

Bu durum; emperyalistler arası rekabetin yeni, güncel ve özgün bir mekanizması olarak karşımıza çıkıyor. Bu nedenle son dönemlerde egemenlerin 'önemli kısmi düzelmeler yaratıyoruz', 'artık göçmenlerinde çıkarlarını daha fazla gözetiyoruz' ifadeleri tam bir aldatmaca ve gerçeği örtbas etme taktikleri olarak algılanmalıdır. 'İleri bir düzenleme' gibi yorumlanan andaki ve olası kısmi başka değişiklikler, egemenler arası 'ölümcül' rekabet gerçeklerini ve sömürü çarklarının gelecekteki tehlikeli sonuçlarını, etkilerini örtbas etmek için kullanılıyor. Bu hakim anlayış, pro-göçmen kurumlar ve çevreler içinde dahi politik bir vehamet düzeyinde yanlısımlar, kavrayışsızlıklar yaratıyor. 'Bu yasaların iyi yanları da var' diyecek kadar politik körlük, stratejik miyopluk yaygın düşünüş olarak karşımıza çıkıyor.

Bu hakim politikalar ve doğamızın tahrip edilmesinin bir sonucu olarak ortaya çıkan önlenemez felaketler, insanı kahredici afetler sayesinde daha fazla kaban göç olgusu/dalgası vardır karşımızda. Artık her yıl yüz milyonlara varan bir göç hareketi objektif bir durum ve nesnel bir gerçekliktir. Bu akımın önüne bent çekme ve yarattığı 'sıkıntılar'ı aşma dürtüsü, uluslararası arena da burjuvaziye geleneksel göçmenlik politikalarında, kısmi ama çok ciddi, politika değişiklikleri yapmaya zorluyor. **Göçmenlerin çıkarları ve eşitlik talepleri, göz boyamalar ve yanlısımlar yaratılarak, büyük sermaye güdümlü emperyalist güçlerin**

göçmen emeğini 'yetersiz ve etkisiz' olarak değerlendiriyorlar. Bu 'seçmeli veya yönlendirilmiş göç' politikaları ve yasal düzenlemeleriyle **Bir taşla üç kuşu birden avlıyorlar.** Bu durumda avlananlar; toplumun 'yerli' denilen ve göçmen olmayan emekçiler, göçmenler ve göç veren ülkelerin iç üretim dinamikleri olarak avlanan 'üç kuş'tan ibaret oluveriyor.

Önümüzdeki kısa ve orta vadede de, Avrupa Birliği Konseyi'nin açıklamalarına bakılırsa 20 Milyon vasıflı zihin emekçisine ihtiyaç varmış. AB yetkilileri ve uzmanlar tek tek ülkelerde iç yasaların buna göre düzenlenmesi uyarısını yapıyorlar şu günlerde.

Zira ABD ülkeye gelen göçmen emeğinin % 95'ini 'yeşil kart' uygulaması üzerinden elde ediyor. AB ise % 10' bile ulaşmış değil henüz. Bu nedenle AB Konseyi 'mavi kart' uygulaması başlatarak eğitilmiş göçmen emeğininin mobilize edilmesini kendi lehine kanalize etmek istiyor.

Kurnazca devreye konan 'liberal-realist' farklılıkların gözetilmesi (diversitât) politikaları özel, kamusal ve üretim alanlarında karşıtlarını muhafazakar-nonrealist kesimleri de hızla güçlendiriyor. Bunlar arası kapışmada son tahlilde kaybedenler yine göçmenler ve en geniş emek cephesi oluyor tabiki. Bu gerçekleri göre-

göçmen olmak değil, za, göz göze eşit haklara sahip olmak istiyoruz!

iktidar kavgaları için bir malzeme olarak kullanılmaktan öteye gidemiyor ve son tahlilde de yine yok sayılıyor.

Avrupa ve Kuzey Amerika sınırları aşılmaz surlara çevrilen, üstün korunmalı güvenlik kıtası durumuna çevriliyor. Burjuva hükmetme politikalarının en etkin ve barbar aracı 'polis devleti' uygulamaları ve bu eksenindeki yasal düzenlemeler son yıllarda aratan oranda **bütün parlamentoların temel yasama gündemi** olmayı sürdürüyor.

Yargılama, yasama, yürütme gibi burjuva egemenlik erkleri gericileşme eksenine adeta kilitlenmiş gibi bir durum arz ediyor. Tek yanlı ve tehlikeli fikirler-düşünsel gerici normlar oluşturmak işlevi ekseninde bu bilinen üç burjuva egemenlik erk'inin hepsini artık peşinde sürükleyen ve gerici bilinç oluşturmanın neredeyse en temel bir aygıtı olan, **burjuva medya, fikrîsel kundakçılığın merkez üssü işlevini üstlenmiş bulunuyor.**

Greve giden işçileri mahkeme kararı ve polis baskısı-şiddetiyle karşılayan, temel haklarını ve kazanımlarını korumak isteyen emekçi kitleleri 'geri kalmış sınıfçı dinazorlar' olarak uşak medyasında her gün teşhir bombardımanına tutan, verili staus quo'dan (düzenden) hoşnutsuz olan bütün entellektüelleri ve aydınları çeşitli komplolar-dıştılamalarla susturan, toplumu ise azınlık-taki multi-zenginler ve çoğunluk tarafındaki fakir-fukaralar olarak ayrıştıran bir 'medeniyetler Avrupası' nihayetinde inkar edilemez bir olgu olarak karşımızda durmaktadır.

Mülteciler, sığınmacılar, savaştan kaçan sürgünler, dünya çapında mobilize olan işçi-emekçi göçmenler, her gün yeni yeni yasalarla ve milyarlarca paralar harcanarak hayatın her alanında engelleniyor. **Küreselleşen ve en karlı yatırımlar arayışı güzergahında her yerde kendine yeşil ışık arayan sermaye, emek güçlerine aşılması zor vizeler, gümrükler, yasal engeller getiriyor.**

Faşizm geleneğinden besle-

nen 'yeni' zihniyetler ve yeni karşıtlık kategorileri:

Göçmen kitleler 'iyi ve kötü', 'uyumlu ve uyumsuz' gibi kategorilere sığdırılmaya çalışılıyor. Faşizmin bildik 'arı kültür' anlayışı, iktidardaki burjuva partilerce 'öncü kültür' şeklinde inceden inceye topluma kanıksatılıyor. Beş-on sene önce neo-nazi partilerinin savundukları faşist tezler ve talepler bugünlerde karşımıza yasa olarak çıkıyor ve toplumun geniş kesimleri susuyor...

Özellikle politik mültecilere ve sığınmacılara karşı katı bir şekilde uygulanan toplu ve tek tek sınır dışı politikaları, **son aylarda mültecilik hakkını kazanmış insanlara yönelik dayatılan resmi ajanlık teklifleri**, geri dönüş veya sınır dışı tehditleri, **sosyal yardımla geçinen göçmenlerin yasal olarak sınır dışı edilmele-ri için yapılan düzenlemeler**, göçmen düşmanı motifli kundaklama, yaralama ve hatta öldürme olayları faillerinin hukuki olarak yargılanması esnasında **gösterilen 'yumuşak' ve neredeyse özendirici hukuki kararlar**, toplumun faşist teröre karşı gösterdiği edilgenlik, **faşist saldırganlıkların terör olarak adlandırılmayacağı gibi siyasilerin ve hukuk 'uzman'larının tezleri medyatik tezleri...** bütün bunlar faraziye gündemler değil, aksine gerçek olgulardır ve süreç bizlerden bu konularda politik tavır bekliyor.

Almanya'da kısa süre önce yasallaşan ve devletsel ırkçılığın ayrımcılığın ibret-i belgesi olan göçmenlere yönelik son yasal düzenleme, göçmenlik karşıtı düzenlemelerin en bariz bir örneğidir. Fransa'da 25.000 sığınmacıyı sürgün etmek isteyen iktidar politikaları ortadadır. Göçmenler için var olandan daha gerici düzenlemeleri öngören Sarkozy iktidarının 'seçmeli göçmenlik' yönelimi iç gericileşmenin yeni bir mevzi savaşı olarak kapıdadır.

İrkçilik bir pekala kapitalist sistem politikasıdır:

Bilindiği gibi ırkçılık evrensel bir kanı olarak şöyle tanımlanır: **Irk, renk, dil, din, mezhep, milliyet veya milli ya da etnik kö-**

keni esas alarak, bir kişi veya bir grup kişinin aşağılanması ya da tam tersi, bir kişi veya bir grup kişinin üstünlüğü düşüncesine inanmak.

Bütün bu politikalar ayırıcı, horlayıcı, dışlayıcı ve baskıcı değil de nedir? Bütün bunlar, pekala ki, emperyal nitelikli kapitalizmin ırkçı ve gerici sistemsal dokusunun bir yansıması ve toplumsal versiyonudur.

İrkçiliğin bir çok biçimi vardır. Bunlardan **en tehlikelisi devletsel ve kurumsal ırkçılık** türüdür. İrkçilik **devletsel, kurumsal, kültürel, toplumsal ve bireysel** olmak üzere bir çok türdür. Bütün bu türlerle kamusal yaşamda, sokakta, okulda, işyerlerinde, evde, çocuk dünyasında, eğitim alanlarında karşılaşabilirsiniz.

İrkçiliğin yasaklanmasının toplumdaki ırkçılığı yok etmediğine en iyi örnek ABD'dir. Bir kaç hafta önce ABD'nin Jena kasabasında 6 siyah gencin yargılanması davasında hakimlerin aşırı ceza vermesi ve buna karşı gelişen tepkilere polis güçlerinin çok katı tutumu bu tezi doğrulamaktadır. Toplumsal alt ve üst yapı yasalarla düzenlenemez, toplumsal temel yapı ve bunun üzerine inşa edilen çatının yarattığı toplumsal hakim zihniyet ve kültür belirleyici bir etkiye sahiptir. Amerika yargı-yasama-yürütme sisteminde ve hakim kültürel yapısında bu durum çok belirgin gerçek olarak görülmektedir

Günümüz emperyalizmi ve ırkçılık:

Emperyalizm aşamasıyla özellikle ayrı bir ivme kazanan, saldırganlık dozajı ve tahribatlarında çok daha etkin bir biçim alan ırkçılık; geçmişteki nazist veya faşist iktidarlar sayesinde bütün toplumsal-kültürel dokularda onarımı zor, derin kalıcı yaralar açarak, adeta bir ideolojik-siyasi epidemi (salgın) hareketi yaratmıştı(r).

Bu iktidarlar ne iyidir ki, **Kızıl Ordu ve dönemin müttefikleri** tarafından paramparça edilerek yıkılmıştır 1945'lerde. **Ancak, ırkçı-faşist bir sav olan ve hiçbir bilimsel temeli olmayan üs-**

tün ırk-arı kültür, egemen ırk ve öjenik toplum anlayışı (öjeni: özürlü ve hasta insanların toplumdaki ayıklanması yoluyla sağlıklı bireylerin çağalmı insan ırkının ıslah edilmesi) **ve bunların geride tahribat halen etkisini sürdürmeye devam etmektedir. Örneğin Almanya'da, kriminal daire, federal istihbarat örgütü, hükümet ve devlet bürokrasileri, medya, ordu ve polis güçleri 'entnazifizierung' (nazilerden arınma) hareketi** sonrasında eski arınmamış nazilerle doldurulmuştu. Bu durum burjuva iktidar erklerinde halen temizlenmesi imkansız bir damga yaratmış ve etkisi çok güçlü burjuva muhafazakarlık olarak devam etmektedir.

Faşist partilerin 21. Yüzyıl Dünya'sında ve Avrupa'sında elde ettikleri siyasal-toplumsal etki, SOS çanları çaldırır durumdadır. Bu partilerin seçimlerde aldıkları oy oranları, seçmen sayısına göre aldıkları parasal teşvikler, entelektüel kesimlerden, toplumun üst ve orta tabakalarından elde ettikleri destekler ve mevziler bir gerçek olarak ortada durmaktadır. Son yıllarda hızla artan pratik kundakçılık ve saldırganlıklar sorununun dehşeti ve vahametini tasdik eder örneklerdir.

Başka ve daha somut örnekler: Örneğin Uluslararası Af Örgütü, 2007'yi herkes için eşit fırsatlar yılı olarak kutlayan AB'de **'temel insan hakları sorunu olarak ırkçılık ve ayrımcılığın ciddi ve yaygın olduğunu'** bildirdi. UAF açıklamasında, **"Hakaret ve saldırı tehdidi yanında, Avrupa'da hâlâ 'yanlış' renkleri ya da kökenleri nedeniyle iş bulamayan, ev kiralayamayan vatandaşlar var"** denildi. Örgüt, **"birçok AB ülkesinde Müslümanlara saldırıların sürdüğünü, mültecilerin haklarının kısıtlandığını ve Roman yurttaşların haklarının göz ardı edildiğini"** ifade etti.

Göçmenlerin eşitlik mücadelesi ve sınıf mücadelesinin kesiştiği noktalar:

Göçmen emekçilerle 'yerli' göçmen olmayan emekçilerin sorunlarının özü aynıdır; bireysel mülkiyetin toplumsal mülkiyete hakim olması, el koyması. Hal

böyle olunca; toplumun **işçi-patron**, ezen-ezilen, üreten-sömüren, **kadın-erkek**, yaşlı-genç, **yerli-göçmen**, uyumlu-uyumsuz, **üreten-tüketen** gibi kategorilere bölünerek sömürünün daha ince ve etkin metotlarla yapılması daha rahat olabilmektedir. Artı, ve daha önemlisi yozlaşmanın-kendine yabancılaşmanın- çöküntünün asıl gerekçelerinin karartılması basitleşmektedir bu sayede.

Milyonlarca 'yerli' emekçi ve küçük üretici insan, işsiz, sağlıksız, evsiz, eğitimsiz ve güvencesiz kalmalarının sebebinin göçmenlerin çokluğuna bağlamaktadır. Yine, milyonlarca göçmen, dışlanmışlığın, horlanmışlığın ve katmerli sömürülmüşlüğü'nün nedenini 'başka olmasına' bağlayabilmekteler. Bu bilinç karışıklığı ortamında, sömürü, fark edilmesi 'güç' gibi görünen mekanizmalar sayesinde rahatça işletilmekte ve para ve kardan başka bir temel dürtüsü olmayan kapitalistler ellerini ovalamayı sürdürmektedirler.

O halde, bu minvalde bize düşen temel sınıfsal görev; sınıf ve halk hareketleriyle, sendikalarla, toplumun ilerici kesimleriyle, diğer göçmen halklar ve onların ilerici temsilcileriyle, sokaktaki hareketin temsilcileriyle, yani, emperyalist-kapitalist sistemden zarar gören ve ona alternatif olma iddiasında olan bütün kesimlerle doğru, düzeyli ve süreğen bir ilişki yaratmaktır.

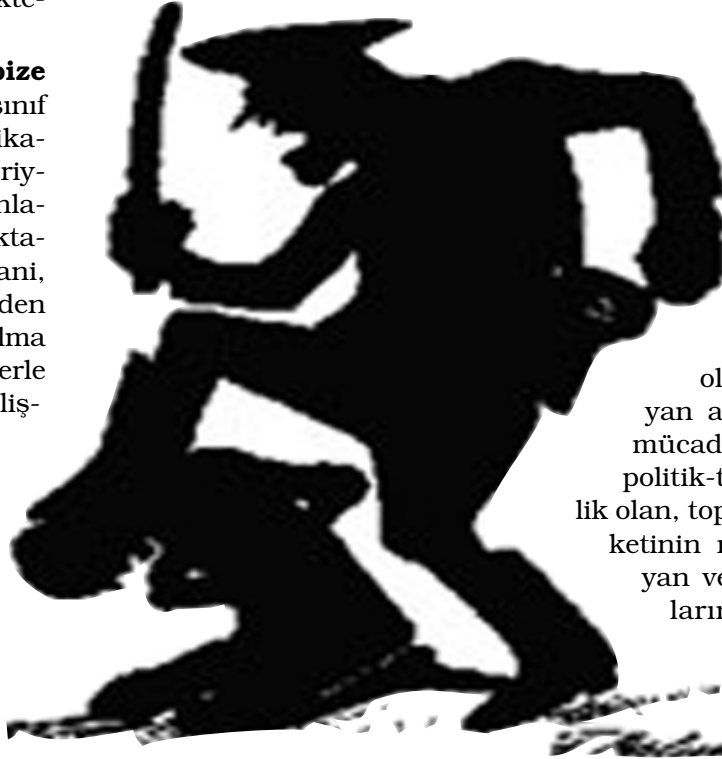
Kapalı bir fanus içinde kalıp, kendi dünyamızda 'küçük' politikalar ve 'iktidar' kavgaları yapmak değil, bütün emekçi ve ezilen kitlelerin çıkarlarını esas alan ve onlar arası bir sınıfsal-enternasyonal bir **köprü** olma misyonunu üstlenen **aktif ve militan bir kitlelilik** şeklindeki politik yönelime girilmektir.

Parlamento içi ve parlamento dışı muhalif hareketler, **sendikal örgütler ve işyeri örgütleri**, demokratik kitle örgütleri, **enternasyonal birlikler**, gençlik ve kadın örgütleri, **uluslararası dayanışma örgütleri**, mültecilik hakkını savunan kurumlar, **politik tutsakları ve baskıya maruz kalarak burjuva mahkemelerde yargılananları savunan kurumlar**, anti-faşist, anti-emperyalist komiteler, **başka uluslardan demokratik göçmen örgütlenmeler**, Türkiyeli ve Kürdistanlı göçmen kitle örgütleri, **Avrupalı aydınlar ve kültür emekçileri**, Eğitim ve öğrenim alanlarındaki mesleki örgütlenmeler, **ilerici avukatlar ve barolar**, çevreyi koruma örgütleri, **insan haklarını koruma örgütleri**, genetik mani-

pülasyona karşı gelen örgütler, **ilerici ve demokrat bilim insanları**, bütün bunlar eşitlik ve sömürsüz bir dünya mücadelemizde bizim temel müttefiklerimizdir. En önemlisi de, Avrupa'nın ilerici-devrimci sınıf hareketleri ve sosyalistleri bu mücadelede omuzdaşlarımızdır.

Bunlar çevreler ve toplumsal kesimler genel olarak, dünya çapındaki ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinin müttefikleridir. Türkiye ve Kürdistan'daki demokrasi ve devrim mücadelesinin ise özel olarak müttefikleridir. **Onların ve bizlerin bu kimliklere göre hareket ediyor olmamız veya olmamız, bu müttefik kimliklerimizin farkında olup olmakla alakalıdır.**

Bunlarla düzeyli, düzenli ve süreğen bir ilişki Avrupa'nın bütün dillerini bilmekten ve tarihini-siyasi ve güncel s ü -

recini bilmekten, buradaki sınıf mücadelesini takip etmekten ve politikaya doğru ve ortak müdahalelerde bulunmaktan geçer. Yıllardır Türkçe ve Kürtçe'den başka bir dil öğrenmeye özen göstermemiş ve bunu da faaliyetlerin yoğunluğuyla açıklamış bir zihniyetin yukarıda bahsedilen bir ilişkiyi yakalaması imkansızdır.

Başarılı kitlesele bir gelecek yaratmanın doğru bir yönelimi:

Yeni, ileriye açık, gelecek vizyonu olan ama fikirsiz duruşumuzu, politik çizgimizi içselleştirmiş, mesleki ve kabiliyet açısından uzmanlaşmış, atılgan ve inisiyatifli, kitleleri örgütleme kapasitesi gelişmiş bir kadro tipi yaratmak; İşte, sorunlarımızın temelden çözümünün yol ve yöntemleri bunlardır.

Bütün gücümüzün en azın-

dan üçte birini, bu kadro tipini yaratmak uğruna, sistemli teorik ve pratik eğitim modelleri sunma noktasında konsantre etmeliyiz. **Meseleye andaki en önemli müdahale yöntemimiz işte bu olmalıdır.**

Çünkü inanmış insan, eğitilmiş insandır. Başarılı insan yaşamın nesnel yasalarını kavrayan ve ona doğru kulvarda yön veren insandır.

Eğitilmiş ve kavramış insan; sürüklenen değil, kitleleri peşinde doğrular için sürükleyen insan insandır. Seyreden değil, müdahale eden insan-kadro yaratmalıyız. Mirası tüketen değil, miras yaratan aktivistler yaratmalıyız. Tüketen değil, üreten bir önderlik yaratmalıyız ki, kitle ilişkilerimiz yeniden on binlere ulaşabilsin. **Kendimizi siyasi, düşünsel ve örgütsel ilkelerimizi kaybettiğimiz yerde aramalı ve geleceği ilkesel sağlamlık, taktiksel zenginlik üzerine inşa etmeliyiz.**

ATİK ve ona bağlı kurumlar buna layıktır ve bunu başarabilecek güce pekala sahiptir. Yeter ki bu anlayışa inanmış ve doğru hedeflere kilitlenmiş bir önderlik ekibi yaratalım. İdeolojik bir birlik olmayan ama sınıf ve kurtuluş mücadelesinde çok önemli politik-taktik bir örgütsel birlik olan, toplumsal devrim hareketinin nefes almasını sağlayan ve geniş halk katmanlarına önderlik etmesi beklenen Demokratik Kitle Örgütlerinde **dahi söz konusu olan önderlik**

meselesi olunca, gerisi teferruatıdır.

Birleşik, Kitlesele, Aktif Ve Üretken Bir Kitle Örgütünü Yaratmak İçin; tümünden gelim-tüme varım tezinde olduğu gibi; parça ve bütün diyalektiğinde görüldüğü gibi; ilke ve taktiklerin eytişimsel bağlarında fark edildiği gibi; kısacası evrensel ve nesnel olanın yasalarını kavramak meselesinde defalarca kanıtlandığı gibi; **merkezi önderlik ve yerel birim ilişkisi doğru bir pratik hat yaratmada her daim tayin edici olandır ve de olmaya devam edecektir.**

Bu diyalektik ilişkiler ağı toplumsal ve maddi yaşamın zorunlu yasaları üzerine inşa edildiğinde bütün engeller korkmaya başlar, yıkılacağı diye. Ve engelleri yıkmayı becerenler, şöyle dönüp bir geriye baktıklarında, o yıkılmaz

gibi görünen ve umutsuzluğu çağrıştıran engellerin, nasıl bir bir çöktüğü görürler. Yeni engellere karşıda sınılanmış ve dayanıklı olur böylece insan....

Başarıyı ve yeniden kitleseleliği yaratma mücadelesini, küçük ama anlamlı, günlük ama önemli, zor ama en kıymetli ilkel-taktikçi bir çalışma ve örgütlenme hattıyla yakalayabiliriz. Bunun başka yolu yoktur.

Nitelikli bir birim faaliyeti merkezi tetikleyen, nitelikli merkezi bir önderlik faaliyeti yerel birimi geliştiren bir diyalektik ilişki yaratır/yaratmalıdır. **Yanlış bir pratik, doğru düşünüş tarzının sonucu ol(a)maz. Doğru bir pratik ise her koşulda doğru düşünmenin zorunlu bir sonucu olarak oluşmaz. Bazen kuşta taş çarpabilir örneğin. Taşın kuşu avlaması hedefe doğru bir kilitlenmenin sonucudur.**

Doğru bir düşünüş ile doğru bir pratiğin bir kaç temel bağın-tıları şunlardır:

gerçekten devrimci erdemlere sahip olmak

doğru bir fikir edinme kültürüne sahip olmak

ide'nin (teorinin) ve eylemin yasalarını (en azından asgari oranda) kavramış olmak

genel ve özgünlük yasalarını idrak etmek

öznel ve nesnel gerçeğin diyalektik-materyalist birliğine vakıf olmak.

Düşüncenin ve eylemin yasalarının ve farklılıklarının bozuk veya eksik bir şekilde kavranışı, yanlış bir düşünüş ve doğaldır ki sakar pratik yaratır.

O halde; Avrupa'nın göçmen ve göçmen olmayan 'yerli' halkları ve emekçileri arasında doğru bir ilişki kurmak, gerçek sınıfsal köprüler çakmak; **önderlik meselesine doğru çözümler üretmekten geçiyor... Genç kuşaklarımızı ve geleceğin kadrolarını kendi zeminlerinde politika yapmaya, içinde yaşadıkları toplumla doğru ilişki kurmaya yöneltmekten geçiyor.**

Yerel ve merkezi düzlemde önderlik-örgüt meselesinde kurulan bilimsel bir hat ve bunlar arasındaki ilişkide nesnel ve gerçekçi bir politik bağıntı kurmak sorunu, sosyal fenomen olan göçmenlik meselesindeki muhtemel kazanımlarımızın da kaynağı olacaktır.

Herkes için eşit haklar, sosyal/siyasal kazanımlar mücadelesinin başarısı, ancak ve ancak, ortak bir köprü zemininde **doğru bir sınıfsal ilişki** sayesinde sağlanır. Bütün işçi ve emekçilerin enternasyonal birliğini pekiştirmenin de zemini yine bu ilişkidir.

Sendikaları ve Sendikacıları Nasıl Bilirsiniz?

Fikret Başkaya

Tüm-Bel-Sen KESK'e bağlı bir memur sendikası. Sendika genel merkezi 'ekonomik gerekçelerle' şubelerde çalışan sekiz işçinin işine son veriyor. İşten atılanların çoğu Tez-Koop-İş Sendikasının üyesi. Tez-Koop-İş 7 Eylül tarihinde bir bildiri yayınlamaya kendisine haber verilmeden işçilerin işine son verilmesini protesto ediyor. Bildirinin başlığı da şöyle:

sefalet ücretiyle çalıştırdıkları biliyor. Kendi üyelerinin ücretinin [maaşının] düşüklüğünden sürekli şikâyet edip, ücret artışı isteyen, ama bunun için hiçbir etkili eylem yapmayan, yapamayan, yapması da mümkün olmayan, her fırsatta 'yoksulluk ve açlık sınırlarıyla' ilgili araştırma sonuçlarını yayınlamaya bu sendikaların, çalıştırdıkları karşısında tipik bir ka-

külliyen yabancılaşmış durumdadırlar. Bu niteliklerinden ötürü de, bir bütün olarak ezilen-sömürülen sınıfın değil, egemen sınıfın hizmetindedirler. Bunlar egemen düzene pek faydalı hizmetler sundukları için, iktidarlar tarafından her türlü açık ve dolaylı desteği görürler. Kendilerini solda sayan ya da öyle oldukları sanılan 'aydınlar' da bu yapıları eleştirmek-

bürokrasi virüsü da nüfuz etmiş demektir. Oysa burada daha fazla söz etmeyeceğim *profesyonellik*, son derece "masum ve mantıklı" gerekçelere dayandırılır [yoğun ve zor çalışma koşulları işçilerin burjuva düzenini anlamasını zorlaştırıyor, mücadelenin başarısı için içlerinden mücadelede temâyüz etmiş, önderlik yeteneğini kanıtlanmış bazıları üretim sürecinin dışına çıkararak, bunların sadece işçilerin mücadelesinin başarısı için çalışmasını mümkün kılmak, böylece burjuva mevzuatının ve yasalarının boşluklarından sınıf lehine yararlanmak, vb.]. Burada evrensel olduğunu sandığım bir ilkeyi hatırlatmam gerekiyor: Bu dünyada hakların ve özgürlüklerin maaşlı memurlar, profesyoneller tarafından kazanılması asla mümkün değildir. Profesyonel 'meslekî' demektir ve işçilerin kurtuluşunun bir meslek erbabına emanet edilmesi asla kabul edilebilir değildir. Zira bir kitle hareketine profesyonelliğin girmesi demek, oraya yöneten-yönetilen ilişkisinin, dolayısıyla da hiyerarşinin başka bir ifade ile iktidar ilişkisinin girmesi demektir. Eğer bürokratik yozlaşmaya uğramış bir işçi örgütü [sendika] söz konusuysa, orada artık demokratik işleyişin esamesi okunmaz... Belirli bir eşik aşıldıktan sonra yapılan her şey, her eylem, her söylem ve slogan artık bürokrasinin iktidarını sürdürmek içindir.

"Tüm-Bel-Sen Yönetimi Barış Değil, Çatışma İstiyor"! Fakat ilginç bir ayrıntı daha var: Tez-Koop-İş de daha önce sendika çalışanlarından bazılarının işine son vermiş...

Bir sendika herhangi bir şirket gibi işçi istihdam ediyor, ekonomik sıkıntıları bahane ederek yıllardır çalıştırdığı işçilerin işine son veriyor... Aslında bir işçi örgütü olan sendikanın parasal yetersizliği öne sürerek çalıştırdığı insanları işten atması hiçbir surette kabul edilebilir değildir. Bu, sendikanın kendi varlık nedenini inkâr etmektir. Kapitalist bir işletme için olağan olan böyle bir durum, bir sendika söz konusu olduğunda tam bir skandaldır, skandal utanılacak şey, kepezelik, vb. anlamındadır... Bu sendikaların genel merkezlerinde ve şubelerinde insanları asgari ücretle [bazen asgari ücretin de altında], ekseri sigortasız çalıştırdıkları, *Part-time* [yarım gün] çalıştırmış gibi gösterip tam gün çalıştırdıkları, böylece sadece daha az ücret değil, daha az vergi ve sigorta primi ödeyerek, tipik bir kapitalist gibi

pitalist gibi davranmaları nasıl açıklanacak. Bunlar gerçekten sendika mıdır? Kimin çıkarının bekçiliğini yapmaktadırlar? Bu tür örgütlerle ilgili *gerçekle tevâtür arasında nasıl bir ilişki var?*

Söylem ve Gerçek

Ortalama insan sendikaların işçi sınıfının çıkarları için mücadele eden örgütler olduğunu sanır. Zira, her şey öyle sanması için tasarlanmıştır. Esasen teorik olarak da öyle olması gerekirdi... Bu durum, daha baştan sendikalar ve sendikacılara yönelik eleştirinin önünü kapatıyor. 'İyi bir şey yaptıklarına dair' 'ortak anlayış', bu örgütlerin gerçek işlevlerinin, pis misyonlarının anlaşılmasını zorlaştırıyor. Oysa gerçek dünyada durum hiçte öyle değildir. Ekseri sendikalarla işçi kitlesi arasında tam bir ilişki tersliği vardır ve ilişkinin yönü *işçi kitlesinden sendika yönetimlerine doğru değil, sendikadan [sendika bürokrasisinden densin] işçi kitlesine doğrudur*, yani terstir... Zira, işçilerin öz örgütü olması gereken sendikalar, sınıfa ve onun tarihsel çıkarlarına

ten özenle kaçınırlar. Gerekçeleri de sendikaların işçileri bir çatı altında toplayıp, örgütlemelerini büyük bir başarı olarak görürler. Bunlardaki yozlaşmayı hafife almanın ikinci gerekçesi olarak da bunların 'ekonomik amaçlı örgütler' olduğu, politikanın siyasi partinin işi olduğu saçma düşüncesi dir. Elbette dağınık, bölük pörçük, kapitalist patron ve devlet karşısında pazarlık gücü olmayan işçilerin bir örgüt çatısı altında toplanması önemlidir ama asla yeterli değildir. Kitleye ve onun tarihsel çıkarlarına yabancılaşmış bir sendika bürokrasinin denetleyip-manipüle ettiği söz konusu örgütler aslında kapitalistlerin, devletin ve bürokratik deformasyona uğramış yozlaşmış sendika bürokrasilerinin hizmetindedirler. Durum böyledir ama sendika yöneticileri ağızlarını her açtıklarında 'işçilerin çıkarlarından', ücretlerin düşüklüğünden, vb. söz ederler... Sendikalardaki yozlaşmanın başlıca nedeni de *profesyonellik* tir. Herhangi bir işçi örgütüne [ve sol örgüte] profesyonellik girdiği anda o örgüte öldürücü

Mesleği sendikacılık olan biri için asıl kaygı, kendi konumunu, statüsünü ve çıkarlarını güvence altına almak, velhasıl *iktidarda kalmaktır*. Sendika büyüdükçe bürokrasinin gücü de artar. Genel kurullar, seçimler, vb. sadece sendika bürokrasisini meşrulaştırmak ve sürdürmek içindir. Profesyonel sendikacı artık sadece retorik planda işçi sınıfına dahildir. Onun asıl dünyası burjuvaların dünyasıdır... Yaşam standardı mutlaka ortalama işçininkinden daha yüksektir. Sadece ücretle yaşamaz, sendikanın kaynaklarını 'kollektif' olarak tasarruf etme hakkına sahip oldukları için, hayat standartları sıradan işçiyle karşılaştırılamayacak kadar yüksektir. Uçaktan inmezler, beş yıldızlı otellerde konaklarlar, lüks lokantalarda 'iş yemeği' yerler, 'eğitim' adı altında üniversite üyeleri ve "uzmanlarla" sayfiye mekanlar-

da bir araya gelirler, etrafındakilere ziyafet verirler, maaşlarını ve tazminatlarını istedikleri gibi ayarlarlar.. Fakat onları içinden çıktıkları sınıfa yabancılaştırıp burjuva sınıfına terfi ettiren, sadece yüksek yaşam standartları değildir. Bir kere sendika yöneticisi oldular mı, artık nefes aldıkları kültürel- sosyal ortam bütünüyle burjuvadır: Kapitalist patronlar, devlet aygıtının yükseklerindeki, burjuva politikacıları, üniversite üyeleri, sanatçılar, avukatlar, medyanın ünlüleri, vb. Sendikacılık mesleği onların için bir 'sınıf değiştirme' aracıdır. Tekrar eski işlerine dönme düşüncesi bile onlar için tam bir kâbustur ve dönmek için her yolu mubah sayarlar. Bu yüzden aralarında ömür boyu sendika yöneticisi, sendika başkanı olanların sayısı az değildir...

Bir kere işçi örgütüne bürokratik virüs sirayet etti mi, artık retorik, kullanılan kavramlar ve sloganlar da değişir. En çok kullanılan da *çalışma barışıdır*. Oysa bu dünyada herkes için aynı anlama gelen bir *barış* kavramı mümkün değildir... Bürokratik yozlaşmaya uğramış, kitleye yabancılaşmış sendika yönetimleri, her türlü 'gerçek' eylemden [grev, direniş, işyeri işgali, v.b.] kapitalist patronlardan daha çok korkarlar. Zira grev, grevle birlikte işyeri işgalleri gibi eylem ve direniş biçimleri, sendika bürokrasisi için iki *olumsuzluk* içerir. 1. Kollektif olarak istedikleri gibi tasarruf ettikleri sendika fonlarını, birikmiş aidatları [parayı densin] grevci işçilere ve ailelerine dağıtmak zorunda kalırlar ki, bu söz konusu kaynağın erimesi demektir; 2. İkincisi ve belki daha önemlisi, grev öncesi ve grev süreci, işçilerin yaşadıkları toplum kendi güçleri, mevcut durumun aşılabilirliğiyle ilgili bilinçlenmelerini sağlar ki, oradan giderek sendika bürokrasisinin saltanatı da tartışılır hale gelebilir... Zira kritik eşik ilk soruyu sorabilmektir ve perspektifin değişmeye

başladığı andır... Bu yüzden boşa *eylemler işçi sınıfın okuludur* denmemiştir...

Türkiye'nin Özgünlüğü

Sendikalar işçi sınıfının en doğal örgütlenme biçimidir ve bürokratik yozlaşmaya uğramadıkları dönemde ve bürokrasinin etkinliğinin kırılabilirdiği koşullarda, başarılı eylemler de yaptılar. İşçi sınıfının mücadele tarihi, şanlı eylemlerin de tarihidir. Fakat tarihsel süreç içinde bürokratik yozlaşmaya uğrayıp misyonlarına yabancılaşmış ve giderek işçi sınıfı içinde burjuva düzeninin kaleleri durumuna geldiler. Türkiye'de durum bu tarihsel gelişme sürecine pek uymaz. Bizde sendikalar daha baştan devletin ve sermayenin araçları olarak varoldular. Bu yüzden bizde köklü bir işçi hareketi ve sendikal mücadele geleneği yoktur. 1947 yılında işçilerin sendika kurmalarına izin verildiğinde, sendikalar bir tür içi boş midye kabuğu gibiydi. Grev ve toplu iş sözleşmesi yapmaları yasaklanmıştı. Devlet işçilere 16 yıl sonra, 1963 de grev ve toplu iş sözleşme hakkı tanımadan önce, kendi denetiminde 'uysal' bir *sendika bürokratları kuşağı yetiştirdi*. Sendika yasasında sendika aidatları o kadar düşük tespit edilmişti ki, sendikalar merkezlerinin kirasını devlet yardımıyla ödeyebiliyorlardı... Oysa aidatlar ve ödeniş biçimi, mücadelenin başarısı bakımından kritik öneme sahiptir. Sendikaların işçi kitlesine yabancılaşmış, bürokratlaşmasının nedenlerinden biri aidatların check-off yöntemi denilen sistemle, işyerleri [kapitalist patron ve devlet] tarafından kesilip topluca sendika yönetimine teslim edilmesidir. Bir bakıma para sendika yöneticilerine gümüş tepside sunuluyor... Bu uygulama sendika bürokrasileri için bulunmaz bir nimettir ama işçileri sendikaya yabancılaştırmanın bir aracı olduğu da kuşkusuzdur. Zira, check-off sistemi geçerli olduğunda, aidatlar da işçiden kesilen vergi ve sigorta prim-

leri gibi işçinin gıyabında gerçekleşiyor. Oysa işçi, öz örgütü, hay-siyeti sayılması gereken sendikasına aidatını bakkala, kasaba borç eder gibi bizzat öderse, sendikanın harcamalarını denetler, olup-bitenlerden yapılarlardan ve yapılacaklardan da haberdar olur, tartışmaya dahil olur, sendikayla bağıni kesmez. Aidatların düzenli ödenmesi örgüte bağlılığın göstergelerinden biridir. Fakat Türkiye'de bu konuda bir ilke daha imza atılmış görünüyor. Memur sendikalarının aidatını da artık devlet ödüyor ve sendikalar tipik birer devlet kuruluşu haline gelmiş durumda... Memurlara yıllık %4 zam teklif eden devlet, sendika bürokrasilerine ödediği aidata %100 zam yaparak, 5 liradan 10 liraya çıkarmış. Bu durumda artık kavramın bilinen anlamında *aidat*'tan söz etmek mümkün değildir. Devletin sendika bürokrasilerine kaynak transferi söz konusudur... Bu durum sendikalar cephesinde kepezeliğin ne boyutlara vardığının da bir göstergesidir... Aynı işçi sendikalarında olduğu gibi, artık memurlara da grev ve toplu sözleşme hakkını 'vermenin koşulları oluşmuş' sayılır. Egemenler onlara zaten kullanmayacakları bir hakkı vermekten neden çekinirler... Memur sendikalarında bürokrasi çoktan yerini almışken...

Marx, Paris Komünü'yle ilgili bir yazıda, sendikalar-daki bürokratik yozlaşmaya karşı iki önlem önermişti: İşçi örgütünde profesyonel olarak çalışanlara kalifiye bir işçinin ücretinden fazla ücret ödememek ve sendika yöneticilerinin iki yıldan fazla profesyonel olarak çalışmasını izin vermemek, rotasyon yoluyla bürokratik

bir kastın oluşmasını önlemek... Bugünün dünyasında bu önlemlerden birincisinin etkinliği tartışmalıdır. Zira o dönemde ortalama işçi ücretleri sefalet ücretleriydi, bugünkü seviyelerin çok altındaydı. İkincisi, sendika yöneticilerinin geliri sadece aldıkları ücretten ibaret değil, yukarıda da kısaca değindiğim gibi sendika fonlarını kollektif olarak kullanarak reel gelirlerini yükseltmenin yolunu buluyorlar. İkinci önlem daha etkili gibi görünse de bir başına bürokratik yozlaşmayı önlemenin garantisi değildir. Aslında sendikaların gerçekten ezilen-sömürülen sınıfın kurtuluşunun araçları haline gelebilmeleri için, geçerli perspektifin radikal olarak değiştirilmesi gerekiyor. Ücretli kölelik rejimini aşma perspektifine sahip olamayan, gözü dar ve kısmi çıkarlardan başka bir şey görmeyen, bürokratik yozlaşmaya uğramış mevcut sendikalar, birer *emek komisyoncusu* olmanın ötesine geçemezler, geçemiyorlar da... Öyle bir sefil anlayış geçerli ki, sanki bir hakkın kullanılması için o hakkın mutlaka bir burjuva yasasında yazılmış olması gerekiyor. Böyle bir anlayışa sahip bir örgüt, ezilen-sömürülenlerin örgütü sayılabilir mi? Öyleyse sendikaları *sınıfın mücadele okulları* haline getirmeden kalıcı bir şeyler kazanmak mümkün değil. Bunun da yolu varolanların radikal eleştirisinden geçiyor... Eskilerin meslek-i muzırr [zarar veren meslek] dediklerini hatırlatırcasına, sendikacılık çoktan 'zararlı bir meslek' durumuna gelmiş durumda. Dolayısıyla işçi haklarının savunulması ve ücretli kölelik düzeninin aşılması için mevcut sendikalara dair kafa karışıklığından kurtulmak büyük önem taşıyor... Velhasıl işçilerin kaderi sendikacılara emanet edilebilir değildir...

Ortadoğu'da havalar toz duman

Abu Şehmuz Demir

Geleneksel olarak bir çok şey yaz aylarında bir dinlenme ve tatil sürecine girse de politik merkezler tatile girmez. Politik merkezlerin başında bulunan ve politika üreten mimarlar, stratejik uzmanlar ise bir süreliğine tatile çıkarlar. Tekrar döndüklerinde işin kalınan yerinden işe başlarlar. En iyi hasıl-ı mahsul, Güz hasılı derler, bu düşünceden hareket eden politika üretenler Güz hasılını derlemek, toplamak için kolları sıvarlar.

Doğanın Güz aylarına evrilmesi ile birlikte bu politik merkezler de stratejilerini hayata geçirmek için, stratejik hedefleri doğrultusunda işe koyuluyorlar. Yani Ortadoğu merkezli gelişen dünya siyasetinin gündemi, şu son birkaç hafta içerisinde tekrar sınırları germe ve tansiyonları yükseltme iklimine eviriliyor.

20. Yüzyılda günümüz insanının en büyük hatalarından biri olan ve Ortadoğu'nun kalbine bir çıban gibi yerleştirilen İsrail devletinin ikide bir bölge üzerinde sürdürdüğü sınırları germe ve psikolojik savaş tehdidi, bir çok yönlü olarak devam ediyor. Çünkü konu Ortadoğu olunca en ufak bir kıvılcımın ateş alıp alevlerinin sağa sola yayılabileceği göz ardı edilemiyor.

İsrail uçaklarının Eylül ayının ilk haftalarında Suriye hava sahalarını ihlal etmesinden sonra, Güney Lübnan sahalarında engin uçuşlar yaparak, psikolojik savaş kışkırtıcılığı ile bölgeyi bir savaş ortamına çekmeye çalışıyordu. Buna beraber İsrail, Batı emperyalist merkezlerden aldığı sınırsız destek ile Filistin topraklarının tamamına yakınına işgal altında tutmasının yanı sıra şurada da Gazze'yi "düşman toprak" olarak ilan etmesi, Filistinlileri kolektif olarak cezalandırma-ya tabi tutmaktır.

İzak Rabin'in "Gazze Şeridi bir saatli bombadır, umarım bir gün uyandıgımda Gazze'yi suya batmış görürüm" anlayışına sahip İsrail, Filistin topraklarında estirdiği devlet terörü ve vahşetleri ile yetinmeyip, ABD ve müttefikleriyle birlikte Suriye ve İran'ı savaşa çekmek, Lübnan'ın içini karıştırarak Lübnan'da bir iç boğazlaşmalar sürecinin ateşini tetiklemekteler.

Ayrıca, dünya medyasının ağırlığını arkasına almış olan İsrail, kendine yönelik en ufak bir olayda büyük patırtılar ve gürültüler koparmaktadır. İşgal altında bulunan Filistinliler her türlü varlıklarıyla kendilerini savunmak için 11 Eylül'de İsrail'in Zikim üssüne bir eylem düzenlediler ve 60'ın üzerinde İsrail askerlerinin yaralanmasına yol açtılar. İsrail eylemden sonra, uluslararası adalet ve hukuku çiğneyerek, Gazze'yi "düşman toprağı" ilan etti ve Filistinlilerin Avrupa Birliği tarafından finansa edilen elektrik, içme suyu, tıbbi araç ve gereçlerin yanı sıra gıda maddeleri gibi insani ihtiyaçlarının karşılanmasını kısıtladı.

Zikim olayında 60'ın üzerinde insanının zarar görmesini abartan İsrail, her gün Filistin halkından günlük olarak bir kaç insanı katlettiği gibi devlet terörünü sistematik olarak Filistin halkına karşı sürdürüyor.

ABD öncülüğünde Irak'ta devam eden işgal hareketi ve bu işgal hareketinin yarattığı kaotik ortamdan kendine bir vazife çıkaran İsrail, Filistin halkı üzerinde zalimin zulümlüğünü en katı yöntemleriyle uyguluyor. Bunlarla da yetinmiyor, bir başka ülkenin hudutlarını ihlal ederek bölgeyi daha fazla kanlı kavgalı bir sürecin içine çekerek savaş haydutluğunda ısrar ediyor.

Bütün bunların altında yatan neden ise, "Büyük İsrail devletinin" Ortadoğu'da istilasının gecikmesidir. Geçen yıl İsrail ordusu Lübnan mukavemed (direnış) güçleri karşısında başarı gösteremeyip, boynu eğik şekilde Mezopotamya topraklarına ulaşmadan geri dönmüştü. Bu yüzden Lübnan direnişine verdiği destekten dolayı Suriye'ye bir göz dağı vermek ve ayrıca İsrail ordusunun dünyada ve bölgede zedelenen itibarını yeniden tazelemek ve son olarak Suriye'yi Golan tepelerinden vazgeçirmek istemektedirler.

İsrail, Lübnan topraklarında aldığı tarihi "yenilgi"nin altından kalkabilmek için, hali hazırda bu yapay devletin mutlak destekçisi olan George Bush ve aparatı döneminden mümkün mertebe en fazlasıyla yararlanarak amaç ve hedeflerine ulaşmayı düşünün-

yorlar.

İsrail'in Ortadoğu'ya yönelik stratejik hedeflerinin önünde engel olarak algıladığı Akdeniz'den Hazar Denizine, yani Filistin'den İran'a kadar olan alanda var olan güçlerin (bunlar Hamas, Hizbullah, Suriye ve İran vs.) dize getirilmesi veya çökertilmesi için bölge üzerinde bir çok noktanın fay hatlarını tetiklenmektedir. Mısır'ın Cemal Abdül Nasır döneminde olduğu gibi Batılı müttefikleriyle birlikte İran'a yönelik psikolojik savaş tırmandırılmaktadır.

Gerekçelerin altında yatan argümanlar ise, İran'ın "Atom Bombasına" sahip olmak istemesi ve "terörün Merkez Bankası" olarak, Hamas'ı, Hizbullah'ı ve saire gibi örgütleri destekleyerek, "bize karşı kullanıyor" denmesidir. İsrail ve Batılı güçlerin İran'ı bahane ederek, hem İran'a hem de İran cephesinde yer alan güçlere yönelik sürdürülen çok yönlü faaliyetin Lübnan ayağında ateşin fitili tutuşturulmaya çalışılmaktadır.

Lübnan'ın siyasal ibreleri üzerinde keyfi oynamalarla, Cumhurbaşkanı seçimlerini bloke ederek, Lübnan'ı karanlıklar sürecine çekmeye çalıştıkları gibi, Lübnan üzerinden Hazar Denizine kadar olan alanda huzursuzluğun yayılmasını tetiklemektedirler.

ABD'nin Beyrut Büyükelçisi Jeffrey Feltman, "Amerikanın Lübnan'da isyancı olarak gördüğü birinin Cumhurbaşkanı seçilmesini resmiyette tanımayacağını" söylüyordu. Oysa Lübnan Anayasasında Cumhurbaşkanı'nın milletvekillerinin üçte ikisinin desteği ile tüm siyasi gruplar ve dini gruplar arasında uzlaşma sağlanmasıyla seçilmesi belirlenmektedir. Yani bir ülkenin Anayasa ve hukukunu dinlemeyen/dinlemek istemeyen ve Lübnan'ı karanlıklar sürecine çekmek isteyen güçlerin, Lübnan üzerinden bir çok plan ve projeleri mevcuttur.

Özellikle İsrail David Ben Gurion'dan bu yana, Lübnan'da ayrı bir Hıristiyan devletinin oluşturulması stratejisi doğrultusunda Müslümanlar ile Hıristiyan Marunileri karşı karşıya getire-

rek huzursuzluğun peşindeler. Dilerseniz yukarıda ki söyleme uygun olarak David Ben Gurion'un hatıra defterinden dinleyelim; "Güney sınırı Litani'ye kadar uzanan bir Hıristiyan devleti Lübnan'da kurulmalıdır. Bu suretle İsrail'in sınırlarını Litani ırmağına kadar genişletmesi mümkün olacaktır. İsrail, Lübnanlı Şii Müslümanların topraklarını kendi sınırları içine dahil edebilecektir". (Aktaran Asaf Hüseyin, Ortadoğu'da Devlet ve Terör.)

Görüldüğü gibi İsrail'in yayılmacı ve saldırgan politikaları doğrultusunda sürdürdüğü kışkırtıcı savaş süreci bölgede huzur değil huzursuzluğu her gün bir adım daha ileriye taşımaktadır. Bu anlamda da Lübnan'da özellikle ülkedeki iç savaştan bu yana devam eden suikastların tozu ve dumanından kimler suçlu, kimler suçsuz yarım asırdır belli olmadığı gibi, ırkçı ve faşist Falanjist el-ketaib milletvekili Antoine Ganim'in suikastı da toz duman arasında belirsiz olup gidecektir.

Sarkozy ve Fransa

Sonuç itibarıyla ABD ve müttefiklerinin İran'a yönelik sürdürdükleri psikolojik savaşın yanı sıra bu sürece Fransa'nın da iştirak etmesi bölgedeki siyasal süreci önümüzdeki günlerde daha fazla tetiklemiş olacaktır.

Avrupa'nın geleneksel diplomasi politikalarının dışına çıkan Nicolas Sarkozy'nin Fransa'da, iktidara gelmesinden sonra sosyal ve ekonomik değişimlerin katı uygulanmasının yanı sıra, dış siyasetinin antenlerini en bariz şekliyle savaş yönüne çevirerek, dış politikada hayata geçirmeye çalıştığı bir çok değişim dillendirilmeye başlanmıştır.

Sarkozy iktidar koltuğuna oturduktan sonra Beyaz Sarayın mayınlı alanına giderek, "Paris-Washington arasında yeni bir dönemin açıldığına" işaret etmiştir. Bunun üzerine Fransız Dışişleri Bakanı Bernard Kouchner'in, uluslararası toplumun İran ile nükleer programı nedeniyle çıkacak bir savaşa hazırlıklı olunması gerektiğini ve "en kötüsüne hazırlıklı olmalıyız ve en kötü ihtimalde savaştır" diyerek "İran'ın

sahip olacağı nükleer silahın tüm dünya için gerçek bir tehlike" anlamına geldiğini söylemiştir.

Fransız Dışişlerinin yapmış olduğu bu açıklama AB ülkelerinde İran'a yönelik tartışmaları hızlandıracağı gibi, önümüzdeki süreçte AB'nin dış politikası üzerinde etkilerini his ettirecektir.

Her ne kadar Avrupa'nın diğer belli başlı ülkeleri olan Almanya (ekonomik müeyyideye yakın bir tavır sergilemekte), İtalya, Belçika ve Avusturya gibi ülkeleri İran'a yönelik şiddet uygulanmasına karşı olduklarını açıklasalar da, AB'nin ABD yanlısı Orta ve Doğu Avrupa üyelerinin ve İngiltere'nin de Fransa'nın bu çıkışına destek verecekleri ihtimal dışı değildir.

N.Sarkozy'yi hükümetinin dış politikada yapmış olduğu bu çıkış, Fransa'nın Ortadoğu'ya yönelik tarihten gelen emperyalist siyasetinin bir parçası olduğu gibi, "Avrupa" adına bölgede bir role de soyunmakta olduğuna işaret olarak görülebilir. Ancak Avrupa devletlerinin her birinin

bölgede ayrı ayrı çıkarları söz konusu olunca, Fransa'nın ABD'nin yanında böyle bir role soyunması, AB'nin kimi ülkelerinden gelen karşı açıklamalarda gösteriyor ki, Avrupa Birliği'nin kendisi ortak bir dış politikadan halen yoksundur

Nicolas Sarkozy, eskiye olan özleminden dolayı Napolyon'un "beyaz savaş atına" binmek istiyor. Oysa ne Ortadoğu eski Ortadoğu, ne de dönem Napolyon dönemi. Hakeza N. Sarkozy ve aparatı Ortadoğu'da Jacques Chirac'ın İran'a ve özellikle Lübnan'a yönelik yirmi yıl önceki yanlış politikalarına bir dönüp bakarsa, J. Chirac'ın İran Mollalarının ayağına gidip özür dileyerek, Lübnan'daki Fransız rehaneleri zar zor kurtardığını ve daha sonra Batılı müttefiklerini şaşırarak "Fransa'nın enine boyuna düşünmeden Ortadoğu politikasını değiştireceğini sananlar hata yapmaktalar" (Asaf Hüseyin, age) dediğini görecektir.

Fransa'nın tarikat üyesi Nicolas Sarkozy ve hükümetinin İran konusunda enine boyuna düşünmeden yaptıkları bu açık-

lamanın altında İsrail ve ABD'nin bölgede başta İran olmak üzere, Suriye ve Lübnan'a yönelik olası bir savaş hazırlıklarının yattığı anlaşılacaktır. Artı Fransa'nın olası bir Ortadoğu savaşında bölgedeki ekonomik varlıklarını kuruyabilmek babından, Beyaz Saray'daki mütekebbir (kibirli) neo-con politikacılar ve Tel-Aviv'deki Siyonist politikacılar dostluk elini uzatma mesajı olsa da, Ortadoğu söz konusu olduğunda, Fransa-ABD ikilisinin politikaları süreç içerisinde Ortadoğu'daki çıkar merkezlerinde karşı karşıya gelmesi kaçınılmazdır.

Dünya siyasetinde iki yılı aşkındır devam eden İran eksenli hengamelere, İran mollalar rejimi "Bu tehditleri ciddiye almıyoruz" diyerek yanıt veriyorlardı. Buna ek olarak ise, ülkenin iç ve dış siyasetinde en son sözü söyleyen Dini lideri Ayetullah Ali Hamanei Meclis-i Hubregan (Dini Uzmanlar ve Alimler Meclisi) toplantısında yaptığı bir açıklamada Fransa'yı kastederek, "Bizi tehdit edenler şunu bilsin ki İran'a saldırmak

vur kaç taktiği ile mümkün değil ve kim bize saldıracak olursa sonucuna da katlanması gerekir" (24.09.07 İrib) diyordu.

Daha önce yazıp söyledik. İran'a yönelik atılacak her hangi bir adım başta Ortadoğu olmak üzere, bir çok sahada mayın tarlalarına adım atmak demektir. Yani İran'a yapılacak bir saldırıda, saldırıyı yapan ve saldırıya katılan güç ve güçlerin bırakın Ortadoğu'yu dünyanın bir çok yerinde kendi vatandaşlarının huzur içinde olamayacaklarını hesap etmeleri gerekiyor.

Çünkü İran'ın elinin altındaki Atomize olmuş binlerce Beşic vd. gönüllünün yanı sıra, savaş ve işgal mantığıyla hareket eden ve Ortadoğu insanının zaten nefretini kazanmış olan ABD ve müttefik güçlere yönelik elinin altındaki güçler ile her tarafta ateşi fitiller. Ve Milli Piyangonun kime ve nerede nasıl çıkacağı ise saldırı yapan devletleri hayret-i alem içerisinde bırakabilir.

30 Eylül 2007

Ahmet Cibril, FKÖ Lideri Arafat'ın MOSSAD Tarafından Zehirlendiğini İddia Etmektedir

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi - Genel Komutanlık adlı direniş grubunun lideri Ahmet Cibril, FKÖ lideri Arafat'ın el-Fetih'in bazı ileri gelenleri tarafından MOSSAD'la işbirliği ile zehirlendiğini iddia etti. Cibril, zehirlenme olayı hakkında kendisinin doğrudan bir bilgi edinme imkânının olmadığını ama Mahmut Abbas'ın da hazır olduğu, FKÖ Merkez Yönetim Kurulu üyelerinin katıldığı bir oturumda konunun gündeme geldiğini ve bazı el-Fetih ileri gelenlerinin MOSSAD'la işbirliği

yaparak Arafat'ın yemeğine zehir kattıklarının söylendiğini belirtti. Cibril bu iddiasının inkâr edilmesi durumunda onları zor durumda bırakacağını ve zehirleme işine karışanların adlarını açıklayacağını söyledi. Filistin'in tanınmış hareket önderlerinden olan Ahmet Cibril bu konuda MOSSAD'la işbirliği yapanların isimlerinin kendisine verildiğini bildirdi.

FHKC - Genel Komutanlık grubunun lideri Cibril, Abbas ve Feyyad yönetiminin yasal

olmadığını da dile getirerek şöyle konuştu: "Özerk yönetim başkanı Mahmut Abbas'ın ve Selam Feyyad'ın karar verme hakları yoktur. Çünkü onların otoriteleri yasal açıdan Filistin halkına dayanmıyor. Onlar otoritelerini ABD'nin, işgal devletinin ve korkak, işbirlikçi bazı Arap ülkelerinin desteklerine dayanarak oluşturmuşlardır."

El-Kudsu'l-Arabi gazetesinin sorularını cevaplandırarak Ahmet Cibril, Abbas ile Feyyad'ın hiçbir zaman ve hiçbir yerde halklarına saygılı olmadıklarını, dünyanın değişik yerlerine dağılmış durumdaki Filistinlilerin de onlara saygılı olamayacağını ifade etti.

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi Genel Sekreteri Ahmet Sa'dat'dan Açıklama

İsrail'in Hadarim hapisanesinde bulunan Filistin Halk Kurtuluş Cephesi genel sekreteri esir Ahmet Sa'dat, avukatı aracılığı ile esirler adına yaptığı açıklamada, İsrail hapisanelerinde bulunan Filistin Halk Cephesi esirlerinin, Özerk Yönetim Başkanı Mahmut Abbas'ı ve dernekleri kapatma kararını desteklediği yönündeki iddiaların doğru olmadığını ifade etti.

Genel sekreter, Kudüs Gazetesinin 6 Eylül'de yayınlanan konuyla ilgili haberinin tamamen asılsız olduğunu belirterek, tam tersine kendilerinin Abbas'ın dernekleri kapatma kararını kınadıklarını ve bunun siyasi bir karar olduğunu ifade etti. Ayrıca bu kararın Filistin Parlamentosundan çıkan dernekler kanununun açıkça ihlali anlamına geldiğini sözlerine ekledi.

Esir haklarını savunan "Nefha Cemiyeti"nin kapatılmasına yönelik Filistin gazetelerinde çıkan haberler sonrasında, avukatı aracılığı ile bir açıklama yapan Sa'dat, kendi hareketlerinden resmi olarak böyle bir açıklamanın yapılmadığını, kanunsuz davranan her kurum ve kuruluşu ve esir hareketinin ismini Filistin halkının yüksek menfaatlerine hizmet etmeyen partizanca politikalarına alet edenleri uyardıklarını bildirdi.

Suriye Enformasyon Bakanı Muhsin Bilal'den Yalanlama

Suriye Enformasyon Bakanı Muhsin Bilal, ülkesinin, ABD Başkanı George Bush'un bu sonbaharda düzenlemeyi planladığı uluslararası konferansa çağrıldığı yönündeki haberlerin doğru olmadığını açıkladı.

Suriyeli bakanın bu açıklaması, ABD Dışişleri bakanı Condoleezza Rice'in, içinde Suriye'nin de bulunduğu Arap Barış Komitesi'nin bütün üyelerinin konferansa çağrılacağı yönünde yaptığı açıklamaların ardından geldi.

Rice, bu açıklamayı Sonbahar Konferansı'na Suriye'nin

çağrılmayacağı yönündeki haberlere yanıt olarak yapmıştı.

Suriye Devlet Başkan Yardımcısı Faruk Şara' ise, ayrıntıları, hedefleri ve hangi unsurlar üzerine bina edileceği açıklanmadığı müddetçe Suriye'nin davet edilse bile bu konferansa katılmayacağını açıklamıştı.

Enformasyon Bakanı Bilal "bu konferansın elle tutulur sonuçlara ulaşması için bir takvimin öngörülmesi gerekiyor" diyerek İsrail işgal devletinin Arap topraklarının tamamından çekilmediği ve gerçek bir barış sağlanmadığı sürece bu ülkeyle olan

ilişkilerini normalleştirmeyeceklerini belirtmişti. Bilal açıklamasında "İsrail, bu konferans sayesinde bölgede meşru ve kabul edilebilir bir ülke olmaya çalışıyorsa büyük bir hata işliyor" ifadelerini kullandı.

Kaynaklar, Bush'un organizatörlüğünü yaptığı bu konferans hakkında belirsizliklerin sürdürdüğünü, özellikle de ne zaman ve nerede düzenleneceği, hangi ilkeler üzerine inşa edileceği ve kimlerin katılacağı hususları üzerinde müphemliğin devam ettiğini belirtiyor.

Barbarca Bir Vahşet Örneği: Sabra ve Şatila

Kimse Sabra ve Şatila katliamında ölen kurbanların gerçek sayısını bilmiyor...

17 Eylül 1982, Beyrut yakınlarındaki Sabra ve Şatila mülteci kamplarında İsrail'in silahlandığı "Hıristiyan" Falanjist güçlerin İsrail adına en vahşi katliamı ve katliamlar serisini sergilediği bir tiyatronun tarihiydi.

Yaklaşık 48 saat vahşi yamyamlar kampı baştanbaşa dolaşarak her tarafı, bir evden bir eve, bir kulübeden bir diğerine girerek, masum insanları katlettiler, doğradılar ve tecavüz ettiler.

Kimse kurbanların gerçek sayısını bilmiyor; ancak çeşitli tahminlere göre katledenlerin sayısı 2000 ile 3500 arasında.

Tüpler Ürperten Vahşet

Katliamlar su katılmadık Nazi benzeri karakterini çarpıcı olduğu kadar bir o kadar da bariz bir şekilde gözler önüne sermekteydi. İnsan cesetleri her köşede, her sokak başında, her evde ve her yere dağılmış haldeydi. Elektrik şokundan kapkara hale dönüşmüş cesetler yanık kokuyor, elektrik kabloları halen cansız vücutlarının etrafında dolaşıyordu. Başları, kolları ve bacakları gövdelerinden ayrılmış cesetler oraya ve şuraya dağılmıştı. Kadınlar korkunç şekilde bacakları birbirinden ayrılmış halde tecavüze uğramıştı. Hatta ölüm anında namuslarını muhafaza etmek için bir parça olsun örtecekleri bez parçası dahi yoktu.

Birçok kadın mutfaklarında yemek yaparken kurşunlanmıştı. Kafası kesilmiş çocuk, bezli bir erkek bebeği katledilmiş iki kadının hemen yanında yerde yatıyordu. Katledilmiş bebekler bir yere yığılmış, cesetleri kararmış ve çürümeye başlamıştı. Boğazları gırtlaklanmış çocukları, sıcakta vücutları davul gibi şişmiş, kokuşmuş cesetler bir tepelik haline gelmişti. Tüm aileler katledilmiş, ölüme maruz bırakılmış ve kanları evlerinin duvarlarına sıçramıştı.

Yaşanan bu katliam Auschwitz'in (Yahudilerin soykırımı tabi tutulduğu yer) tekrar edilmesiydi. Burada kurbanlar çaresiz Filistinliler olurken mağdurlar saygısız Yahudiler oluyor.

Bu toplu katliam İsrail'in izni ve rızasıyla gerçekleştirildi. Ne de olsa canileri silahlandıran, onların kamplara girmesine izin veren, dakika dakika saat saat katliamı izleyen İsrail ordusuydu. Yine gece yarısı İsrail Ordusu

kampları işaret fişekleriyle aydınlatıp daha fazla kurbanın yerini tespit ederek katillere "yardım etti".

Bazı akli başından gitmiş mülteciler kaçmaya çalışınca, İsrail işgal ordusunun belki bir nebze de olsa insanlık taşıdıklarını düşünerek merhamet dilendiler. Bu mülteciler silahlı kontrol noktalarına geri dönerek İsrail köpeklerinin eliyle nihayetinde acımasız ölümle yüz yüze geldiler.

Medya'nın Dezenformasyon Taktiği

Kuzey Amerika'da Yahudi kontrolündeki medyanın desteklediği Telaviv'deki İsrail Hükümeti sorumluluktan kaçmak için yan çizdi ve suçlamaları saptırdı. Ardından Deir Yasin Katliamı'nın "kahramanı" İsrail Başbakanı Menahem Begin kendinden emin bir şekilde şunu söyledi: "Araplar Arapları öldürüyor, yaşananlarla ilgili olarak biz Yahudiler ne yapabiliriz?!"

Katliam yaşandığında ben Carbondale'deki Kuzey İllinois Üniverstiesi'nde yüksek lisans tezime ilgili çalışma yapmaktaydım. Amerikan medyasını seyrederken katliama reva görülen muameleye dikkat ettim. Sözde gündemi belirleyenler, yaşanan gerçek olaydan bahsetmek veya yüzlerce çaresiz mültecinin maruz kaldığı vahşice katliamdan söz etmek yerine haberlerinde İsrail'e ve Yahudilere karşı şiddetli bir "anti-semitik" saldırı olduğuna yer veriyordu.

Nazi benzeri siciline rağmen Nobel ödülüyle ödüllendirilen ahlaken çökmüş Begin aslında Yahudilere karşı kanlı ve onur kırıcı orta çağ katliamının işlenmesine olanak tanımak için İsrail'e ilgili eleştirileri karşılaştırmaya kadar gitti. (İsraili bir İtalyan tarihçi son günlerde bazı Avrupalı Yahudilerin Hıristiyan çocukları katlederek kanlarını tedavi amaçlı olarak kullandığını iddia etti.)

İsrail'in Katliam'daki Önemli Rolü

Sabra ve Şatilla'da Mülteci kamplarında yaşayan Filistinlilerin katledilmesi açık bir havada gümbürdeyen bir gök

gürültüsü değildi. Bilakis katliam çok titiz bir şekilde planlanmış ve İsrail ordusunca yönetilmişti. Özellikle Ariel Şaron katliamı yönetmişti ki kendisi büyük ihtimalle bu katliamın asıl mimarıydı. Amos Yaron gibi diğer İsraili yetkililer de katliamın bu derece etkili olmasında oldukça kilit roller oynadılar. Şaron şimdi neredeyse iki yıldır derin bir komada yatıyor. Belki de Allah (cc) kendisini Yahudi milliyetçiliğine hizmet etme adına öldürdüğü onbinlerce masum insanın hayatına karşılık olarak cezalandırıyor. Şaron ve Yaron ile birlikte bu vahşi katliamı bizzat

dir. Bunun anlamının İsraili politikacılar ve askeri liderlerin geçmişte ve şimdi Adolf Hitler ve avanesinin soyundan gelen nefret dolu savaş suçluları anlamına geldiğini söylemek abes olacak.

Sabra ve Şatila mülteci kamplarındaki katliamın bu denli büyük olması, genel olarak bunca masum ve çaresiz insanın 48 saati geçmeyen çok kısa bir süre içerisinde bir yerde acımasızca hayvanlar gibi doğranmasından kaynaklanmaktaydı.

İsrail'in Cani Yüzü

Buna rağmen kendimize İsrail'in içinde yüzlerce bebek ve çocuk da dahil, binlerce masum Filistinliyi halen katletmekte olduğunu hatırlatmak zorundayız. Ne yazık ki alçak canilerin çoğu dışarıda geziyor ve yargılanmaktan çok uzaklar.

Canice riyakarlık ve siyasi dürüstlikle üstesinden gelinen bir dünyadan adalet beklemenin saflık olduğunu biliyorum.

Ancak şu gerçeği üstüne basa basa açıkça belirtmek her zaman için önemlidir: adaletten kaçmak suçun olmadığı anlamına gelmemektedir. Bundan dolayı da insan vicdanı ilgilendiği müddetçe Sabra ve Şatila'da, Gazze Şeridi'nde ve Batı Yaka'daki masumların katilleri, hayatlarının sonuna kadar takip edilmesi ve izleri sürülmesi gereken aşağılık katiller olarak kalacaklardır.

Bir sözümüz de Filistin halkına. Canınızı garantiye alıp kurtulmaya çalışmayınız. Çılgınlık atan çocuklar ve kadınları çağımızın Nazilerinden kurtarmak için hiçbir şey yapmayan ve sessiz kalan dünya, sizleri gelecek olan diğer bir katliamdan kurtarmak için acele etmeyecektir. Kendi kendinize bel bağlayınız; ne Amerikan Hükümeti'ne ve ne de yalancı Avrupa'ya güvenmeyiniz. Ronald Reagan Yönetimi de FKÖ (Filistin Kurtuluş Örgütü) güçleri Beyrut'tan geri çekildiğinde yapılan anlaşmayı takiben mültecileri koruyacağı sözünü vermiş miydi?

Ve ne de Arap Rejimlerine güveniniz... Ne de olsa onlar da zaten Amerika'nın ucuz köleleri.

Halid Amayre

yöneten Falanjist grubun komutanı Eli Hobeika ise birkaç yıl önce Beyrut'ta suikast sonucu öldürüldü. Ancak Yaron ve diğer savaş suçluları halen adaletin sınırları dışında kalmış görünüyor. İnşallah hepsi cehennemde cezalarını bulurlar.

İşlenen katliam çaresiz Filistinlilere tek bir cevabı ve aynı mesajı veriyordu: Siyonizm onları peşi sıra takip etmekteydi; ya toptan bunu kabul etmeyi seçeceklerdi ya da toptan helak olacaklardı.

Katliamın ardından İsrail -tıpkı şimdi yapmakta olduğu gibi - Filistinlilere şunu söylemek istiyordu: Kendisi etnik temizlik ve bölgesel yayılmacılık hedeflerini gerçekleştirmek için Gestapo, SS ve Wehrmacht (II. Dünya Savaşı Döneminde Almanya'nın muhtelif silahlı yapılanmaları) benzeri yapılanma ve uygulamayı tatbik etmekten kaçınmayacaktı.

Aslında Beyrut katliamlarının öncesinde ve sonrasında işlenen cinayetler; İsrail Siyonist Rejiminin sahip olduğu Nazi karakterini yüksek sesle ikrar etmekte ve buna tanıklık etmekte-

Ölümünün 23. Yılında Yılmaz GÜNEY Hamburg'da Anıldı!

Yılmaz GÜNEY aramızdan ayrılmış 23 yıl oldu. Şimdi burjuvazi, Yılmaz GÜNEY'i siyasi kimliğinden yalıtarak sanatçı kimliğini ön plana çıkartıyor. "Halkın sanatçısı, halkın savaşçısıdır" şiarını kendine ilke edinen Y. GÜNEY'e yapılan en

ağalarının can düşmanı olmuştur. Devrimci sanatı ile milyonların gönlünde taht kurmuş, Türkiye toprakları üzerinde yetişen ender devrimci sanatçılardan biridir.

"Devrimci sanatı, devrimin hedefleri doğrultusunda

b ü y ü k saldırılardan biridir bu. YILMAZ GÜNEY her türlü baskıya zindan hayatın ar a ğ m e n , devrimci militan iradesini korumuştur. O her türlü s ö m ü r ü düzeninin kanemici patron

sürdürülen mücadeleden bağımsız düşünemeyiz, mücadelenin dışında devrimci sanat olmaz." diyen Y. GÜNEY devrimci mücadeleyi hayatın her alanında savunmuş ve mücadelesini yürütmüştür. Bu bağlamda Y. GÜNEY'i siyasi kimliğiyle birlikte anmak ve siyasi kimliğine sahip çıkmak gelecek kuşaklara aktarmak görevimizdir.

Bizde her yıl yaptığımız Y.GÜNEY anma etkinliğimizi bu yıl iki haftalık bir sürece yaydık. Birinci haftayı Yılmaz GÜNEY film haftası adlandırarak dernek salonumuzda Seyyit Han, Düşman, Endişe, Ağıt filmlerini gösterime sunduk ve bununla birlikte her filmden önce o filmin tarihi, hazırlanışı ve içeriği hakkında sunum yaparak ortak bir tartışma ortamı geliştirmeye çalıştık. İkinci hafta 16 Eylül'de 80 kişinin katıldığı bir anma etkinliği düzenledik. Dernek Yönetim Kurulundan bir arkadaşın açılış konuşması ve ATİK'in hazırlanmış olduğu Y. Güney belgeseli ile başlayan anma etkinliğimiz Atik'ten katılan arkadaşımızın Y. GÜNEY'in siyasi duruşu ve sanatı üzerine yapmış olduğu sunumu ve Şair Mehmet Çetin' le devam etti. Derneğimiz bünyesinde faaliyet yürüten Grup Cemre'nin söylediği türküler ve marşlarla anma etkinliğimiz sona erdi.

Devrimci Sanatçı Yılmaz Güney Duisburg'da Anıldı

Devrimci sanatçı Yılmaz Güney'in ölüm yıldönümü vesilesiyle Duisburg Gençlik ve Kültür Derneği tarafından 9 Eylül'de bir anma toplantısı gerçekleştirildi.

Anma toplantısı; ATİK tarafından hazırlanan, Güney'in yaşamı, mücadelesi, sanatçı kimliği, yazarlığı ve en önemlisi de onun devrimci yaşam ve devrimci sanat anlayışı kitlelere

sunuldu. Daha sonra kitle içinde, onun yaşam tarzı ve yaptığı filmlerle kitlelere nasıl mal olduğu ve bir Yılmaz Güney döneminin nasıl yaşandığı noktasında yaşamlarından örnekler verilerek anlatımda bulunuldu.

Anma, Yusuf Turan'ın Kürtçe ve Türkçe sunduğu müzik dinletisiyle sona erdirildi.

Hannover'de NPD'ye Karşı Kitleysel Gösteri

Son günlerde Avrupa'da, özelde ise Almanya'da yükselen ırkçı dalgaya "dalga kıran" olmak adına Hannover'de bir yürüyüş gerçekleştirildi.

Hannover'de 15 Eylül'de toplantı düzenlemek isteyen alan faşist partilerinden bir olan NPD'ye karşı ATİF'in de içinde bulunduğu bir çok kurum ve kuruluşun yer aldığı ve yaklaşık 10.000 kişinin katıldığı bir yürüyüş düzenlendi.

Saat 11.00'da buluşma noktasından harekete geçildi. Yürüyüş boyunca genel kitlenin sessizliğine rağmen ATİF kitleleri olarak sürekli slogan, alkış ve zılgıtlarla yürüyüşü sonlandırdık. Bitiş alanından bir saate yakın program dinleyen kitlemiz daha sonra dağıldı.

Biz Hannover ATİF olarak katıldığımız yürüyüşte bir takım eksikliklerimize rağmen kitlemizin fazla olması ve pankartımızla katılmamız olumluluktu.

Köln ve Duisburg'da Almanya'daki Son Yasalara İlişkin Tartışma Toplantıları Düzenlendi

Almanya'da Göçmenleri yakından ilgilendiren son göç yasası ve kapsamındaki Mülteciler ve "terörle mücadele" adı altında çıkarılan son yasalara ilişkin kitleleri bilgilendirmek ve buna karşı mücadeleyi geliştirmek amacıyla hukukçularla Köln ve Duisburg'da ATİF olarak birer tartışma toplantısı düzenlendi.

Köln:

ATİF yönetim kurulunun 1. toplantısında aldığı karar doğrultusunda, Köln'de Almanya'da son süreçte "terörle mücadele" adı altında çıkarılan "anti-terör" yasalarına ilişkin Avukat Roland Meister ve ATİF temsilcisinin katıldığı bir panel düzenlendi.

30 Eylül tarihinde düzenlenen panelde; ilk başta ATİF temsilcisi Almanya'da son süreçte göçmenlerin temel hak ve özgürlüklerinin kısıtlandığı, ayrımcı ve ırkçı yasaların çıkarıldığı, bu yasaların göçmenlere yönelik önemli saldırıları birlikte geçireceğine değindikten sonra; " bu yasalar yoluyla göçmenlerin potansiyel suçlu olarak görüldüğü ve yeni çıkarılan "anti-terör" yasalarının politik göçmenler açısından ırkçı ve ayrımcı bir saldırı politikası olduğunu söyledi. Tüm ilerici göçmenler ve özelde bizler buna karşı mücadeleyi geliştirmeliyiz" diyerek konuşmasını sonlandırdı.

Daha sonra, Avukat Roland Meister söz alarak; Almanya'da yaşayan göçmenlere ilişkin genel istatistiği bilgiler verdikten sonra, sırasıyla son süreçte çıkarılan yasalar ve bu yasaların göçmenlerin hayatında nasıl etkili olacağı konusunda bilgi verdi. Roland Meister "çıkarılan bu yasaların yerli ve göçmenler arasında ayrımcılığı geliştirdiğini ve bunun genelde Almanya'daki işçi ve emekçilere yönelik hak gasplarının bir parçası olduğunu söyledi. "Anti-terör" yasaları burada yaşayan demokrat, ilerici ve Marksist-Leninist'lere yönelik bir saldırıdır. Çünkü Alman devleti solcuları kendisine baş düşman olarak görmektedir. Bu geçmişte komünistlerin vatandaşlıkta çıkarıldığı dönemdeki yasalarla aynı mantığı taşımaktadır. Bu yasalara karşı politik olarak mücadele etmek gerekir. Bu mücadele Almanya'daki işçi ve emekçilerin hak gasplarına yönelik verdikleri mücadeleyle birlikte ele alınmalıdır" diyerek sözlerini sonlandırdı.

Toplantı katılımcıların sorularına verilen cevaplarla son buldu.

Duisburg:

ATİF Duisburg olarak 7 Ekim tarihinde Avukat Frank Jasenski ile yeni göç yasası kapsamında mültecilerin hak ve özgürlüklerine saldırılar noktasında bir tartışma toplantısı dü-

zenlendi.

Toplantıda Avukat Frank Jasenski "Yeni yasayla birlikte göçmen mültecilerin demokratik hakkı olan, mültecilik hakkının elinde alınmaya yönelik açılan iptal davalarına (Widerrufungsverfahren) ilişkin bilgi verdi. Özellikle bu yasalar yoluyla mültecilerin "terörist" olarak görüldüğü ve geldikleri ülkelerde yaşama koşullarının düzeldiği iddiasıyla geri gönderilmeye çalışıldığını vurguladı. Buna karşı politik olarak örgütlenmek ve mücadele etmek gerektiğini söyledi."

Daha sonra katılımcılar tek tek konularda sorular sordu. Bu saldırıların nedenleri ve arkasında yatan gerçeklik noktasında sorular sorular dikkat çekti. Sorulara cevap verildikten sonra, toplantı sonuçlandırıldı.

Aynı zamanda IGM Sendikasının davetlisi olarak Çin'den Almanya'ya gelen ve Avrupa'nın bazı ülkelerinde ki işçi sendikaları ve göçmen örgütleriyle görüşmelerde bulunan **Haus der Wanderarbeiter** isimli göçmen örgütü ve yine ona bağlı göçmen kadın ve gençlik faaliyeti yürüten **Gemeinsame Schwester Aktion** isimli iki göçmen örgütünün temsilcileri Köln'de bulunan ATİF-Halklarla Dayanışma Kültür Derneği'ni ziyaret ettiler. Haus der Wanderarbeiter temsilcisi

Sun Hang son süreçte Çin'de kırsal alandan büyük şehirlere yaşanan göçün insanlar üzerinde yarattığı ekonomik ve sosyal bunalımın şiddetlenerek devam ettiğini özellikle işsizliğin son dönemlerde arttığını, insanların sigortasız çalıştırıldığını, yaşam standartlarının her geçen gün azaldığını ve kendilerinin buna karşı örgütlenip mücadele ettiklerini anlattı. Gemeinsame Schwester Aktion temsilcileri Lixin Zhang ve sosyolog Dr.Zhibin Lin'de gelişen bu göç içerisinde özellikle kadınların ve çocukların yaşadığı zorluklar ve göç ettikleri yerlerde yaşadıkları sıkıntılar üzerinde durduklarını,devletin okuma desteği sunmadığı ve çalışmak zorunda olan bırakılan çocuklara kurdukları okulda eğitim verdiklerini söyledi. Aynı zamanda Avrupa'da yaşayan göçmenlerle ortaklaşan sıkıntılarının olduğunu ilterek buna karşı geliştirdikleri mücadelede özellikle Avrupalı göçmen kitle örgütleri ve sendikalarla birlikte çalışmak istediklerini ilettiler. Bizler ATİF olarak örgütümüzü tanıttıktan sonra,son süreçte Avrupa'da göçmenlere karşı geliştirilen faşizan göçmen politikaları, anti-terör yasaları ve işsizlik üzerine güncel fikirlerimizi iletikten sonra görüşmeyi ileriki süreçte sürdürmek üzere sonlandırdık.

NASIL BİR YAYIN İSTİYORUZ?

Mücadele Yazı Kurulundan Okuyuculara Çağrı!

ATİK Konseyi ve Denetim Kurulunun birlikte düzenlediği Nisan /2007 ve Ağustos/2007 toplantılarında tartışılan bir çok önemli gündem maddelerinden biriside basın-yayın ve medya politikamız nasıl olmalı idi. Bu konuda Mevcut yayın politikamızın ve kullandığımız araçların yetersizliğine dikkat çekilerek; bir tartışma başlatılması yönünde karara varıldı. Bu tartışmaya ışık tutmak ve yönelimimizin doğrultusunu bu yazımızda sizlere sunmak istiyoruz. Şüpesizki, siz okuyucularımızdan gelecek öneri ve eleştirilerle bu tartışma zenginleşecek ve yetersizliklerimizi aşmada bizlere yardımcı olacaktır.

Nasıl bir basın yayın istediğimize ilişkin tüm okuyucuları bu tartışmaya katılmaya çağırıyoruz. Öneri ve yaklaşımlarınızı mucadele1976@yahoo.de yollayabilirsiniz.

NASIL BİR GAZETE ?

Yazılı basın araçlarından olan Dergiler ve Gazeteler vitrin görevi oynarlar. Yığınlar-Kitleler ve okuyucularınız sizin depozda-ambanızda neler olduğunu bilemezler. Onlar sizin onlara sunduğunuzdan hareketle sizleri algılar ve tanırlar. Buda demektir ki; siz ne sunuyorsanız, o kadar anlaşılır ve algılanırsınız.

Mevcut durumda ATİK Konseyi önderliğinde çıkan 3 adet yayın organımız var. Bunlar; Mücadele, Yeni Demokratik Gençlik, Yeni Kadın. Bu yayınlarımız ne ölçüde okunuyor veya okunmuyor, ne ölçüde anlaşılıyor, yada anlaşılmıyor. Gündemleri ve sunumları günceli yakalıyor mu? yada kullandıkları dil ne ölçüde halka yakındır yada uzaktır. Yayınların örgütleyici görevleri de olduğunu kabul edersek bizim bu yayınlarımız ne ölçüde kitleleri bize yakınlaştırıyor. Bu ve benzeri soruları kendimize sorduğumuzda maalesef yayınlarımız okunmuyor, ilgi yok..vb gibi yakınmalarla karşılaşılıyor. Öyleyse bu sorunumuzu mercek altına almamız bir zorunluluk olarak önümüzde duruyor. Bu sorunu çözecek olanda ATİK Önderliğidir. Önce önderlik bu sorunu bilince çıkarmalı,yol ve yöntemleri tespit etmeli. Konumlandıracağı ve görevlendireceği yazarlarını-yeteneklerini bu doğrultuda seferber etmeli örgütlemelidir.....

Avrupa'da yaşayan Türkiyeli Göçmenlerin, İşçilerin, Emekçilerin, Gençlerin, Kadınların, Sığınmacıların demokratik hak ve taleplerini dillendiren, savunan, yol gösteren, ilerici, demokrat-devrimci bir yayın politikasına sahip olmamız ve öncülük etmemiz gerektiğini sanıyoruz kimse yadsımaz. Öyleyse; somutlaştıralım ve ay-

rintıda boğulmadan önemli gördüğümüz hususları sizlerle paylaşalım.

Kullandığımız dilde sade ve anlaşılır olmalıyız...

Geniş yığınların anlayabileceği tarzda sade bir yazı dili kullanmalıyız.. Geri kesimlerin okuduğunda anlayabileceği bir yazı dili kullanmalı, onların kavramasına ve ilerlemesine yardımcı olacak haber ve konulara yer vermeliyiz. Aşırı teorik ve basmakalıp Stili geri kitlelere hitap eden yazıları terk etmeliyiz. Uzun yazılar yerine kısa ve özlü haberde objektif, yorumda demokrat bir anlayışı benimsemeliyiz.

Okuyucunun kendi sorunlarını bulduğu,toplumun geniş kesimlerinin sorunlarını ele alan, yorum ve sunumda onlara ışık tutarak ve bilinç taşıyan, farklılıkları dışlamayan, güncel-aktüel bir yayın çizgisi, bizim geniş işçi ve emekçi kesimlerle buluşmamızda önemli bir misyon oynayacaktır.

Bugünkü süreçte çıkardığımız yayınlar bizim, yani ATİK'in çeperinde olan ve politize olmuşluğu da bir hayli ileri olan kesimlere yönelik çıkıyor ve dar-sınırı kalıyor. Mücadele Gazetesi ve diğer yan yayın organlarımızın dağıtım ve satış trajik 1000-1500'lerde seyrediyor ve de düzensiz çıkıyor. Bu Gazete trajik bizim potansiyelimiz ve birikimimiz açısından oldukça düşüktür. Bildiğiniz gibi ATİK ve ona bağlı federasyonların yurtdışında önemli bir geçmişi ve devamlılığı vardır. Kurumlaşma ve profesyonelleşmede önemli sorunlarımız olmakla birlikte, elimizdeki mevcut imkanlar ve yetenekler doğru konumlandırılıp, doğru iş bölümleri yapıldığında çok kısa sürede olmasa bile orta vadede geniş kesimlerin sahiplendiği daha ciddi bir kurum haline gelmememiz için hiç bir sebep yoktur.

Bugün Avrupa'da göçmenlerin, işçilerin ve emekçilerin geneline seslenen bir yayın ihtiyacı olduğunu kavramalıyız. ATİK olarak bu sorunu bilince çıkarıp uygulamaya geçtiğimiz de, önümüzdeki süreçte su an merkezi olarak DEKÖP-A şeklinde adlandırılan diğer kitle örgütlerinin de desteği ve katkısıyla Avrupa'da Türkiyeli ve Kürdistanlı göçmenlerin demokratik sesi olacak günlük Gazete de çıkarılması düşünülmelidir. Büyük düşünmeli ve büyük politikalar belirlemeliyiz. Erken, yapamayız, diğerleriyle anlaşamayız vb gibi.. dar yaklaşımları aşamalı ve asgari müştereklerde birlikte hareket edebileceğimiz bütün demokratik yapı ve güçlerle ortak hareket etme anlayışını hayata ve pratiğe uygulamalıyız.

Bugünkü somut durumda ise nereden başlanmalıdır?

Öncelikle ATİK Konseyi kendi içinden ve dışından daimi bir YAZI KURULU

oluşturmalı. Bu yazı kuruluna bağlı her bölge ve faaliyet alanlarında tüm Avrupa'da 70 civarında yerde ATİK ilişki ağı olduğuna göre bu az bir potansiyel değildir. Önemli merkezlerde muhabir ve haber ağı oluşturulmalıdır.

Planı ve hazırlığı Ocak 2008'den başlamak üzere önce 15 günlük 16 sayfadan oluşan bir Gazete çıkarmalı, planı ve hedefi giderek haftalık ve orta vadede günlük bir gazeteyi hedeflemelidir. Su an atıl durumda olan onlarca yazar ve kadroyu bu alanda sevk etmeliyiz.

Çıkarılacak gazetenin içeriği şöyle olabilir:

Başyazı: Bu bölüm Gazetenin çıktığı dönemin en çarpıcı konusuna ayrılmalıdır. Bu yazı ATİK başkanından olabilir...

Avrupa da emekçinin sorunları: Bu bölümde işçi hakları, grevler, işyeri sorunları, sendikal haberler, Avrupa Birliği ülkelerinin uygulamaları vb.. olmalıdır

Köşe Yazarları: Gazetede daimi yazı yazan 3 yada 4 köşe yazarı olmalı ve günceli yorumlayan konularda yazılar ve yorumlarda bulunmalılar.

Ekonomi: Bu bölümde ekonomi, dünyada ve Türkiye'de sermayenin yeni yatırım alanları, sömürü düzenlerini sürdürmek için, yapılan ekonomik düzenlemeleri, para ve borsanın durumu, emperyalistlerin mali çelişkileri vb.

Hukuk: Bu alanda Göçmenleri ilgilendiren yasalar-hak kısıtlamaları Avrupa'da yeni çıkarılan yasaların tanıtılması ve bunlara karşı yapılacak hukuksal kapsamlı mücadeleler vb. Bu köşeyi çeşitli Avukatlar görevlendirilerek, yada röportajlar yaparak oluşturulabiliriz.

Sağlık: Yine sağlık sorunlarını işleyen bölümün hekim ve doktorlardan oluşturulması, insan sağlığı, sağlık sigortalarının uygulamaları, haklarımız, emeklilik vb..gibi konuları işlemeli.

Kadın: Bu bölümde Kadın sorunları, hakları ve mücadeleleri ele alınmalı, Kadınlar Komisyonu ve bu alanda uzman kişileri değerlendirilmeli.

Gençlik: Gençliğin okul, iş ve kültürel sorunları işlenmeli. Gençlik evleri, sosyal kurumlar ve Üniversitelerle yakın ilişki içinde olarak bu sorunların kaynakları, bilgileri incelenmeli bu bölümü Gençlik Komisyonu yürütebilir.

Dünyadan: Anti-Emperyalist mücadele haberleri,Dünyadaki önemli gelişme ve olayların yorumu vb..

Araştırma-inceleme: Bu bölümde istatistik bilgi ve çalışmalar, emekçileri ve kitleleri ilgilendiren konular olmalı. Örneğin Almanya'da kaç Sendikalı göçmen işçi var ve hangi iş kollarında çalışıyorlar. Ya-

da Avrupa cezaevlerinde kaç Türkiyeli göçmen tutuklu ve suç nedenleri vb....yada kadın sığınma evlerinde olanların sebebi vb.

Röportaj: Önemli ve kendi alanlarında uzman kişilerle kısa röportajlar olmalı. Örneğin yazar, Doktor Avukat, Politikacı, Bilim Adamı, Örgüt önderleri vb...

Bilim-Teknoloji: Bilimsel buluşlar, çevre sorunları, Kapitalist üretim modelinin doğada yarattığı tahribatlar, su sorunları ve küresel ısınma gibi konularda yazılar yer almalı.

Kültür -Sanat: Bu bölümde ilerici sanat haberleri, resim, kitap, sinema, tiyatro öneri ve kritikleri yer almalı. İlerici, demokrat nitelikli çalışmalar desteklenmeli ve tanıtılmalı.

Avrupa-Türkiye ve dünya basınından seçme yazılar: Bu bölümde Avrupa, Dünya ve Türkiye'de yazdıklarıyla önemli okuyucu kitleleri olan ve farklıda olsa başka bakış açıları sunan yazarlara ve makalelere yer verilmeli. Her Gazete sayısında 2 veya 3 yazı konulabilir.

Özgürlük mahkumlarından: Dünyadan, Türkiye'den devrimci tutsakların açıklamaları, uğradıkları baskıları teşhir eden, insan hakları kuruluşlarının açıklamaları, Tutsaklarla dayanışma kuruluşlarının açıklamaları vb gibi konuları işleyen şekilde ele alınmalı. Bu bölümü UPOTU-DAK komisyonu yürütmelidir.

Tarihten dersler: Gazetenin çıktığı dönemde geçmişte dünyada olan önemli tarihsel dersleri bir tarihsel bellek oluşması için ele almalı ve duyurmalıdır.

Okur mektupları ve kritikler: Gazete ile okur arasında canlı bağlar kurulması ve onların seslerinin yayınlarımızda yer almasını imkanlar ölçüsünde olanaklı kılmalıyız.

Duyuru ve etkinlikler: Kendi çalışmalarımız ve diğer devrimci, demokrat faaliyetlere-gece, yürüyüş, panel vb .. kısa duyurular şeklinde yer vermeliyiz.

Bulmaca ve Fıkra: Beyin jimnastiği ve bilgi tazelenmesi için, bulmaca yine espi-rel halk fıkra ve deyişleri sayfalarımızda yer almalı.

Gazete elden ve derneklerde dağıtılacağı gibi bayilerde satışa sunulması içinde, gerekli girişimler yapılmalıdır. İnternet sayfamızda da yeni düzenlemeler yapılmalı. Demokrat yayın çizgisinde olan TV'lerle -Yol-Su-Dem-Hayat-Roj vb.- yakın temas halinde olarak çalışmalarımızı duyuran, Podyum tartışmalarında ve Panellerde yer alan bir yaklaşım içinde olmalıyız.

Mahmut Zafer

ATİK-Denetim Kurulu Üyesi

Nasıl Bir Dergi

Bir dergi ya da gazetenin önemini bildiğini varsayarak, burada, bu konuda, fazladan bir söz söylemenin yeri olmadığını düşünüyorum. Basın iyi kullanıldığında kitleler üzerinde örgütleyici ve onları harekete geçirici bir rolü olduğunu bilmeyen yoktur. Yeter ki, onu bilimsel bir tarzda ve profesyonelce kullanmasını bilelim.

Çıkarılması gereken yayın, öncelikle devrimci demokrat kitleye hitap etmelidir. Çünkü bu kitle şuanda genelde örgütsüz ve hareketsizdir. Bu kitle örgütlenmeden daha geri kitlelerin örgütlenmesi düşünülemez. Yayın, salt ATİK'in çevresindeki kitleleri değil, daha geniş devrimci-demokrat kitleyi hedeflemelidir. Bunun anlamı; yayının içeriği dar bir grup çıkarları ile sınırlı kalmayıp, daha genel ve daha geniş çerçeveli olmalıdır. Böyle bir dergi, salt ATİK çevresinin ilgisini çekmekle kalmamalı, yurt dışındaki tüm Türkiyeli devrimci-demokratların okuyabileceği ve içinde kendilerini bulacağı bir içerikte olmalıdır. Yurt dışında böyle bir dergiye uzun zamandır ihtiyaç vardır.

Öncelikle "Mücadele" dergisinden tamamen farklı olmalıdır. Bir yanıla haber dergisi niteliğini taşıırken, bir yanıla da siyasal içerikli yazılara, araştırmalara, bilimsel makalelere, ülke haberlerine ve özellikle de Avrupa'daki gelişmelere, Avrupa'da yaşayan göçmen ve yabancıların durumuna daha fazla yer vermeli-dir.

Dergi öncelikle aylık olarak düşünülmeli ve profesyonelce ele alınmalıdır. İlk başta 15 günlük ya da haftalık çıkarılabileceği kanısında değilim. Haftalık olmasından yanayım. Ancak, soruna profesyonelce yaklaşamayacağı için ya da yeterli hazırlık olmadığı için, öncelikle aylık olarak ele alınmalıdır. Aylık dergi rayına oturduğunda yayın süresi giderek düşürülebilir. Derginin belirlenmiş bir yazı kurulu olmalı ve yazı kurulunun esas görevi bu dergiyi çıkarmak olmalıdır. Profesyonelce ele alınmadığı ve çıkarmak için çıkarmak amaçlı olduğu sürece, yeni çıkarılması düşünülen derginin de eski dergiden bir farkı olmayacaktır ve okuyucunun ilgisini çekmeyecek, alanlarda okumak için değil de zorunluluktan alacaktır.

ATİK, bu dergide kendi amaçlarını her zaman anlatmalı. Kendi faaliyetlerine yer vermeli. Ancak, diğer Türkiyeli ve Kürdistanlı devrimci-demokrat der-

nek ve kurumların yanında, Avrupa'daki yerel ve diğer ülkelerden gelen göçmen ve yabancı devrimci-demokrat kesimlerin faaliyetlerini ve kurumların faaliyetlerine de yer vermeli ve tanıtmalıdır.

Yazılar ve haberler keskin siyasal söylemlerle dolu olma yerine, var olanı açıklama ve net belirlemeleri okuyucuya bırakmalıdır. Örneğin, TKP/ML'yi tanıtırken, "Halk savaşı veren TKP/ML" yerine "halk savaşı mücadelesi verdiğini söyleyen TKP/ML" diye vermelidir. Diğer komünist ve devrimci siyasal iktidar örgütlerini tanıtırken de böyle yapmalıdır. Yazı, var olanı koymalı, gerisine ise okuyucu karar vermelidir.

Her sayıda değişik ülkelerin mücadele örgütleri (KP'ler) tanıtılabilir. Ve bu tanıtım taraflılık içinde tarafsızca olmalıdır. TKP/ML örneğinde verdiğim gibi. Olanaklar varsa tanıtılan örgütlerle röportajda yapılmalıdır.

Dergi, devrimci-demokrat nitelikli yazarlara yer vermeli, onlardan yazı almalı ve yayınlamalıdır. Daha çok da Avrupa'da yaşayan Türkiyeli, Kürdistanlı ve Avrupalı yazarların yazılarına yer vermelidir. Ezilen ülke halkların mücadelesini savunan Afrikalı, Asyalı, Güney Amerikalı yazarların yazılarını çevirerek, her sayıda bir tanesini yayınlatabilir. Ayrıca, Türkiye'deki gelişmelere de her sayıda yer verilmelidir. Kısacası, dergi, devrimci-demokrat kesimi sahiplenici ve onların bir sesi gibi olmalıdır. Baştan bu anlayışı benimsemelidir.

Derginin iç yapısı şöyle sıralanabilir:

- 1- Başyazı,
- 2- Avrupa'daki Gelişmeler, (Göçmenlerin yaşantıları, hakları, Avrupa devletlerinin çıkardıkları anti-demokratik yasalar, baskılar vb..),
- 3- Ekonomi (Avrupa-Türkiye),
- 4-Röportaj ve Araştırma yazıları,
- 5- Devrimci-demokrat örgüt ve kurumlardan haberler,
- 6- Dış ülkelerdeki gelişmeler,
- 7-Bilim ve Teknik,
- 8- Kültür ve Sanat

Bu bölümlere uygun olarak haberlere ek olarak yazı yazan yazarların yazıları da konabilir. Örneğin, Filistin sorunu haber olarak konuyorsa, buna uygun bir yazarın yazısı da aynı bölüme konmalıdır. Hatta önceden o yazardan bu konuyla ilgili yazı istenmelidir. Konular bir ay önceden belirlenmeli, sıcak gelişmelere güncelliği çerçevesinde dergi basılmadan dergiye eklenebilir.

Dergi ciddi bir şekilde ele alındığında ilk sayısının yayınlanmasının peşinden bir çok yazarın ilgisini çekecek ve yazı vermek isteyecektir. Yazarların yazılarına devrimci-demokrat çizginin dışına çıkmadığı sürece müdahale edilmemeli ve yayınlanmalıdır. Ayrıca eleştirilere ve okuyucu mektuplarına (fazla yer kaplamaması koşuluyla) yer verilmelidir. Kültür-Sanat bölümünde devrimci-demokrat sanatçılara yer verilmeli, faaliyetleri tanıtılmalı ve devrimci-demokrat yazarların araştırma kitaplarının yanında roman, şiir vb. tanıtımlarına yer verilmelidir.

Derginin yaşaması için reklamda alınmalıdır. Öncelikle devrimci-demokrat esnaf kesiminden böyle bir destek istenebilir. Para karşılığı iş yerlerinin ve faaliyetlerinin reklamı yapılabilir ve yapılmalıdır. Dergi yönetimi tarafından, onlardan reklam istenmelidir.

Derginin biçimine önem verilmeli, içerik kadar biçimde önemlidir. Yazıların yanında konuyla ilgili resimler konmalıdır. Eğer aylık çıkacaksa, kapağı kuşe kağıdından olmalı, iç sayfa yaprakları da biraz kaliteli olmalıdır. Dergi, içeriği kadar, biçimiyle de kendini sattırmalıdır.

Makale, araştırma, röportaj, haber yazan yazarların isimleri yazılmalıdır. Yani, kim ürün veriyorsa, ürünün sahibinin ismi yazılmalıdır.

Kısacası, dergi siyasal içerikli olmalıdır. Günlük kitle gazetesiyle siyasal bir derginin içeriği birbirine karıştırılmaması gerektiği gibi, bir KP'nin yayın organı ile bütün devrimci-demokrat kesime seslenen bir kitle örgütün yayını da bir birine karıştırılmamalıdır.

Bir Mücadele Okuru

ATİK ve bağlı kurumların kongre belgeleri kitap olarak yayınlandı

**Güçlü, Kurumsal Ve
Yığınsal İleri Atılımlar Yaratmak İçin;
Mücadelemizin Öncel Ve Dönemsel
Deneyimlerinden Öğrenelim!**

Kitap ATİK'e bağlı derneklerde temin edilebilir. Ederi: 5,-€

POLİTİK TUTSAKLAR YALNIZ DEĞİLDİR! ÖLÜMCÜL HASTALIĞI OLAN TUTSAKLAR DERHAL SERBEST BIRAKILSIN!

Dünyada varolan haksızlıkların boyutu, sıralamakla bitmeyecek kadar yoğundur. Bu haksızlıklar; insanlık tarihinin kaçınılmaz bir parçasıdır.

Ne var ki; haksızlıkların boyutuna karşı, hak alma bilincinin boyutu da depremler içerisinde. Küçükğünden-büyükğüne, haksızlıklar karşısında el ele, omuz omuza yürüme kararlılığındaki sarsılış; insanın-insanlığına yabancılaştırılmasının aynadaki boyutudur.

ATİK-UPOTUDAK olarak; bu haksızlıkların boyutunun günden güne arttığı Türkiye F Tipi Hapishaneleri'ndeki Politik Tutsakların dinmeyen sesini, dışarıdaki sesimize katarak;

Hapishane koşullarının da azımsanamayacak etkisiyle; onlarca Politik Tutsak, ölümcül derecede hastalıklarla baş başa bırakılmaya

devam edilmektedir.

Kanserden, Hepatit B'ye; Wernicke Korsakoff'tan, Şizofreni'ye yakalanılan tüm hastalıkların teşhisi için doktora görünebilmek bile, aylarca süren işkenceli bir yaşamın ardından sağlanabilmektedir. Ve geciken teşhis, sağlanmayan tedavi ile birlikte; Politik Tutsakların onlarca ölümüne apaçık teslim edilmiş haldedir.

Hafızası dahi yerinde olmayan, körlükle burun buruna geldikten sonra tahliye edilen **Savaş Kör**; bu uygulamaların ibretlik bir örneğidir.

Kanser olan **Erol Zavar**'ın; tedavisinin bile sağlanılmaması bu ibretlik örneklerden bir tanesidir.

Beyin kanaması geçiren **Nevin Yaylacı**'nın durumu....

Mesut Deniz, Kemal Er-türk'ün; her gün beyinleriyle-bedenleriyle işkenceli bir yaşama terk edilmeleri....

Son olarak da; **Yaşar İnce**'nin, ülser, bel fitiği, kalp rahatsızlığı, kronik böbrek hastalığının ardından, Hepatit B hastalığının boyutunun kanser-siroz gibi ölümcül bir duruma gelmesine ramak kalmışken, tedavisine dahi başlanmamış olması, insanlık dışı muamelelerin ibretlik yankıdır.

Tüm bu muamelelere rağmen; Politik Tutsaklar, kimliklerini-onurlarını teslim etmeden direnmeye devam etmektedirler. Gidecek olan; canları-bedenleri de olsa, insanlık dışı tüm uygulamalara, insanca bir karşı koyuş içerisindedirler.

Bizler; "Asmayalım da, besleyelim mi?" politikasının hüküm sürdüğü Türkiye gerçekliğinin hala değişmediğini biliyoruz.

Bizler; insanca tüm taleplerin, şiddetle bastırıldığı Türkiye gerçekliğini biliyoruz.

Bizler; halkın tüm direnişlerinin, nice talebinin

karşılığının, işkence-gözaltı-tutuklamayla nihayetlendiği Türkiye gerçekliğini biliyoruz.

ATİK-UPOTUDAK olarak; tüm bu bilinenlere rağmen, bütün bunların, insanı-insanlık mücadelesinden koparmaya yönelik saldırılar olduğunu da biliyoruz.

ATİK-UPOTUDAK olarak; insanı-insanlık mücadelesinden koparmaya yönelik bu saldırıları kınıyoruz.

Tüm devrimci-demokrat-yurtsever kamuoyunu; Politik Tutsakları ölümcül hastalıklara terk etme politikasını kınamaya, F Tipi Hapishanelerin bu yüzünü sürekli teşhir etmeye, bu doğrultuda omuz omuza vermeye çağırıyoruz.

Kamuoyuna Açıklama

Jose Maria SİSON (Tutuksuz Yargılanmak Üzere) Serbest Bırakıldı!

28 Ağustos 2007 tarihinde Hollanda'da tutuklanan profesör Jose Maria Sison 10 Eylül günü serbest bırakıldı. Sison yaptığı basın açıklamasında, kendine yönelik asılsız suçlama ve iddiaları değerlendirdi. Sison, bu yargılama girişimini davanın yeni durumunu 14 Eylül'de şöyle değerlendirdi:

"Tutuklu kaldığım süre içinde serbest bırakılmam için benimle dayanışan herkese ve uluslararası bütün kurumlara teşekkürlerimi bildirmek istiyorum. Bu dava, siyasi kişiliğimi ve itibarımı yıpratmak için planlanan ve uluslararası boyutları olan bir plan dahilinde gündemleşen bir davadır. İzolasyona tabi tutulduğum bu kısa sürelik tutukluk esnasında prikolojik savaş yöntemlerinin her çeşidine maruz kaldım. Ancak, haklılığımdan kaynaklı olarak sorgulama sürecinde ben değil, sorgulayanlar çelişkilere düştüler."

İLPS Başkanı Ve Filipinler Ulusal Cephesi (NDF) Danışmanı JoMa Sison'un serbest bırakılması için kısa süre önce "**Özgür Sison Kampanyası**" başlatan Uluslararası Demokratik Kitle Örgütleri, 14 Ekimde tekrar toplanarak yeni bir durum değerlendirmesi yaptılar. Buna göre:

1) Kampanyanın ismi yeni durumdan kaynaklı olarak "**Sison'u Savunalım ve Asılsız Yargılamayı Düşürelim**" şeklinde değiştirildi.

2) Kampanya için oluşturulan 5 çalışma grubunun (hukuk, lobi, medya-enfermasyon, kitle çalışması ve finans) görevlerine daha etkin yöntemlerle devam etmesi kararı alındı.

3)Uluslararası alanlarda aydınların, sanatçıların, politikacıların ve kitle örgütlerinin desteklerini alma çalışmalarının ve demokratik-kitleseleylemlerin sürdürülmesi kararlaştırıldı.

4)Hukuk çalışmaları ile kamuoyu oluşturma çalışmaları paralel ve koordineli yürütülecektir.

5)Bütün demokratik örgütler kendi imkanları ve ilişkileri doğrultusunda ülkesel bazda Hollanda hükümeti, adalet ve dışişleri bakanlıkları ve dış temsilcilikler önünde kitlesel-demokratik protestolara devam etmelidir.

J.M. Sison değerlendirmesinde yine şu noktalara dikkat çekti: "**Bu davanın ileriki dönemlerinde saldırının daha farklı boyutlarının gündeme gelmesi olasıdır. Herşeye hazır olunmalı ve gerçekçi davranılmalıdır. Hollanda hükümeti ve adalet sistemi içinde nicel farklı yaklaşımların ve çelişkili yorumların olduğu gerçeğinden hareket edilirse, gelecek dönemlerde taktiksel olarak zengin yöntemlerle bu saldırıyı göğüslemek gerekmektedir. Ayrıca bu davanın Filipinler hükümeti ve NDF arasındaki barış görüşmeleri sürecini olumsuz etkilemek amaçlı gündeme gelmiş olması ihtimali çok yüksektir. Bu durumdan kaynaklı olarak daha gerçekçi ve uyanık olunmalıdır.**"

Yukarıda ifade edilen gerekçeler ve açıklamalara bağlı olarak; JoMa Sison'a yönelik yıpratma ve itibarını zayıflatma kampanyasına her koşulda karşı çıkmak ve onun şahsında emperyalist egemenlerin Filipinler'deki devrim-demokrasi mücadelesini bastırmak amaçlı sergiledikleri **uluslararası komplo**'yu boşa çıkarmak için dayanışma aralıksız sürdürülmelidir. ATİK olarak, ilerici birey ve kurumlara enternasyonal dayanışmayı yükseltme çağrımız halen devam etmektedir. Kazananlar direnen ve dayanışan dünya halkları olacaktır.

Yaşasın Halkların Ulusal Ve Sosyal Kurtuluş Mücadelesi!

Yaşasın Halkların Kardeşliği Ve Enternasyonal Dayanışması

Jose Maria Sison'a Yönelik Politik Ve Hukusal Baskılara Son!

Protesto adresleri:

Hollanda Dışişleri Bakanlığı: Ministerie van Buitenlandse Zaken Bezuidenhoutseweg 67 Postbusx 20061 2500 EB Den Haag telefoon: +31 70 3486486 fax: +31 70 3484848

Adalet Bakanlığı: Ministerie van JustitieSchedeldoekshaven 100 Postbus 20301 2500 EH Den-Haag telefoon: +31 70 3707911 fax: +31 70 3707900

Eylemlerin Videoları:

<http://nl.youtube.com/watch?v=o2LFoIU203k>

ingilizce geniş bilgi: www.ndfp.net

TÜM DÜNYADA POLİTİK TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK!

Bütün ülkelerdeki politik tutsaklar için adalet ve özgürlük istiyoruz!

Bizce en iyisi kalkmak, yeter artık demektir, Vazgeçmemek için kırıntısından bile yaşamının, Karşı çıkmaktır var gücümüze acıyı doğuranlara Yaşanır hale getirmektir dünyayı bütün insanlara"

İnsanlığın vicdanını temsil eden özgürlük mahkumlarının genel ve özgün haklarının savunulması ve genişletilmesi için çalışmak temel ilkemizdir. **Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu-Uluslararası Politik Tutsaklarla Dayanışma Komisyonu (ATİK-UPOTUDAK)** olarak; bu ilke doğrultusunda yürüteceğimiz mücadelede, ezilenlerden yana olan bütün güçleri aktif ve etkin bir çaba içerisine girmeye çağırıyoruz.

Dünya ölçeğinde ilerici, devrimci, demokratik temelde mücadele veren kurum ve kişileri; uluslararası anlaşmalar yoluyla onaylanmış hakların gerici ve faşist devletler tarafından gasp edilmesine ve başta politik kimlik taşıyanlar üzere bütün tutsaklara açık ve gizli biçimlerde dayatılan imha ve işkence uygulamalarına karşı mücadeleye çağırıyoruz.

Kapitalist-emperyalist sistemin, insanı insansızlaştırma çizgisinin hayli yol kat ettiği, insanın dahi meta haline getirildiği bir dönemin, en azgın anlarından geçiyoruz. 21. Yüzyılda; 'teröre karşı savaş' adı altında emperyalist işgal savaşları ve buna bağlı olarak talan ve kitlesel katliamların adeta olağan hale getirildiği, insan hayatının ve haklarının bütünüyle hiçe sayıldığı bir dünyada yaşıyoruz.

Sömürü cenderesine sokulan emekçilerin, ezilen halklar ve ulusların geleceği karartılmakta, açlık ve yoksulluk içerisinde kıvranan insanlık, bütün varlıklarıyla kirletilen ve hızla tüketilen dünyamızla birlikte felakete sürüklenmektedir. Buna bağlı olarak son yıllarda hızla gündeme konulan, ekonomik ve sosyal yıkım yasaları ile temel hak ve özgürlükler alanındaki düzenlemeler yoluyla, nispi düzeydeki demokratik haklar da bir bir geri alınmaktadır. Hak kazanımlarını sahiplenme ve özgürlük talep etmenin bile devlet terörüyle karşılandığı, sömürü ve baskı sistemine yönelik her türlü muhalif du-

ruş ve itirazın düşman statüsünde karşılık bulan bir şiddetle yanıtlandığı, özgür düşüncenin dahi suç sayıldığı şartlarda, insani yaşam alanı gittikçe daralmaktadır.

Emperyalistlerin, faşistlerin ve gericilerin bütün dünyada estirdiği bu terör ve zulme karşı her ülke ve alanda direniş kesintisiz bir biçimde sürmekte, ezilen halk ve ulusların kurtuluşu ve sosyalizm uğruna savaş ve mücadele

yükselmektedir. Direniş ateşinin en kavurucu biçimde yandığı alanların başında ise bu kavganın zorunlu duraklardan biri haline gelen hapishaneler gelmektedir. **ATİK-UPOTUDAK**, gerici ve faşist devletlerin bu alanlarda izlediği kıyım ve işkence politikalarına karşı yürütülen mücadelede, tutsakların yanında saf tutma misyonunu taşımaktadır.

ATİK-UPOTUDAK; dünya çapında egemenlere karşı yürütülen halk demokrasisi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesinde tutsak düşen bütün komünist, devrimci, ilerici, demokrat ve yurtseverlerle dayanışmayı amaçlamaktadır.

ATİK-UPOTUDAK; hapishanelerde katliama ve işkenceye uğratılan, her türlü insanlık dışı muamele ve baskıya maruz kalan politik tutsakları desteklemeyi, emperyalizme karşı verilen mücadelenin doğal ve zorunlu bir parçası olarak görmektedir.

ATİK-UPOTUDAK; dünyanın neresinde olursa olsun, gözümüzden, sesimizden, ellerimizden uzak bırakılan politik tutsaklarla,

insanlığın kurtuluşu yolunda buluşmayı zorunlu görmekte; insanlık onurunu can bedeli direnişlerle ayakta tuttukları zindanlar cephesinin sesini sokaklarda yansıtmayı görev kabul etmektedir.

İnsanlık için mücadele edenlere, hapsedildikleri koşullarda baskı ve zulmün en ağırı yaşatılmaktadır. Bu işkence, sadece tutsak düşenleri teslim alma çabası olarak görülmemelidir. Sistemli-

mez" mesajı verilmek istenmektedir.

ATİK-UPOTUDAK olarak; bu tehdit ve meydan okumaya karşı; gücümüzü, ezilenlerin bu cephe-deki sesini birleştirmeyi, tarihsel bir sorumluluk olarak görüyoruz. Bu tarihsel sorumluluğu taşımanın, bizi tarihimize yabancılaştıracağını biliyoruz. Bu yabancılaşmaya karşı atabileceğimiz en küçük adımları dahi küçümsemiyor, anlamsız görmüyor, aksine, her adımın ezilen halkların tarihine bir yapıtaşı olarak geçeceğine inanıyoruz.

Bu hedeflerimizin, uzun-süreklili-istikrarlı bir mücadele gerektirdiğini biliyoruz. Dünyanın dört bir yanında, politik tutsaklara yönelik her türlü saldırı, işkence, tecrit vb. zalimane uygulamalara karşı deneyimlerimizi paylaşıp gücümüzü birleştirmeyi, çığlıkları boğulmaya çalışılanların dışındaki sesi olmayı, tarihsel bir sorumluluk olarak görüyoruz.

Tüm dünyada politik tutsakların sorunları etrafında oluşturulacak bir ilişki ağının, uluslararası alanda tutsaklar için güçleri birleştirme ve dayanışma geliştirmenin gerekli ve zorunlu olduğuna inanıyoruz. Bu uğurda daha fazla enerji, daha fazla emek ve bilinç oluşturmak amacıyla, somut ve aktif çalışmaların yürütülmesi için ortak enternasyonal çabalarımızla sürecin politik tutsaklar ve kurtuluş mücadelesi yürütenler lehine ilerletilmesi gerektiğine inanıyoruz...

Hamburg`da Politik Tutsaklarla Dayanışma Yürüyüşü Yapıldı!

8 Eylül 2007 tarihinde Hamburg`ta örgütlü çeşitli yerli ve Göçmen Kuruluşlarının örgütlediği "**POLİTİK TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK**" şiarıyla bir yürüyüş gerçekleştirildi. (Karawane, SPI, ADHK, ATİF, AGİF, Anadolu Federasyonu ve BİR-KAR) İspanya`da Interpol tarafından arandığı gerekçesiyle tutuklanan ve yaklaşık 5 aydır tutukluluğu devam eden Binali Yıldırım`la dayanışma eylemlerinden yola çıkılarak "**TÜM POLİTİK TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK**" şiarıyla gerçekleştirilen yürüyüşe yaklaşık üç yüz (300) kişi katıldı. Yürüyüşe katılanların büyük çoğunluğunu Alman sol çevrelerin oluşturması, biz de dahil Türkiye`li göçmen örgütlenmelerinin cılız katılımı dikkat çekiciydi. Yol boyunca Binali Yıldırım ve İLPS Başkanı J. Maria SISON`un serbest bırakılmasına ilişkin ko-

nuşmalar yapıldı. Yabancılar Polisi önüne gelindiğinde ise Alman Federal Hükümeti`nin göçmen ve iltica politikasını eleştiren bir konuşma yapıldı. Biz ATİF-Hamburg olarak yürüyüşe "J. MARIA SISON`a ÖZGÜRLÜK" İLPS (FREE J. MARIA SISON) pankartıyla katıldık ve yürüyüş süresince J. Maria Sison`a ilişkin bildirimleri dağıttık. Yürüyüş kolu önce sembolik olarak (cumartesi olması dolayısıyla konsolosluklar kapalıydı) Hollanda Konsolosluğu önünde durarak burada kısa bir miting gerçekleştirildi ve Hollanda Hükümetinin Sison`u tutuklaması slogan ve konuşmalarla protesto edildi. Daha sonra İspanya Konsolosluğu önünde de Binali Yıldırım için aynı içerikli konuşma ve sloganlarla yürüyüş sonlandırıldı.

ATİF-Hamburg

19. ATIK Gençlik ve tatil kampı başarıyla sonuçlandı!

21 temmuz 11 ağustos tarihlerinde İtalya'nın Ravenna şehrinde 19. Atik tatil ve gençlik kampı gerçekleştirildi.

Her yıl düzenli olarak belli tarihlerde yaşam bulan tatil ve

dan oluşmaktaydı: Devrimci gençlik mücadelesinde YDG, Devrimci Yaşam tarzı, Devlet, Sömürü ve Faşizm. Gençliğin eğitim çalışması haricinde kampta; Clara Zetkin'ni tanıya-

ile ortaya koydukları birbirinden farklı fikirler sonucunda zengin bir program sundular, çocuk dans grubundan, bilgi yarışmasına, tek kişilik skeçten, gençlik korosuna kadar çeşitli kültür-sanat gösterileri kamp katılımcıları tarafından taktire değer bulundu.

Kampımıza katılan Hilmi Yarayıcı, Grup Kalamu ve Grup Haykırış da bir birinden güzel konserler vererek kampımıza renk katılar.

Son dört yıldır YDG'liler tarafından çıkarılan 'ısrırgan' gazetesine bu 'ikilem', 'dahavar' ve 'genç ısrırgan' eklenerek kamp ortamını önemli oranda canlı kıldılar.

Kampın katılımcıları açısından önem taşıyan diğer bir noktası ise kapitalist-emperyalist sistemin insanlığa unutturmaya

çalıştığı değerleri kısa zaman içinde olsa hatırlatmaya hatırlattırmaya yönelik çalışmalarını . Örneğin 3 haftalık zaman diliminde tüm kamp katılımcılarının aynı şartlar altında bulunmaları ve ortak bir alanı kolektif şekilde paylaşabilmeleri günümüz gerçeğinde insanlığın kolayca başarabileceği bir yaşam tarzı olmamasına rağmen , kamp süresince zorda olsa bunun olanaklı olduğu görülmüştür.

Ayrıca kampta gelenekleşmiş olan kampın kendine ait mutfağının bulunması ve günlük tutulan nöbetleşme sistemi ile yemeğinden bulaşığına kadar tüm ihtiyaçların kamp katılımcıları tarafından karşılıklı anlayış çerçevesinde giderilmesi yine kamp katılımcıları açısından önemli bir kazanımdır.

Kamp içindeki komün yaşamın yanı sıra ziyaret edilen ülkeyi daha yakından tanıma fırsatı olarak yakın kentlere günlük geziler düzenlenmiştir. Venedik ve San Marino şehirlerine düzenlenen turlar dışında konaklanılan şehir olan Ravenna merkezi de ziyaret edildi . Bu ziyaretin amacı kentte bulunan İtalyan komünistlerin anıtlarını görmek ve bu anıtların tarihine dair bilgiler almaktı , gruba eşlik eden Red Block'tan gelmiş olan yoldaşlar bu konuda anıtlar başında tarihsel bilgilendirmede bulundular .

gençlik kampı niteliği taşıyan ama özünde sisteme alternatif olarak düzenlenen geleneksel kampa 250 üzerinde katılım sağlandı.

Kampın başlangıç gününden daha erken tarihlerde gönüllü olarak bölgeye varmış olan görevliler tarafından kampın hazırlıkları ellerinden gelen tüm özveriyle birlikte kolektif şekliyle tamamlandı. Ve kamp başlangıç tarihiyle birlikte kamp katılımcıları adeta birbiri peşi sıra kamp bölgesine ulaştılar.

Kampın tatil niteliği taşımasına rağmen yani tatil kampı olmasına rağmen göze çarpan noktası gençler arasında gerçekleşen eğitim çalışmaları ve de düzenlenen kültürel faaliyetlerdi.

İstisnasız her sabah kahvaltıdan sonra hedeflenen eğitim çalışmaları gençliğin tam birlik katılımı ile gerçekleşti. Eğitimlerde ise önceden belirlenmiş olan siyasi konular alt başlıklara bölünerek ve bunun akabinde grup çalışmalarına indirgenip işlendi. Bu yılki eğitim konuları şunlar-

lım tanıtım, Demokrasi mücadelesi ve işkence, G8'in günümüzdeki misyonu ve zirve karşıtı çalışmalarımızın deneyimleri noktasında seminerler verildi.

Siyasal eğitimin yanında kampın göz ardı edilmemesi gereken diğer bir önemli kısmı da kültürel faaliyetleriydi , çok sayıda kültür sanat etkinlikleri düzenlendi; bunlardan ilki kampın açılış şöleniydi. Açılış şöleni hazırlanma sürecinde büyük rol oynayan Ydg'liler üretkenlikleri

Gençlik Kültür-Sanat Festivali

Değerli Genç Arkadaşlar, Sevgili Kültür-Sanat Emekçileri,

Yeni Demokratik Gençlik olarak bu yıl 17. Gençlik-Kültür-Sanat Festivalini gerçekleştireceğiz. 17 yıl boyunca ezilen hakların özgürlük ve demokrasi mücadelesinde önemli bir yol aldık. Gençliğin temel hakları mücadelesi üzerinden yükselerek, halkın devrimci değerlerine sahip çıkarak ve onları gelecek kuşaklara taşımaya çalışarak bugünlere geldik. Bu anlamda bu yılki festivalimizin şiarını "Temel Haklarımızı Sahip Çıkalım!" şeklinde belirledik.

Gençliğin başlıca temel hakları olan barış içinde yaşama hakkı, iş hakkı, meslek hakkı, eğitim hakkı, erkek ve kızların eşitliği hakkı, ırkçılığın ve faşizmin olmadığı bir ortamda yaşama hakkı, temiz bir doğada yaşama hakkı, demokrasi ve katılımçılık hakkı, kendi yaşamını kendin belirleme hakkı gün geçtikçe daha da tehlikeye atılmakta, sömürülmekte ve tamamen unutturulup yok edilmeye çalışılmaktadır. Bu noktada gençliğin en önemli görevlerinden biri bu haklara sahip çıkmaktır. Günümüzün koşulları ve gittikçe küreselleşen sömürüyü göz önünde bulundurduğumuzda, gençliğin temel haklarına yapılan bu saldırılar hiçte şaşırtıcı olmasa gerek. Zira egemen güçlerin gelecek planlarının önünde en büyük tehlike yine gençliktir. Akademik, sosyal ve iş alanlarında haklarımızın yapılan bu saldırılara karşı koyabilmemiz, yine ancak gençlerin bir birlik içinde hareket etmesiyle olacaktır. Bu noktada gençlik örgütlülüğü büyük önem taşımaktadır ve varlık sebebi tam da bu noktada filizlenmektedir.

Gençliğin temel haklarına yapılan bu saldırılar dünyanın dört bir yanında boy göstermekte ve her geçen gün meşrulaştırılmaktadır. Avrupa genelinde hızla büyüyen harç sorunu, Türkiye özgülünde yer alan YÖK çıkması, eğitimi metalaştırma yolunda eğitime ve öğretime vurulan darbelerden sadece bir kaç örnektir. Ve bizim sessiz kaldığımız her bir saldırı yenilerini doğurmakta ve var olanların dozajını aleni şekilde yükseltmektedir.

Bu saldırılara en çok alet olan ve en büyük etkiyi yaratan araçlardan biri hiç şüphesiz medya ve onun çeşitli dallarıdır. Popülist akımlarla ve yozlaşmalarla birlikte bu etkiler hızla kültür ve sanat cephe-

sinde akmaktadır. Sanatın artistik ve bütünsel değerlerini yok ederek popülist bir anlayışla halkın bu arenalarda ifade hakları da daraltılmaktadır. Sinemada hala var olan sansür ögesi gibi araçlarla sanat yoluyla ifade şekli kısıtlanmakta ve yok edilmeye çalışılmaktadır. Kültür ve sanat insanların kendilerini en iyi ifade edebilecekleri bir platformdur ve bu platformda kendimizi ifade hakkımız

olmalıdır. Fakat bu da diğer temel haklarımız gibi saldırıya maruz kalmakta yok edilmektedir.

Kültür sanat bu popülist yaklaşımla ticaret aracı olmamalı ve ürünlerin kamusal zenginlik olarak tüm topluma sunulmalıdır. Ancak bu şekilde gerçek anlamda sanat adına bir şeyler üretebilir ve bunları ifade özgürlüğümüz adına kullanabiliriz. Gençliğin kültür ve sanata bakış açısı ve yaklaşımı büyük önem teşkil etmektedir, keza yapılacak olan kültür ve sanat festivalimiz aynı derecede önem taşımaktadır. Kültür sanat üst yapı özelliği ile toplumsal şekillenişte önemli rol oynamaktadır. Dolayısıyla Avrupa gibi kapitalist-emperyalist üretim tarzının hakim olduğu coğrafyada, alternatif kültür-sanat anlayışını diri tutmak ve gençliğin temel haklarına sahip çıkmak için Yeni Demokratik Gençlik Kültür Sanat Festivali önemli bir mevdirdir.

İşte bu sebeple biz YDG olarak Kültür Sanat cephesinde de anti-kapitalist, anti-emperyalist bir duruşla tüm bu saldırılar karşısında durmak ve demokrasi mücadelemizi daha da ileriye taşımak için sizleri Festivalimize katılmaya çağırıyoruz!

FESTİVALDE DİKKATE ALINMASI GEREKEN KURALLAR

Değerli Arkadaşlar,

Festivalimizin daha sağlıklı geçebilmesi için bütün katılımcıların aşağıdaki genel kuralları dikkate alması önemlidir.

1. Festivale son başvuru tarihi 10 Kasım 2007'dir. Bu tarihten sonraki başvurular kesinlikle işleme konulmayacaktır. Kontenjana girmiş yarışmacıların festivalin başlama saatinden sonra gelmesi halinde, yarışmaya alınma garantisi yoktur.

2. Festivalde bu yıl her dal için kontenjan ayrılmıştır. İlk başvurular kontenjanı belirleyecektir. Festival kontenjanına dahil olan yarışmacılar tarafımızdan bilgilendirileceklerdir. Yarışmaya katılım hakkı kaza-

nanlar ayrıca son beş gün YDG İnternet sayfasında da yayınlanacaklar.

3. Katılımcılar bu yıl gençlik ve çocuklar olarak ayrı değerlendirilecektir. Gençlik: 14-27 yaş grubu, Çocuklar ise 10-13 yaş grubu olarak değerlendirilecektir.

4. Çocuklara birincilik, ikincilik değerlendirmesinden çok, her dalda bir çocuk katılımcıya jüri tarafından ödül verilecektir.

5. Genel yarışma kurallarına ve aşağıdaki değişik dallara özgü kurallara uymayan yarışmacılar diskalifiye edileceklerdir.

Müzik Dalı:

1. Müzik Grupları

Grubun tüm elemanları eserlerini seslendirebileceği gibi, bir solistle de olabilir. Grupta değişik enstrümanların kullanılmasına ve çok sesliliğe önem verilmelidir. Sunulacak olan eserlerin kendilerine ait olmasına oldukça önem verilmelidir, yada tanınmış bir eserin kitleye şimdiye kadar yansıtıldığı şekilden ziyade, özel bir çalışmanın ürünü olarak değişik yorum ve farklı nitelikte olmalıdır.

Gruplar bir eser söyleme hakkına sahiptir. Kontenjan: Gençlik 5, Çocuk 2

2. Solist Dalı

Yarışmacının bir çalgı aletini kullanıyor olması önemlidir. Eseri kendi söylemeli ayrıca arka fonda çok ses kullanabilir. Bu dalda da sunulacak olan eserlerin kendilerine ait olmasına oldukça önem verilmelidir, yada tanınmış bir eserin kitleye şimdiye kadar yansıtıldığı şekilden ziyade, özel bir çalışmanın ürünü olarak değişik yorum ve farklı nitelikte olmalıdır.

Solistler bir eser söyleme hakkına sahiptir. Kontenjan: Gençlik 12, Çocuk 3

Halk Oyunları Dalı:

Bir halk oyunu ekibi en az 6 kişiden oluşmalıdır. Oyunlar karışık yörelerden (potpuri) olabileceği gibi, tek bir yörenin de olabilir. Her ekibin oynadığı yöreye özgü folklor elbisesi olması zorunludur.

Halk oyunlarına tanınan süre 15 dakikadır. Kontenjan: Gençlik 6, Çocuk 2

Tiyatro Dalı:

Bu daldaki yarışma bir tiyatro oyunu olabileceği gibi, pandomin ve skeç de ola-

bilir. Oyunların güncel olmasına dikkat edilmelidir. Oynanan oyun, tiyatro grubunun kendi eseri olabileceği gibi, başkasına ait bir senaryoda olabilir. Tiyatro grubunun gerekli teknik malzemelerini birlikte getirmeleri gerekmektedir.

Tiyatro dalı için tanınan süre 20 dakikadır. Kontenjan: Gençlik 5, Çocuk 2

Şiir Dalı:

Şiir dalında eser, yarışmacıya ait olmalıdır. şiirlerin toplumsal sorunları işlemesine önem verilmelidir. şiir dalında katılan yarışmacı bir tane şiirle katılabilir. Başvuruyla birlikte şiirlerin bir nüshası dijital bir şekilde bize ulaştırılmalıdır.

Kontenjan: Gençlik 10, Çocuk 5

Kısa Öykü Dalı:

Öykü yarışmacıya ait olmalıdır ve konusu serbest seçilebilir ancak toplumsal sorunları işlemesine önem verilmelidir.

Öykünün hiçbir yerde ödül almamış veya kitaba girmemiş olması gerekmektedir.

Öykü en fazla 1000 (bin) kelimededen oluşmalıdır. Yarışmaya sunulacak olan öykünün bir nüshası dijital bir şekilde bize ulaştırılmalıdır.

Dereceye giren öyküler sahipleri tarafından sunulacaklardır. Kontenjan: Gençlik 15, Çocuk 5

Kısa Film Dalı:

Yarışmaya katılacak filmlerin hiçbir yerde ödül almamış olması gerekmektedir. Yarışmaya katılacak filmler, tercih edilen herhangi bir formatta üretilebilir. Ancak, filmler CD veya DVD formatında katılım formlarıyla gönderilmelidir. Yarışmaya katılacak kısa filmlerde tür sınırlaması yoktur.

Yarışmaya katılacak filmlerin süresi (jenerik dahil) 8 dakika ile sınırlıdır. Yarışmaya katılacak filmler bir ekip tarafından yapılmış olsalar da, başvuru filmin yönetmeni tarafından yapılmalıdır. Yarışmaya katılacak filmin DVD/CD'si posta yoluyla taahhütlü olarak gönderilmelidir.

Katılımcılar birden çok filmle yarışmaya katılabilirler. Kontenjan: 10

Başvurularınızı lütfen web-sitesi üzerinden yapın.

Son başvuru tarihi 10 Kasım 2007!

Ortadoğu Kuşatma Altında, Halkların Kardeşliğini ve Dayanışmasını Büyütelim

Emperyalistlerin Dünya halklarına yönelik hayatın her alanında uygulamaya koydukları topyekun saldırı politikaları bütün acımasızlığı ve dehşetiyle devam ediyor. Her türlü insanlık dışı saldırıyı bir avuç sermaye sahibinin, ya-

ışgal politikalarına kılıf olarak burjuva devletlerce "teröre karşı mücadele" tezi uydurulmuş bulunmaktadır.

Afganistan ve Irak işgalini bu tezle açıklamak ve meşrulaştırmakta zorlansalar da, kitlelere bu

peşinde hızla koşmaktadırlar. Irkçılık, faşizan uygulamalar, sürekli gericileşen yasalar yoluyla, ilerde gelişebilecek toplumsal muhalefet büyümeden sindirilmek isteniyor. Emek güçleri, muhalif güçler ve özellikle göçmenlere yönelik saldırılar dış politikadaki saldırganlıklarla aynı paralelde gelişiyor.

Son birkaç yılın bilançosuna bakılırsa, yüz binlerce insanın ölmesine, bir kaç mislisinin sakat kalmasına, yine milyonlarca insanın yerlerinden sürülmesine ve bir dizi suçun altına imza atanlar kendileri olmasına rağmen, egemenlerin başkalarını "terörist" olarak lanse politikalarının sahteliği görülecektir. Lakin, uyguladıkları vahşi politikalar yine kendilerine firtına olarak dönmekten başka bir sonuç vermeyecektir.

Evet, Büyük Ortadoğu Projesi kapsamında İran ve Suriye başta olmak üzere, bir dizi başka ülkeyi emperyalist terörün hedef tahtasına oturtanlar, bu ekseninde hazırlıklarını hızla sürdürmektedirler. Başka ülkelere yönelik yeni savaş çıkırtkanlığına birde bağımlı uşakların şiddetleri ekleyince ortalığı fütursuz bir kör şiddet, kan ve barut kokusu kaplıyor.

Emperyalizmin çıkarlarına hizmet eden, gerici güçler tarafından 700 üzerinde Ezidi Kürt'tün Şengal'de katledilmeleri, bu coğrafyadaki muhtemel daha büyük provokasyonların ön habercisi olarak algılanmalıdır.

Ortadoğu halk-

ları emperyalist stratejik ve dönemsel çıkarları doğrultusunda aynı zamanda birbirlerini feci bir boğazlamanın ve jenositlerin eşğine sürüklemektedirler. Kan ve gözyaşı ile yoğrulmuş bütün Ortadoğu halklarının acıları acılarımız olarak görmeli, emperyalist işgal ve barbarlığa karşı halkların kardeşliği idealini daha ileriye taşımak, onların sesi olmak, acılarını paylaşmak ve Dünya'ya bir karabasan gibi çöken emperyalist barbarlığa karşı gelmek için el ele verelim.

Duyarlı herkesi, babasının arkasına sığınmasına rağmen, kurşunlara hedef olmaktan kurtulamayan Filistinli şehit çocuğun ölümüne giden o son saniyedeki bakışındaki acıya tercüman olmaya ve umudu büyütmeye çağırıyoruz...

Çünkü, Yaşasın direniş, Yaşasın halkların kardeşliği şiarları hep yankılanacak...

Taki, emperyalist barbarlık, ezilen ve sömürülen Dünya halklarının kurtuluş mücadelelerinin zafer zılgıtları içinde, tarihin çöplüğüne atılmaya dek...

ni emperyalist tekellerin çıkarı doğrultusunda şekillendirmeye çalışan burjuva politikalar, Dünya halkları açısından acı, gözyaşı ve zulümden başka hiç bir şeyi ifade etmiyor.

Sürekli yaygınlaştırılan neo-liberalist piyasaların küreselleşmesi politikaları ve emperyalist saldırganlığın ideolojik gerekçesi olan "teröre karşı savaş" gibi gerici tezler, toplumsal kazanımları en alt düzeye indirme politikası olan sosyal, yıkım politikalarıyla aynı zeminde evrensel/toplumsal tahribatlar yaratan bir işlev görüyorlar. İdeolojik, siyasi, kültürel ve en somut saldırganlık biçimi olarak ta militarist saldırı politikaları, çok kapsamlı bir şekilde ezilen dünya halklarına her karede dayatılıyor.

Emperyalist tekeller, azami kâr hırsı uğruna kendi çıkarları karşısında duran her şeye saldırmaktadırlar. Ve üstelik bununla da sınırlı kalmadan, içinde yaşadığımız Dünya'yı ve doğayı kendi kirli çıkarları doğrultusunda tahrip ederek, doğanın dengesini alt üst etmeyi hızla sürdürmektedirler.

Emperyalist monopol ve transnasyonal tekellerin pazar hakimiyeti ve endüstriyel enerji denetimini/sevkiyatını garantileme çerçevesinde oluşturdukları

vahşi işgal durumunu şimdilik kanıksatan sermaye barbarları, menzillerine muhtemel yeni işgal odaklarını almaktadır geri durmuyorlar. Egemen güçler, kendi aralarındaki itilafları ve giderek kızışan rekabeti aşmak adına, işgal senfonisinde birlikte aynı makamda söylemekten de geri durmuyorlar.

Mazlum Filistin halkı parçalanmışlık ve kardeş kavgasına tutulmuşluk koşullarında ve süregelen bir işgal altında inim, inim inilmektedir. İsrail, ABD, AB ülkeleri ve gerici Arap devletlerinden oluşan gerçek şer ekseni ülkelerinin çıkarları için süregelen bir şekilde esaret altında tutulan Filistin halkı yine de onurluca direnmeye devam ediyor.

Alman emperyalizmi savaş yanlısı duruşunu Afganistan'a asker gönderme kararıyla pekiştirmiş ve gerçek emel ve sömürücü niteliğini ortaya koymada gecikmemiştir. Tek amaç pazardan, yani pastadan kendi adına daha fazla pay almaktır. Öte yandan bu iğrenç siyasetlerine karşı gelişebilecek her türden toplumsal muhalefetin önünü kesmek ve susturulmuş, seyirci bırakılmış bir toplum yaratmak amacıyla, habire iç gericiği derinleştirmektedirler. İçeride kazanılmış hakları budayıp, dışarıda is sömürücü emeller

ORTAD OĞU

KUŞATMA

ALTINDA

HALKLARIN KARD EŞLİĞİNİ

BÜYÜTELİM

KONSER

**Gecelerin
Program,
Tarih ve Adresleri**

**Hilmi Yarayıcı
Grup Çıglık
Özden
Sinevizyon**

14 Ekim 2007
Saat: 15.00

Yer: Saalbau Gallus
Frankenallee 11
60326 Frankfurt/Main

**Hilmi Yarayıcı
Grup Haykırış
Sinevizyon**

20 Ekim 2007
Saat: 17.30

Yer: Buurthuis Broenplein
Mandelaplein 1
2572 HT Den Haag

**Hilmi Yarayıcı
Grup Haykırış
Sinevizyon**

21 Ekim 2007
Saat: 14.30

Yer: KAB
Posttheater Arnhem
Rosendaalsestraat 27
6824 CA Arnhem

**Hilmi Yarayıcı
Grup Mozaik
Sinevizyon**

28 Ekim 2007
Saat: 15.00

Yer: Reese Theater
Sommestr.36a
86156 Augsburg

**Hilmi Yarayıcı
Grup Şiar
Sinevizyon**

3 Kasım 2007
Saat: 16.00

Yer: Neues Rathaus
Festsaal
Hauptstr. 1
4041 Linz

**Hilmi Yarayıcı
Grup Şiar
Sinevizyon**

4 Kasım 2007
Saat: 15.00

Yer: Stadtsaal Innsbruck
Universitätstr. 1
6020 Innsbruck

**Hilmi Yarayıcı
Grup Haykırış
Ozan Hıdır Çayan
Seyhan Atay
Sinevizyon**

10 Kasım 2007
Saat: 16:00

Yer: Les Salons de la Sim
10, rue de la Bourse
68000 MULHOUSE
(Tren Garı'nın Karşısı)

**Hilmi Yarayıcı
Yusuf Turan
Grup Çıglık
Sinevizyon**

11 Kasım 2007
Saat: 15.00

Yer: Alte Feuerwache
Friedenstraße 5
47053 Duisburg

Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu • www.atik-online.net